

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

31 januari 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1425
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1426
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1442
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1451
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1454
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1459
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening	1478
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1485
Jaak Gabriëls, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ..	1494
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking	1513
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1515

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1519

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 6
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 38
van 6 december 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1494

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 7
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Migrantenbeleid – Doelgroep

Nu er hoe langer hoe meer "migranten" genaturaliseerd zijn, is het niet eenvoudig om hen administratief te herkennen. Dit is nochtans nodig om de engagementen van de Vlaamse regering in het kader van het minderhedenbeleid te kunnen uitvoeren.

Sommige beleidsmaatregelen zijn immers zowel op de oorspronkelijke migrant, als op de tweede- of derdegeneratiemigranten gericht, en dus eventueel op genaturaliseerde Belgen.

1. Welke concrete invulling van het begrip "migrant" geeft de minister als hij/zij specifieke maatregelen neemt met betrekking tot zijn/haar bevoegdheden ten aanzien van deze doelgroep ?

2. Hoe kan de minister of zijn/haar administratie de eventuele genaturaliseerden die onder de doelgroep vallen, onderscheiden ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 7, Stevaert nr. 149, Vogels nr. 59, Vanderpoorten nr. 36, Landuyt nr. 25, Dua nr. 65, Van Mechelen nr. 52, Van Grembergen nr. 41, Gabriels nr. 32, Vanhengel nr. 8).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 8
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Artikel 8 van het Minderhedendecreet bepaalt dat de adviesraden bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen concrete maatregelen moeten nemen om de migranten, allochtonen, vluchtelingen en woonwaggebewoners bij hun besluitvorming te betrekken.

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 164 van 12 april 2001 viel het op dat er weinig concrete maatregelen genomen werden om deze minderhengroepen bij het beleid te betrekken (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 2040).

Ondertussen werd zowel door de regering als door de minderhengroepen opgeroepen tot een grotere deelname aan het beleid. Allicht wordt dat vertaald in de participatie in de adviesorganen.

1. Werden er sinds maart 2001 nieuwe concrete maatregelen genomen om de doelgroepen en categoriale structuren te betrekken bij de besluitvorming van de adviesorganen ?

Heeft de minister zelf een aantal stimulerende initiatieven genomen ?

2. Werden er sinds maart 2001 ook nieuwe spontane aanbevelingen gegeven door de groepen van migranten/allochtonen/vluchtelingen/woonwaggenbewoners aan de adviesorganen ?

N.B Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 8, Stevaert nr. 152, Vogels nr. 63, Vanderpoorten nr. 39, Landuyt nr. 28, Dua nr. 69, Van Mechelen nr. 56, Van Grembergen nr. 44, Gabriels nr. 36, Vanhengel nr. 10).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 117
van 29 november 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N1 Antwerpen-Mechelen – Wegdek

Het wegdek van de gewestweg N1 tussen Antwerpen en Mechelen is op verschillende plaatsen in slechte staat, met soms diepe putten.

Zo ook op het kruispunt met de Ooststatiestraat in Kontich.

1. Wanneer wordt opdracht gegeven om het wegdek van de N1 te herstellen ?
2. Bestaat er een vast programma voor herstellingswerken, of op welke manier wordt de staat van het wegdek op gewestwegen opgevolgd ?

Antwoord

De kwaliteit van de gewestwegen (N-wegen) wordt jaarlijks gemeten door de sectie 'Wegstructuren' van de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer (AWV). Hiervoor worden gespecialiseerde toestellen ingezet die een reeks parameters opmeten, zoals spoorvorming,

stroefheid, vlakheid en scheurvorming. Op basis van de resultaten wordt het structureel onderhoud van een bepaald wegvak geprogrammeerd en uitgevoerd op het investeringsprogramma van de provinciale afdelingen van de AWV.

Naast de kwaliteitsmeting van de wegen is er ook de permanente inspectie, onderhoud en herstellingen die kaderen in het beheer van de infrastructuur en uitgevoerd worden door de wegendistricten van de provinciale afdelingen van de AWV. Deze werkzaamheden worden uitgevoerd op het onderhoudsprogramma van het betreffende district.

Wat de putten op de gewestweg N1 op het kruispunt Ooststatiestraat betreft, zal het wegendistrict Ruisbroek in kennis gesteld worden van het gesignaleerde probleem. Door de verantwoordelijke wegenwachter zal een inspectie uitgevoerd worden en indien noodzakelijk opdracht gegeven worden voor de vereiste herstelling.

Vraag nr. 118
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N36 kruispunt Krekelmotestraat Rumbeke – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een herinrichting van het kruispunt Krekelmotestraat-Leenstraat (N26 vak 3 A17 (aansl.6) Rumbeke) moest gebeuren.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Conform de procedure van de mobiliteitsconvenants dient er een startnota en een projectnota te worden opge maakt en voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie.

De startnota werd op 05.03.2002 goedgekeurd en de projectnota werd op 21.05.2002 en 18.11.2002 aan de Provinciale Auditcommissie voorgelegd. De Provinciale Auditcommissie heeft de projectnota evenwel nog niet goedgekeurd. De werken kunnen pas aanbesteed worden na goedkeuring van de projectnota.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 119
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

A10 Oudenburg – Op- en afrit

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002, in het kader van de ontsluiting van Plassendale, een open afrit richting Brussel in Oudenburg moest aangelegd worden.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn nog niet uitgevoerd omdat de MER-studie hieromtrent nog niet conform is verklaard. Vooraleer de werken kunnen worden uitgevoerd moet het MER-rapport volledig afgewerkt en conform verklaard zijn.

Na goedkeuring van het definitief ontwerp en afronding van de nodige onteigeningen, kan dan de bouwvergunning aangevraagd worden voor de werken.

Het werk wordt heropgenomen in 2003, voor een bedrag van 1.250.000 euro.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende middelen.

Vraag nr. 120
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N37 Oostlaan Ardoorie – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 de Oostlaan in Ardoorie moest heraanlegd worden.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Aanvankelijk werd het project N37 "Oostlaan te Ardoois" op het driejarenprogramma 2002-2004 ondergebracht onder de rubriek "structureel onderhoud wegverharding", gezien de zeer slechte staat van de betonverharding van deze gewestweg. Ondertussen was (in 2001) het mobiliteitsplan van Ardoois in ontwikkeling en bleek dat het niet meer verantwoord zou zijn het huidig dwarsprofiel van de Oostlaan door onderhoudswerken te bevestigen, maar dat er beter zou overgegaan worden tot een volledige herinrichting, om zo ook de N37 aan te passen aan zijn categorisering als primaire II-weg volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ook de drie belangrijke kruispunten (N37-Meulebeeksestraat, N37-Kortrijksestraat/Izegemstraat en N37-Roeselaarstraat) moeten heringericht worden.

Het omvangrijke studiewerk, alsmede het feit dat de herinrichting van de kruispunten noodzakelijkerwijze gepaard moet gaan met onteigeningen, hadden tot gevolg dat het project onmogelijk nog kon aanbesteed worden in 2002. De projectnota werd inmiddels voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie (PAC) in zitting van 14 oktober 2002 en werd voorlopig conform verklaard.

Enkele aspecten dienen nog te worden uitgewerkt in een aanvullende nota. Deze zal aan de PAC voorgelegd worden in de loop van februari 2003. De uitvoeringsplannen, alsmede de onteigeningsplannen zullen begin 2003 zo vlug mogelijk opgemaakt worden.

Zodra het project definitief conform verklaard is door de PAC, dient de onteigeningsprocedure en de procedure voor de bouwvergunning doorlopen te worden die elkaar evenwel kunnen overlappen. De aanbesteding van de werken kan verwacht worden in de tweede helft van 2003.

De start van de werken kan eind 2003 of begin 2004 verwacht worden.

Het bedrag van 60.000.000 BEF (of 1.487.357,00 euro) dat uitgetrokken was op het driejarenprogramma 2002-2004 voor structurele onderhoudswerken, werd inmiddels reeds opgetrokken tot 2 miljoen euro. Dit bedrag zal heropgenomen worden op het investeringsprogramma 2003.

Vraag nr. 121
van 6 december 2002
van de heer **CARL DECALUWE**

N370 Wingene-Zwevezele – Fietspaden

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002, langs de N370 vak Wingene-Zwevezele, fietspaden moesten worden aangelegd.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Het project zal uitgevoerd worden in het kader van de subsidiemodule voor de aanleg van fietspaden door de lokale overheid. De gemeente Wingene heeft beslist de module 13 voor dit project te zullen ondertekenen en heeft bijgevolg de verdere timing voor realisatie van het project in handen.

Er dient een startnota voorgelegd te worden aan de Provinciale Auditcommissie (PAC), gevolgd door een projectnota. Verder zijn nog alle gebruikelijke procedures te doorlopen zoals de terreinopmetingen, het bodemonderzoek, de onteigeningsprocedure, de aanbestedingsprocedure, de bouwvergunning, en dit telkens gepaard gaande met de nodige acties (studiewerk, opmaken plannen, samenstellen dossiers, enz ...).

De nodige middelen zijn uitgetrokken op het driejarenprogramma 2003-2005 voor 2003.

Vraag nr. 122
van 6 december 2002
van de heer **CARL DECALUWE**

A14 Marke – Geluidsschermen

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 langs de A14 vak 1 Menen-Waregem, ter hoogte van de O.L.-Vrouw-Ten-Spiegelestraat, wijk Rodenburg, geluidsschermen moesten worden geplaatst.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Onderhavig project zal deel uitmaken van een globale aanneming voor het plaatsen van geluidswerende constructies op vier verschillende plaatsen langs de autosnelwegen in de regio Kortrijk. Het betreft de 4 volgende locaties:

- langs de R8 te Kortrijk – Bissegem (kmp. 0-0,7) t.h.v. Hendrik Dewildestraat – Remi Vermandelestraat en Pastoor Sterckstraat ;
- langs de E17/A14 te Kortrijk – Marke (kmp. 6,5-7,3) t.h.v. O.L.V. Ten Spiegelestraat, Sint-Annastraat en Cannaertstraat (wijk Rodenburg) ;
- langs de A17 te Kortrijk-Aalbeke (kmp. 22,7 – 23,7) t.h.v. Willem Denyslaan en Cyriel Verschaevestraat (wijk "Populierenhof") ;
- langs de A17 te Kortrijk-Rollegem (kmp. 20,8-21,2) t.h.v. Bellegemseweg-Schepenhuisstraat.

De studieopdracht voor de plaatsing van de geluidsschermen werd aanbesteed op 25.04.2002, kon

ge Gund worden op 28.08.2002 en is thans in uitvoering. De ontwerpen zullen klaar zijn in het voorjaar 2003. Vervolgens dient de bouwvergunning te worden aangevraagd en kan het aanbestedingsdossier opgemaakt worden. De aanbesteding mag normaliter nog voor het zomerverlof 2003 verwacht worden, zodat de werken dan normaal gezien na het zomerverlof 2003 starten.

De projecten zijn convenantgebonden (module 5) met co-financiering vanwege de stad Kortrijk. De stad Kortrijk heeft deze kredieten in 2003 in haar begroting opgenomen.

Vraag nr. 123 van 6 december 2002 van de heer CARL DECALUWE

R8 Bissegem – Geluidsschermen

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 geluidswerende schermen ter hoogte van de P. Sterckstraat moesten worden geplaatst.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Onderhavig project zal deel uitmaken van een globale aanneming voor het plaatsen van geluidswerende constructies op vier verschillende plaatsen langs de autosnelwegen in de regio Kortrijk.

Het betreft de 4 volgende locaties:

- langs de R8 te Kortrijk – Bissegem (kmp. 0-0,7) t.h.v. Hendrik Dewildestraat – Remi Vermandelestraat en Pastoor Sterckstraat ;
- langs de E17/A14 te Kortrijk – Marke (kmp. 6,5-7,3) t.h.v. O.L.V. Ten Spiegelestraat, Sint-Annastraat en Canaertstraat (wijk Rodenburg) ;
- langs de A17 te Kortrijk-Aalbeke (kmp. 22,7 – 23,7) t.h.v. Willem Denyslaan en Cyriel Verschaevestraat (wijk "Populierenhof") ;
- langs de A17 te Kortrijk-Rollegem (kmp. 20,8-21,2) t.h.v. Bellegemseweg-Schepenhuisstraat.

De studieopdracht voor de plaatsing van de geluidsschermen werd aanbesteed op 25.04.2002, kon gegund worden op 28.08.2002 en is thans in uitvoering. De ontwerpen zullen klaar zijn in het voorjaar 2003. Vervolgens dient de bouwvergunning te worden aangevraagd en kan het aanbestedingsdossier opgemaakt worden. De aanbesteding mag normaliter nog voor het zomerverlof 2003 verwacht worden, zodat de werken dan normaal gezien na het zomerverlof 2003 starten.

De projecten zijn convenantgebonden (module 5) met co-financiering vanwege de stad Kortrijk. De stad Kortrijk heeft deze kredieten in 2003 in haar begroting opgenomen.

Vraag nr. 124
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N382 Waregem – Geluidsschermen

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 in Waregem (N382 vak2 A14 (aansl.5) Waregem) geluidsschermen moesten worden aangebracht.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd. Vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?

3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Ik laat hierbij opmerken dat het project voor het aanbrengen van geluidsschermen langs de N382 (vak A14 Waregem) vastgelegd is op het driejarenprogramma 2002-2004 voor 2003, en niet voor 2002, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger verkeerdelijk aangeeft.

De geluidsschermen kunnen geplaatst worden mits het akkoord van de lokale overheid tot het afsluiten van een module 5 bij het mobiliteitsconvenant.

Vraag nr. 125
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

A17 Populierenhof Aalbeke – Geluidsschermen

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 langs de A17 Kortrijk (Aalbeke), ter hoogte van het Populierenhof, geluidswerende schermen moesten worden geplaatst.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Onderhavig project zal deel uitmaken van een globale aanneming voor het plaatsen van geluidswerende constructies op vier verschillende plaatsen langs de autosnelwegen in de regio Kortrijk.

Het betreft de 4 volgende locaties:

- langs de R8 te Kortrijk – Bissegem (kmp. 0-0,7) t.h.v. Hendrik Dewildestraat – Remi Vermandelestraat en Pastoor Sterckstraat ;
- langs de E17/A14 te Kortrijk – Marke (kmp. 6,5-7,3) t.h.v. O.L.V. Ten Spiegelestraat, Sint-Annastraat en Canaertstraat (wijk Rodenburg) ;
- langs de A17 te Kortrijk-Aalbeke (kmp. 22,7 – 23,7) t.h.v. Willem Denyslaan en Cyriel Verschaevestraat (wijk "Populierenhof") ;
- langs de A17 te Kortrijk-Rollegem (kmp. 20,8-21,2) t.h.v. Bellegemseweg-Schepenhuisstraat.

De studieopdracht voor de plaatsing van de geluidsschermen werd aanbesteed op 25.04.2002, kon gegund worden op 28.08.2002 en is thans in uitvoering. De ontwerpen zullen klaar zijn in het voorjaar 2003. Vervolgens dient de bouwvergunning te worden aangevraagd en kan het aanbestedingsdossier opgemaakt worden. De aanbesteding mag normaliter nog voor het zomerverlof 2003 verwacht worden, zodat de werken dan normaal gezien na het zomerverlof 2003 starten.

De projecten zijn convenantgebonden (module 5) met co-financiering vanwege de stad Kortrijk. De stad Kortrijk heeft deze kredieten in 2003 in haar begroting opgenomen.

Vraag nr. 126 van 6 december 2002 van de heer CARL DECALUWE

A17 Bellegemstraat Aalbeke – Geluidsschermen

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 langs de A17 Aalbeke, ter hoogte van de Bellegemstraat, geluidswerende schermen moesten worden geplaatst.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Onderhavig project zal deel uitmaken van een globale aanneming voor het plaatsen van geluidswerende constructies op vier verschillende plaatsen langs de autosnelwegen in de regio Kortrijk.

Het betreft de 4 volgende locaties:

- langs de R8 te Kortrijk – Bissegem (kmp. 0-0,7) t.h.v. Hendrik Dewildestraat – Remi Vermandelestraat en Pastoor Sterckstraat ;
- langs de E17/A14 te Kortrijk – Marke (kmp. 6,5-7,3) t.h.v. O.L.V. Ten Spiegelestraat, Sint-Annastraat en Canaertstraat (wijk Rodenburg) ;
- langs de A17 te Kortrijk-Aalbeke (kmp. 22,7 – 23,7) t.h.v. Willem Denyslaan en Cyriel Verschaevestraat (wijk "Populierenhof") ;
- langs de A17 te Kortrijk-Rollegem (kmp. 20,8-21,2) t.h.v. Bellegemseweg-Schepenhuisstraat.

De studieopdracht voor de plaatsing van de geluidsschermen werd aanbesteed op 25.04.2002, kon gegund worden op 28.08.2002 en is thans in uitvoering. De ontwerpen zullen klaar zijn in het voorjaar 2003. Vervolgens dient de bouwvergunning te worden aangevraagd en kan het aanbestedingsdossier opgemaakt worden. De aanbesteding mag normaliter nog voor het zomerverlof 2003 verwacht wor-

den, zodat de werken dan normaal gezien na het zomerverlof 2003 starten.

De projecten zijn convenantgebonden (module 5) met co-financiering vanwege de stad Kortrijk. De stad Kortrijk heeft deze kredieten in 2003 in haar begroting opgenomen.

Vraag nr. 127
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

R32 omleiding Roeselare – Stand van zaken

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat voor 2002 de eindfase was gepland van de omleiding Roeselare.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Ik kan in deze verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 56 van 31.10.2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, die eveneens handelde over de R32 Ring om Roeselare – afwerking. De eindfase van de R32 – aanleg van het noordelijk sluitstuk – kon tot op heden niet gerealiseerd worden, omdat er tot voor kort nog een aantal vragen waren inzake de aanleg van het sluitstuk (o.a. inzake kruispuntoplossingen). Nu hierover duidelijkheid bestaat, dient het project verder technisch verder uitgewerkt te worden.

Het gaat in het bijzonder over de aanleg van een ongelijkgrondse kruising ter hoogte van de Heirweg die tot voor kort niet gepland was. Hier was eerst een gelijkvloers kruispunt gepland. Hierdoor dienen er nog enkele kleine bijkomende onteigeningen te gebeuren t.h.v. de Heirweg. Er wordt in elk geval getracht om de werken voor dit project nog in de loop van 2003 op te starten.

Het bedrag van 150.000.000 BEF (3.720.000 euro) dat vastgelegd was op het driejarenprogramma 2002-2004, werd inmiddels opgetrokken naar 4.700.000 euro, om rekening te houden met de bijkomende kostprijs voor de tunnel die de Heirweg zal leiden onder de R32.

Vraag nr. 128
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

R36 stadsring Kortrijk – Heraanleg kruispunt

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 de herinrichting van een kruispunt en gevaarlijke zone gepland was op de R36.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan.

De planning van het project was dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Kortrijk. Dit mobiliteitsplan werd pas in september 2002 conform verklaard.

De startnota voor het project werd inmiddels goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie op 25.07.2002. De projectnota moet nog goedgekeurd worden in de Provinciale Auditcommissie waarna de werken aanbesteed kunnen worden.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 129
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N324 Middelkerke – Onderhoud

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een structureel onderhoud aan de N324, verbinding Drie Wegen, met het oog op overdracht gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De gewestweg N324 maakt deel uit van een procedure inzake overdracht van wegen aan de gemeente Middelkerke. Hierbij zal de dienstorder LIN/AWV/2002/3 worden toegepast, waarbij de gemeente akkoord gaat met de overdracht door het

gewest van de gewestweg, maar een financiële tussenkomst van het gewest verkiest om de weg in goede staat te stellen en zodoende zelf als bouwheer de werken uit te voeren.

Er is reeds een overeenkomst tussen het gewest en de gemeente opgemaakt, die nog door beide partijen en moet ondertekend worden. Dit zal eerstdaags gebeuren. De werken kunnen daarna aanbesteed en toegewezen worden door de gemeente Middelkerke.

De juiste timing wordt bepaald door de gemeente zelf.

Vraag nr. 130
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N367 doortocht Gistel – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een herinrichting van een doortocht in Gistel, vak Warandestraat tot Heyvaertlaan, gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Het betreft een ingewikkeld en gecombineerd dossier met toepassing van onder meer modules 3, 4 en 10 inzake veilige schoolomgevingen en waarbij de stad zelf de aanbesteding zal uitschrijven.

Door het stadsbestuur werd een ontwerper aangeduid. De studie is inmiddels afgerond en het project werd door de Provinciale Auditcommissie definitief conform verklaard op 18.11.2002. De bouwvergunning moet nog verkregen worden.

De werken kunnen normaal gezien dan ook binnenkort aanbesteed en toegewezen worden.

Ten opzichte van de voor 2002 uitgetrokken kredieten zijn er momenteel voor de realisatie van het project geen bijkomende financiële middelen noodzakelijk.

Vraag nr. 131
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N368 kruispunt Zuidwege – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 fase 1 van de herinrichting van het kruispunt Zuidwege gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan. De planning van het project is dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Zedelgem.

Het mobiliteitsplan van Zedelgem werd recent, op 9 december 2002, definitief conform verklaard door de Provinciale Auditcommissie.

De startnota voor het project N368 Zuidwege werd al op 21 mei 2002 voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie. De Provinciale Auditcommissie heeft gesteld dat de projectnota voorbereid kon worden rekening houdende met een aantal geformuleerde aandachtspunten.

Na goedkeuring van de projectnota kunnen de werken in de loop van 2003 aanbesteed worden.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 132
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N388 Westende – Onderhoud

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een structureel onderhoud met het oog op overdracht gepland was aan de N388, verbinding N43-N318 in Westende.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De gewestweg N388 maakt deel uit van een procedure inzake overdracht van wegen aan de gemeen-

te Middelkerke. Hierbij zal de dienstorder LIN/AW-V/2002/3 worden toegepast, waarbij de gemeente akkoord gaat met de overdracht door het gewest van de gewestweg, maar verkiest een financiële tegemoetkoming van het gewest om de weg in goede staat te stellen en zodoende zelf als bouwheer de werken uit te voeren.

Er is reeds een overeenkomst tussen het gewest en de gemeente opgemaakt, die nog door beide partijen moet ondertekend worden. De werken moeten nog aanbesteed en toegewezen worden door de gemeente Middelkerke.

De juiste timing wordt bepaald door de gemeente zelf.

Ten opzichte van de voor 2002 uitgetrokken kredieten zijn er voor de realisatie van het project geen bijkomende financiële middelen vastgelegd.

**Vraag nr. 133
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE**

N50 kruispunt N323a Kortrijk – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een herinrichting van het kruispunt Doorniksesteenweg/Beneluxlaan N50/N323a gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan. De planning van het project was dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Kortrijk.

Dit mobiliteitsplan werd pas in september 2002 conform verklaard. De startnota voor het project werd inmiddels goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie op 25.07.2002. De projectnota moet nog goedgekeurd worden in de Provinciale Auditcommissie, waarna de werken aanbesteed kunnen worden.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

**Vraag nr. 134
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Spuikombrug Oostende – Onderhoud

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 in Oostende een structureel onderhoud gepland was aan de Spuikombrug.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Volgens de normale planning zou de uitvoering van de herstellingswerken met zich meebrengen dat het verkeer in de richting van Zeebrugge van twee op één rijstroken gebracht moet worden tijdens de uitvoering van de werken.

Gelet op de recente plannen voor de bouw van twee nieuwe trambruggen naast de bestaande spui-
kombrug en Voorhavenbrug, zal er ter hoogte van de middenberm plaats vrijkomen die gebruikt kan worden voor een plaatselijke verlegging van het verkeer. Hierdoor wordt het mogelijk om de herstellingswerken aan de spui-
kombrug uit te voeren met behoud van het aantal aanwezige rijstroken en dus aanzienlijk minder verkeershinder.

Er wordt daarom nog gewacht tot de nieuwe trambruggen gebouwd zijn. De studie van de trambruggen is opgestart en wordt verder opgevolgd door de Lijn. De nieuwe trambruggen zullen vermoedelijk tegen eind 2004 klaar zijn.

Direct na het verleggen van de tram zullen de herstellingswerken worden aangevat. Deze herstellingswerken zullen twee maanden in beslag nemen.

Vraag nr. 135
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

R30 ring Brugge – Fietspaden

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002, langs de R30 (Ring om Brugge) fietspaden moesten worden aangelegd.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe midde-

len zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. De projectnota opgemaakt door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen werd niet aanvaard door de auditor tijdens de Provinciale Auditcommissies van 14.5.2001 en 12.6.2001.

Een nieuw voorstel werd inmiddels uitgewerkt. De gemeentelijke begeleidingscommissie is nog niet tot een akkoord gekomen omtrent dit nieuw voorstel dat tegemoetkomt aan de opmerkingen van de auditor.

Zodra binnen de gemeentelijke begeleidingscommissie een akkoord bereikt wordt, zal de projectnota opnieuw aan de Provinciale Auditcommissie voorgelegd worden. Na goedkeuring door de Provinciale Auditcommissie kunnen de werken aanbesteed worden.

Vraag nr. 136
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N8 doortocht Wevelgem – Stand van zaken

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een doortocht, Wevelgem, Kortrijkstraat, gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe midde-

len zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan.

De planning van het project is dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Wevelgem. Momenteel beschikt Wevelgem nog niet over een afgewerkt mobiliteitsplan. De studie voor de doortocht moet dan ook nog aangevat worden. Door het gemeentebestuur werd inmiddels wel al een ontwerper aangeduid.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 137 van 6 december 2002 van de heer CARL DECALUWE

N8 doortocht Kortrijk – Stand van zaken

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 een doortocht Kortrijk-Oudenaardsesteenweg gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan.

De planning van het project was dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Kortrijk. Dit mobiliteitsplan werd pas in september 2002 conform verklaard.

De startnota evenals de projectnota moeten nog goedgekeurd worden door de Provinciale auditcommissie. De voorbereidende studie van de doortocht is nog niet opgestart vermits het stadsbestuur hiervoor eerst een ontwerper moet aanduiden.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 138 van 6 december 2002 van de heer CARL DECALUWE

N9 Zuienkerke – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002 in Zuienkerke een herinrichting van gevaarlijke zones gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De werken zijn convenantgebonden. De planning van het project is dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Zuienkerke dat nog niet afgewerkt is.

De synthesesnota is goedgekeurd op de Provinciale Auditcommissie van 14 oktober 2002. Het beleidsplan is ter bespreking geagendeerd op de eerstvolgende Provinciale Auditcommissie van 2003. Het project is daarom opnieuw opgenomen op het indicatief driejarenprogramma 2003-2005 voor het jaar 2003.

Conform de procedure van de mobiliteitsconvenants dient er een startnota en een projectnota te worden opgemaakt en voorgelegd aan de Provinciale auditcommissie. Deze procedure dient nog te worden opgestart. De werken kunnen pas aanbesteed worden na goedkeuring van de projectnota.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 139
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N34b Straussbrug Brugge – Herstelling

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat voor 2002 in Brugge het herstel van de Straussbrug gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Voor de opmaak van de bestekken voor de herstelling van de brug diende eerst een studieovereenkomst opgemaakt en goedgekeurd te worden tussen de VVM De Lijn, de NMBS en het Vlaams Gewest. Tevens dienden de bestekken voorgelegd te worden aan een veiligheidscoördinator-ontwerp. De aanstelling van de veiligheidscoördinator diende eveneens door de drie partijen te worden goedgekeurd.

Deze voorafgaande procedures hebben de aanbesteding wat vertraagd. De bestekken worden eerstdaags voorgelegd aan de inmiddels aangestelde veiligheidscoördinator. Daarna dienen de bestekken nog door alle partijen formeel te worden goedgekeurd en kan tot aanbesteding worden overgegaan.

De werken zullen dus in de loop van 2003 aanbesteed worden, de geplande begindatum van de werken is ten vroegste 1.9.2003 gelet op het toeristisch seizoen. De voorziene duur van de werken is 100 werkdagen.

Vraag nr. 140
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

N35 Diksmuide – Heraanleg

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat voor 2002 in Diksmuide een herinrichting van het vak Stationstraat-Eikhofstraat gepland was, met inbegrip van de aanleg van een rotonde op het kruispunt met de N301.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werden reeds uitgevoerd ?

4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De uitvoering van belangrijke investeringswerken is zoals bekend gekoppeld aan een goedgekeurd mobiliteitsplan. Het mobiliteitsplan van Diksmuide is nog niet definitief conform verklaard.

Op basis van het voorlopig conform verklaarde mobiliteitsplan blijkt dat Diksmuide een gefundeerde keuze gemaakt heeft voor de aanleg van een nieuwe omleidingsweg ter ontlasting van de doortocht, eerder dan voor een herinrichting van de bestaande doortocht. Het meerjarenprogramma werd dan ook in deze zin aangepast.

Voor de aanleg van een nieuwe verbindingsweg tussen de N35 en de N376 ter ontlasting van de doortocht werd voor 2005 een bedrag geprogrammeerd van 5 miljoen euro. Verder blijft in 2003 een bedrag van 750.000 euro behouden voor de heraanleg van de N35 tussen het kruispunt N35/N301 en de Eikhofstraat te Esen.

De startnota en de projectnota dienen nog goedgekeurd te worden, tevens moeten nog de nodige onteigeningen plaatsgrijpen.

De vertraging is dan ook te verklaren door de vordering van het mobiliteitsplan waarin eerst een aantal fundamentele keuzes (aanleg omleiding of herinrichting doortocht) gemaakt en onderbouwd dienden te worden.

Vraag nr. 141
van 6 december 2002
van de heer **CARL DECALUWE**

N34 Oostende – Onderhoud

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat voor 2002 in Oostende een structureel onderhoud gepland was aan de De Smet de Naeyerlaan met het oog op overdracht.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?

2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?

3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?

4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De gewestweg N34 ter hoogte van De Smet de Naeyerlaan is het voorwerp van een procedure inzake overdracht van wegen aan de stad Oostende. Hierbij zal de dienstorder LIN/AWV/2002/3 worden toegepast volgens de modaliteiten waarbij de stad akkoord gaat met de overname van de gewestweg mits een financiële tegemoetkoming vanwege het Gewest om de weg in goede staat te stellen en waarbij de stad Oostende zodoende zelf als bouwheer de werken zal uitvoeren.

Er dient nog een overeenkomst tussen het gewest en de stad te worden opgemaakt en ondertekend. De werken moeten nog aanbesteed en toegewezen worden door de stad Oostende.

De verdere timing wordt dan ook door de stad Oostende zelf bepaald.

Vraag nr. 142
van 6 december 2002
van de heer **CARL DECALUWE**

N382 Anzegem – Fietspaden

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat in 2002, langs de N382 Anzegem, fietspaden moesten worden aangelegd.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

De aanleg van dit fietspad dat op het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 gepland was voor 2002 kon uitgevoerd worden in het kader van de zogenaamde subsidieregeling voor de aanleg van fietspaden waarbij de gemeente de planning zelf in handen heeft. Het mobiliteitsplan van Anzegem is immers reeds op 16/11/1998 conform verklaard. Dit is tot op heden niet gebeurd, zodat de fietspaden opnieuw gepland werden voor het jaar 2003 op het meerjarenprogramma 2003-2005.

Ter hoogte van hetzelfde wegvak zijn volgens het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 en 2003-2005 in 2004 eveneens onderhoudswerken gepland. Het is volgens de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen daarom aangewezen om beide projecten tezamen uit te voeren waarbij de fietspaden in eigen beheer gerealiseerd worden (module 11) tezamen met de onderhoudswerken.

De startnota voor de aanleg van de fietspaden werd inmiddels op 21.02.2002 goedgekeurd. De projectnota moet nog door de Provinciale Auditcommissie goedgekeurd worden, waarna de ontginingsprocedure en de opmaak van het aanbestedingsdossier opgestart kan worden. Zodra het dossier aanbestedingsklaar is, zal er een eventueel noodzakelijke programmawijziging doorgevoerd worden om de geplande onderhoudswerken te versnellen van 2004 naar 2003, om zo beide projecten in één dossier aan te besteden.

Ten opzichte van de voor 2002 uitgetrokken kredieten zijn er in de huidige stand van het dossier

voor de realisatie van het project geen bijkomende financiële middelen noodzakelijk.

Vraag nr. 143 van 6 december 2002 van de heer CARL DECALUWE

N43 Kortrijk-Aalbeke – Onderhoud

Uit het Investeringsprogramma 2002-2004 blijkt dat voor 2002 ter hoogte van Kortrijk-Aalbeke een structureel onderhoud van de wegverharding gepland was.

Er kan echter worden vastgesteld dat deze werken nog steeds niet werden uitgevoerd, vandaar volgende vragen.

1. Waarom zijn bovenvermelde werken niet uitgevoerd ?
2. Wat is de nieuwe timing ? Wanneer worden deze werken opgestart en wat is de einddatum ?
3. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering van start kan gaan ? Welke werken reeds uitgevoerd ?
4. Welke financiële impact heeft het uitstel van bovenvermelde werken ? Welke nieuwe middelen zijn nodig om de uitvoering toch te kunnen laten doorgaan ?

Kan de minister vice-president een actualisatie geven van de vereiste middelen ?

Antwoord

Ter hoogte van de onderhoudswerken die in het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 voor 2002 gepland waren, wordt volgens hetzelfde meerjarenprogramma op dit wegvak ook de aanleg van fietspaden gepland. Het is logisch om deze werken tegelijkertijd uit te voeren.

De aanleg van de fietspaden is convenantgebonden. Dergelijke werken kunnen dan ook pas aanbesteed worden na de afronding van het gemeentelijk mobiliteitsplan. De planning van de aanleg van de fietspaden (en ook het structureel onderhoud t.g.v. de wenselijke gelijktijdige uitvoering van beide projecten) was dan ook deels afhankelijk van de vordering van het mobiliteitsplan van Kortrijk.

Dit mobiliteitsplan werd pas in september 2002 conform verklaard.

De startnota voor de aanleg van de fietspaden werd inmiddels goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie op 25.07.2002. De projectnota moet nog goedgekeurd worden in de Provinciale Auditcommissie waarna gestart kan worden met de onteigeningen en de voorbereiding van het aanbestedingsdossier.

In de huidige stand van zaken is er geen behoefte aan bijkomende financiële middelen.

Vraag nr. 144
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

R32 Roeselare – Fietspad

De staat van het fietspad van de R32 in Roeselare is erbarmelijk. Vanuit mijn bezorgdheid om de fietser zou ik de minister vice-president volgende vragen willen stellen.

1. Is dit probleem bij de bevoegde administratie bekend ?
2. Werd een heraanleg gepland in het Investeringsprogramma 2002-2004 ?
3. Zo ja, voor wanneer ?

Wat is de effectieve begindatum van de werken ?

Welke procedures/studies dienen nog te worden voltooid vooraleer de heraanleg kan starten ?
 Welke zijn reeds uitgevoerd ?

4. Indien deze heraanleg niet werd opgenomen in het Investeringsprogramma, welke maatregelen worden dan genomen om de veiligheid van de fietser zo snel mogelijk te garanderen ?
5. Welk budget wordt uitgetrokken om dit fietspad te herstellen ?

Antwoord

In tegenstelling met hetgeen beweerd wordt, deelt de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen mee dat de fietspaden langs de R32 (Ringlaan om Roeselare) zich in een relatief goede staat bevinden. Er zijn geen herstellingen, noch een heraanleg

gepland. Vermoedelijk wordt een andere gewestweg bedoeld, mogelijk de gewestweg N32 (Westlaan en Noordlaan) eveneens in Roeselare. Hier zijn de fietspaden inderdaad in slechte staat.

De heraanleg van deze fietspaden zal gebeuren in het kader van de volledige herinrichting van de N32 (Westlaan-Noordlaan).

Onlangs (november 2002) werd tussen het Vlaams Gewest en de stad Roeselare een principeovereenkomst gesloten inzake de uitbouw, de ombouw en het beheer van een aantal gewestwegen gelegen op grondgebied van de stad Roeselare. Met betrekking tot de Westlaan-Noordlaan is volgende clausule opgenomen :

"Het Vlaams Gewest verbindt zich ertoe om op middellange termijn (5-10 jaar) de nodige kredieten te voorzien voor de herinrichting van de gewestweg N32 (Westlaan-Noordlaan) tot een 'openbaar vervoerscorridor' met het oog op een prioritaire doorstroming van het openbaar vervoer, met uitzondering van de kosten die steeds ten laste zijn van de lokale overheid (o.a. voetpaden, gemeentelijk aandeel riolering). Een zogenaamd 'gecombineerd dossier' met participatie van het Vlaams Gewest, de Lijn en de stad Roeselare moet leiden tot de realisatie van dit project, waarna de gewestweg N32 (Westlaan-Noordlaan) wordt overgedragen aan de stad Roeselare".

Uiteraard zal bij dit project ook in de nodige infrastructuur voorzien worden voor het fietsverkeer.

In afwachting van de opname van dit project in het meerjarenprogramma zal de veiligheid van de fietsers op de bestaande fietspaden gegarandeerd worden bij middel van de gewone onderhoudskredieten.

Vraag nr. 145
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 38
 van 6 december 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1494

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 48
van 29 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beschut wonen – DAC'ers

In de eerste fase van de regularisering van de DAC-projecten werden de betrokken werknemers met een normale arbeidsovereenkomst ingeschakeld in de personeelsformatie van de betrokken voorzieningen, waaronder heel wat initiatieven Beschut Wonen (DAC : Derde Arbeidscircuit). Deze overdracht van personeel diende te worden gevolgd door een overdracht van middelen.

Door de bevoegdheidsverdeling rees een bijkomend probleem inzake de overdracht van middelen en bijgevolg voor de financiering van de voortzetting van de DAC-projecten voor de federaal gereglementeerde en gefinancierde sector van het Beschut Wonen.

Op korte termijn werd dit probleem voor het jaar 2001 als volgt opgelost.

Ter financiering ontvingen de werkgevers tijdens het eerste semester van het jaar 2001 twee voorschotten op de loonsubsidiëring van de vroegere DAC'ers ten belope van in totaal 500.000 frank per voltijds equivalent (VTE). In afwachting van de uitwerking van een regelgevend kader voor de structurele inschakeling van de DAC-projecten in het Vlaams gezondheids- en welzijnsbeleid, werd het definitief subsidiebedrag voor 2001 via een ad hoc-subsidiëringsbesluit op 10 juli 2001 vastgesteld en toegekend.

Tot op heden is er blijkbaar voor de initiatieven beschut wonen geen oplossing voor dit financieringsprobleem. Voor het jaar 2002 werd juridisch nog

niets geregeld voor een inschakeling in een bestaand reglementair kader op Vlaams niveau.

Wel werd inmiddels aan enkele initiatieven Beschut Wonen – namelijk aan die met een beperkt aantal VTE-DAC'ers een voorschot voor het jaar 2002 uitbetaald.

Welke structurele oplossing voor de regularisering van het DAC-personeel in de sector Beschut Wonen wordt er uitgewerkt ?

Antwoord

Binnen het Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Social-profitsector 2000-2005 was één van de maatregelen de regularisatie van de DAC-projecten met ingang van 1 januari 2001.

De opzet was een snelle inpassing in een regelgevend kader waarmee de geregulariseerde DAC-projecten structureel en financieel werden ingeschakeld in de reguliere sectoren. Dit was echter niet voor de hand liggend voor sectoren zonder Vlaamse subsidieregeling.

Binnen de gezondheidszorg was dit van toepassing op de DAC-projecten in Beschut Wonen. De erkenning van de initiatieven Beschut Wonen is wel een Vlaamse bevoegdheid maar de subsidiëring wordt geregeld door de federale overheid.

Rekening houdend met de wat complexere situatie werd begin 2001 voor deze DAC-projecten de overgangsfase verlengd tot eind 2002. Hierdoor was het mogelijk om deze projecten ook in 2002 projectmatig te subsidiëren.

Begin 2003 zal er echter in een definitieve regeling voorzien worden voor deze DAC-projecten. Een regelgevend kader voor de structurele inschakeling van de DAC-projecten in het Vlaams gezondheidsbeleid zal dan uitgewerkt zijn.

De financiering van de DAC-projecten Beschut Wonen werd in 2002 geregeld met een ad-hoc subsidiëringsbesluit. Alle projecten hebben in de loop van 2002 reeds voor 100% hun subsidies uitbetaald gekregen. Dit is wel in tegenstelling met uw bewering dat slechts enkele initiatieven een voorschot zouden ontvangen hebben.

Afhankelijk van het bedrag per project was een ministerieel besluit of een besluit van de Vlaamse regering nodig.

Voor 11 van de 14 projecten volstond een ministerieel besluit. Zij ontvingen 50% van hun subsidies 2002 op 19 maart 2002. De resterende 50% werd uitbetaald op 29 juli 2002.

Voor 3 van de 14 projecten was een besluit van de Vlaamse regering nodig. zij ontvingen hun subsidies 2002 voor 100% op 21 augustus 2002.

Eén restproject werd in de loop van 2002 nog geregulariseerd. Dit project ontving zijn volledige subsidies begin oktober 2002.

Op dit ogenblik wordt nog een bijkomende betaling aan de projecten in het vooruitzicht gesteld tegen eind december, waarmee de indexverhoging van maart 2002 wordt verrekend.

Ik kan enkel vaststellen dat de projecten voor 100 % over hun subsidies beschikken. Dit lijkt mij aanvaardbaar in afwachting van een structurele oplossing voor 2003.

Hiervoor zal gebruik gemaakt worden van artikel 7 § 3 van het decreet betreffende de geestelijke gezondheidszorg. Op basis van de bepaling in dit artikel kan de Vlaamse regering overeenkomsten afsluiten met voorzieningen en diensten of initiatieven die op basis van hun specifieke deskundigheid en ervaring met betrekking tot specifieke doelgroepen of problematieken in Vlaanderen een bijdrage leveren tot verantwoorde zorg in de geestelijke gezondheidszorg.

**Vraag nr. 49
van 29 november 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Zorgverzekering – Tegemoetkoming materiaalkosten

De zorgverzekering is een vrij nieuw stelsel. Het is het best bekend voor zijn vergoedingen van niet-medische bijstand, zijnde de mantelzorg en de zorg van professionele hulpverleners.

De zorgverzekering komt echter ook tegemoet in de kosten van een aantal materialen, zoals rolstoelen, zowel de manuele als de elektronische.

In de praktijk blijkt echter onduidelijkheid over de precieze modaliteiten, of de tegemoetkoming bijvoorbeeld ook geldt voor aanpassingen aan een bestaande rolstoel door het functieverlies van de bovenste ledematen. Zorgkassen blijven de antwoorden op de vragen schuldig.

1. Is er al een gedetailleerde regeling voor de terugbetaling van materialen in al zijn aspecten ?
2. Werden de zorgkassen al grondig geïnformeerd over de procedure inzake de tegemoetkomingen in de kosten van materiaal ?
3. Hoe is de communicatie terzake gelopen ?
4. Welke inspanningen worden gedaan om de gebruiker daarvan op de hoogte te brengen ?

Antwoord

1. De terugbetaling van producten werd geregeld via het ministerieel besluit van 1 oktober 2001 houdende de goedkeuring van de handleiding zorgverzekering.

De zorgverzekering komt tegemoet in de kosten van het aankopen, huren of lenen van de op een limitatieve lijst opgenomen niet-medische producten, geleverd door voorzieningen of professionele zorgverleners die daarvoor door de Vlaamse Gemeenschap erkend zijn.

2. De zorgkassen waren van in het begin op de hoogte van de regelgeving. Alle besluiten terzake werden hen steeds tijdig bezorgd. Bovendien werd (en wordt nog steeds) alle informatie beschikbaar gesteld op de website van de zorgverzekering.

De vertegenwoordigers van de zorgkassen zijn ook steeds betrokken geweest bij de administratief-technische uitwerking van de regelgeving.

Verder is er van bij de opstart van de zorgverzekering een tweewekelijks overleg georganiseerd tussen administratie en zorgkassen met als doel waar nodig verdere verduidelijking te verschaffen. Ook nu nog loopt dit overleg door, evenwel in een maandelijks regime.

3. Zie antwoord op vraag 2.
4. In het najaar van 2001 werd een heel uitgebreide communicatiecampagne gevoerd waarin ook deze problematiek ter sprake kwam. Zo vermeldt de folder "20 veelgestelde vragen" bijna letterlijk de regeling die in het antwoord op vraag 1 is opgenomen.

Bovendien hebben de zorgkassen op dit vlak een informatieplicht naar de burger toe. Zo zijn ze onder meer verplicht om, bij de mededeling

van een positieve beslissing, de lijst van de erkende producten bij te voegen.

Ten slotte is alle noodzakelijke informatie om de burgers op dit vlak te kunnen adviseren, bezorgd aan de erkende productverstrekkers.

**Vraag nr. 50
van 29 november 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Fusie Vilvoordse ziekenhuizen – Stand van zaken

Er is nogal wat te doen geweest over de fusie in Vilvoorde van het voormalig OCMW-ziekenhuis Van Helmont met de St.-Jozefkliniek tot het nieuwe Jan Portaelsziekenhuis.

Los van de inhoudelijke discussie over de fusieoperatie op zich, rijzen enkele fundamentele vragen van praktische aard.

Zo is er de kwestie van het inplantingsplan voor de diverse diensten. Daarbij zijn er nogal wat bezwaren tegen het overhevelen van de erkende spoeddienst van het Van Helmont-ziekenhuis naar de St.-Jozefcampus omdat de infrastructuur aldaar, zonder zware verbouwwerken, niet geschikt is. Dit inplantingsplan wordt blijkbaar ook niet gunstig beoordeeld door de bevoegde Vlaamse administratie.

Daarnaast kunnen er heel wat vraagtekens worden geplaatst bij de toekomst van het wereldbepaalde in vitro-fertilisatiecentrum van het Van Helmont-ziekenhuis, namelijk door het laten opgaan ervan in het veel recentere centrum van het Universitair Ziekenhuis Leuven.

1. Is het inderdaad zo dat de bevoegde administratie het voorgestelde inplantingsplan ongunstig beoordeelt ?
2. Zo ja, om welke redenen ? Welke concrete bezwaren heeft de administratie ?

Wat zijn de gevolgen van deze bezwaren, in termen van eventuele schorsing of goedkeuring van het voorgestelde plan ?

3. Hoe ziet de toekomst eruit van het wereldbepaalde in vitro-fertilisatiecentrum van het voormalige Van Helmontziekenhuis ?

Kunnen er voldoende garanties gegeven worden dat dit centrum in de toekomst zonder kwaliteitsverlies kan voortwerken ?

Antwoord

Vraag 1 en 2

Het fusieziekenhuis Algemeen Ziekenhuis Vilvoorde werd erkend met ingang van 01.01.2002. Deze fusie werd gevormd door het Van Helmontziekenhuis en de Sint-Jozefkliniek.

Het fusieziekenhuis opteerde voor een één-campus-realisatie (fusieziekenhuis bestaande uit één campus) gezien de voormalige instellingen verbonden zijn met elkaar d.m.v. een passerelle.

In het kader van de fusiereglementering dient een fusievorming gepaard te gaan met een rationalisatie van werking en infrastructuur en een homogenisatie van diensten, functies en zorgprogramma's.

Aangezien de fusie gevormd werd door twee afzonderlijk erkende ziekenhuizen met verschillende diensten en functies dient men een aantal diensten architectonisch te herplaatsen.

Op het ogenblik van de fusievorming stelde de voorziening voor om de functie "gespecialiseerde spoed" op de voormalige campus van de Sint-Jozefkliniek te situeren. De administratie kon zich akkoord verklaren met dit voorstel.

Tot op heden is het ziekenhuis nog niet tot volledige centralisatie van alle diensten gekomen. De instelling is gestart met actieplannen om de artsen en de diensten te centraliseren. Tijdens recente besprekingen tussen de voorziening en de administratie werd de inplanting van de gespecialiseerde spoed en de mogelijke uitbreiding hiervan besproken. De concrete plannen werden nog niet officieel aan de administratie bezorgd. Tot op heden werd er dus nog geen advies verleend inzake de verbouwingen voor de dienst gespecialiseerde spoed.

Het huidige gegeven, waarbij het ziekenhuis twee gespecialiseerde spoeddiensten heeft, is in het kader van de fusiereglementering niet aanvaardbaar. De normering stelt dat deze dienst één architectonisch en functioneel geheel moet zijn. Tijdens de komende visitatie, die plaatsheeft in januari 2003, zal het visitatieteam aandacht hebben voor de stand van zaken op vlak van centralisatie en uniform beleid van de diensten, functies en zorgprogramma's.

Vraag 3

M.b.t. het in vitro-fertilisatiecentrum kan ik u het volgende meedelen.

Programmatorisch is er binnen de provincie Vlaams-Brabant maar ruimte voor één niet-universitair zorgprogramma IVF B. Er werden twee ontvankelijke aanvragen ingediend, met name door het Heilig Hartziekenhuis te Leuven en het Algemeen Ziekenhuis Vilvoorde (vroegere Van Helmontziekenhuis te Vilvoorde).

Beide voorzieningen voldoen aan de erkenningsnormen.

Een samenwerking tussen de beide voorzieningen zou derhalve de beste oplossing zijn. Indien men tot een samenwerking komt, ben ik bereid een vergunning te verlenen waardoor beide centra alle activiteiten verbonden aan het IVF B-programma kunnen blijven uitvoeren binnen het eigen centrum tot uiterlijk 31 december 2004.

Na die datum dienen alle typische activiteiten van het zorgprogramma B gecentraliseerd te worden. Het andere centrum kan vanaf dat ogenblik de activiteiten van het IVF A-centrum verder blijven uitvoeren.

De voorzieningen kunnen dergelijke samenwerking afsluiten ofwel met elkaar, ofwel met een naburig IVF B-centrum.

Ik kan meedelen dat de onderhandelingen tussen het Heilig Hartziekenhuis te Leuven en het Algemeen Ziekenhuis Vilvoorde lopende zijn. Teneinde de besprekingen op een constructieve manier te kunnen voortzetten, hebben de voorzieningen uitsluitend gekregen tot eind december 2002 om aan de administratie mee te delen of zij tot een dergelijke samenwerking wensen over te gaan.

Zodra de voorzieningen hun standpunt hieromtrent meegedeeld hebben, zal een beslissing genomen worden inzake de toekenning van een planingsvergunning.

Vraag nr. 51
van 29 november 2002
van de heer JEF VAN LOOY

OCMW-voorzitter – Schorsing pensioen

De laatste jaren werden er meerdere maatregelen genomen die een gevoelige verbetering inhouden van de sociale en pecuniaire situatie van de lokale mandatarissen. Met ingang van de nieuwe gemeentelijke legislaturen (1 januari 2001 en 1 april 2001 voor de OCMW's) genieten burgemeesters, schepenen en OCMW-voorzitters eindelijk een vergoeding die beter in verhouding staat tot de inspanningen en de inzet die van hen worden verwacht.

Wat de OCMW-voorzitter betreft, blijven er evenwel nog een aantal problemen bestaan.

Een gepensioneerd OCMW-voorzitter kan, wanneer de wedde die hij uit hoofde van zijn mandaat ontvangt te hoog is, zijn pensioen laten schorsen. De minder-inkomsten ten gevolge van deze schorsing kunnen worden gecompenseerd door de toekenning door het lokale bestuur van een compensatievergoeding. Een OCMW-voorzitter begint zijn mandaat evenwel niet op 1 januari van het jaar volgend op de gemeenteraadsverkiezingen, maar wel op 1 april. Een uittredend OCMW-voorzitter zal dus voor de eerste drie maanden van het jaar zijn wedde als mandataris ontvangen, vermeerderd met de compensatievergoeding, maar aangezien zijn pensioen geschorst is en een dergelijke schorsing voor een heel jaar geldt, zou dit betekenen dat hij voor de resterende negen maanden van het jaar van zijn uittreding geen inkomen meer zou hebben. De betrokkene zou dan van voorzitter van het OCMW onmiddellijk OCMW-cliënt kunnen worden.

1. Kan de minister bevestigen dat de schorsing van het pensioen loopt over een heel jaar en dat een uittredend OCMW-voorzitter mogelijkerwijze met het feit wordt geconfronteerd dat hij voor de resterende negen maanden van het jaar zonder inkomen valt ?
2. Werden er reeds maatregelen genomen om de schorsing van het pensioen voor slechts een gedeelte van het jaar mogelijk te maken ? Kan de schorsing van het pensioen stopgezet worden wanneer de OCMW-voorzitter in de loop van het jaar zijn mandaat stopzet ?

Indien dat niet kan, wie staat dan in voor het garanderen van een inkomen aan een uittredend OCMW-voorzitter ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 51) en Van Grembergen (nr. 30).

Gecoördineerd antwoord

Het antwoord op vragen over de toepassing van de pensioenwetgeving behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

**Vraag nr. 52
van 6 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Inburgering – Diplomavergelijking

Om tot een geslaagde integratie in het inburgeringsproces te komen, moeten de verschillende actoren op voet van gelijkheid samenwerken. Studies wijzen uit dat in de realiteit nieuwkomers steeds de zwakste partij zijn, en dat er daarom meer aan empowerment moet worden gedaan. De competenties van de nieuwkomer moeten daarom expliciet worden benoemd en erkend.

Zelfs in de nu geselecteerde groep nieuwkomers bedreigd met achterstelling, is ruim 60 % hogerschoold en beschikt dus over een diploma. De vergelijking maken met de in Vlaanderen erkende diploma's en zo de competentie van de nieuwkomer benoemen, is nodig. Op het ogenblik is er blijkbaar echter geen enkele reguliere instantie die dit systematisch doet.

1. Is er inderdaad geen reguliere instantie die systematisch de diploma's onderzoekt en afstemt op de diploma's uitgereikt in de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Welke partners zijn hierbij betrokken of kunnen hierbij betrokken worden ?
3. Wat zijn de problemen die hierbij worden ervaren, hoe worden ze bijgestuurd en tegen wanneer ?

Antwoord

Situering

Het onderdeel loopbaanoriëntatie heeft als doelstelling de nieuwkomer wegwijs te helpen in de uitbouw van zijn levensloopbaan en op basis daarvan een actieplan op te stellen. Hiertoe dient hij eerst en vooral geïnformeerd te worden en inzicht te krijgen in de arbeidsmarkt, het educatie- en vormingsaanbod en het socio-culturele aanbod. Inzicht in de maatschappelijke mogelijkheden alléén is echter niet voldoende voor de uitbouw van de le-

vensloopbaan van de nieuwkomer. De nieuwkomer dient eveneens inzicht te verwerven in de eigen mogelijkheden, wensen en competenties.

Belangrijk uitgangsprincipe voor de loopbaanoriëntatie houdt in dat het vertrekpunt niet langer is wat de nieuwkomer niet kan, maar welke capaciteiten iemand wél heeft, waar iemand goed in is of welke mogelijkheden een persoon heeft. Nieuwkomers komen immers veelal met werkervaring, diploma's en/of specifieke vaardigheden naar Vlaanderen. De nieuwkomer start dus niet met een tabula rasa, maar kan voortbouwen op ervaring, kennis en vaardigheden die hij heeft opgebouwd in het land van herkomst hetgeen motiverend werkt voor de nieuwkomer. Vaak echter weten de nieuwkomers niet hoe zij hun meegebrachte bagage (diploma's, ervaringen en competenties) kunnen vertalen naar de nieuwe context. Daarom is het van belang dat die meegebrachte bagage die de nieuwkomer hier verder wil benutten, concreet wordt vertaald naar onze maatschappij.

EVC en inburgering

Deze erkenning van eerder verworven competenties van de nieuwkomers wordt o.m. geconcretiseerd binnen de diplomagelijkschakeling die reeds wordt opgestart op het onthaalbureau samen met de trajectbegeleider. Een groot aantal nieuwkomers dat deelneemt aan het inburgeringsprogramma beschikt immers over een diploma of is hoger geschoold. In het belang van de nieuwkomer en onze maatschappij dienen deze diploma's te worden gevaloriseerd aangezien het meer mogelijkheden biedt richting onderwijs, beroepsopleiding en arbeidsmarkt. De gelijkschakeling van diploma's is echter een onderwijsbevoegdheid, waarbij de onthaalbureaus niet gemachtigd zijn om beslissingen inzake de procedures te nemen. Binnen het primaire inburgeringstraject kan het onthaalbureau enkel ondersteuning bieden aan de nieuwkomer met betrekking tot de diplomagelijkschakeling (de nodige informatie doorgeven, doorverwijzen naar bevoegde instanties, invullen van de aanvraagformulieren, ...). Uit de praktijk blijkt immers dat er verschillende partners en instanties betrokken zijn bij deze procedure : de administratie naar het departement Ministerie van Onderwijs (Naric), de administratieve diensten die documenten dienen af te leveren (gemeentebesturen, ambassades, officiële instanties...) en de hogescholen en universiteiten die advies verlenen aan de administratie Onderwijs in verband met gelijkwaardigheid.

De erkenning van verworven competenties krijgt ook ruimschoots aandacht binnen het project Le-

venslang Leren van de Vlaamse regering, waarbij inburgering één van de prioritaire beleidsdomeinen is. Hierbij wordt eveneens aandacht besteed aan het erkennen van competenties die via informele circuits werden verworven waarbij we ons dus niet enkel beperken tot de initiële schoolse vorming. Want wat iemand kan en kent wordt evenwel ook in grote mate bepaald door de ervaringen die men opdoet op de werkplek of in de vrije tijd, door zelfstudie en door het volgen van bijkomende opleidingen. In dat kader keurde de Vlaamse regering projecten goed rond Erkenning Verworven Competenties, waarbij we streven naar het opdoen van ervaring met EVC-praktijken, meer bepaald met het flexibiliseren van leerwegen en het gebruik van de portfoliomethodiek.

Actieonderzoek

In het kader van integratie van vluchtelingen en asielzoekers voerde OCIV (Overlegcentrum voor de Integratie van Vluchtelingen) het voorbije jaar in opdracht van het Europese Vluchtelingen Fonds een actieonderzoek rond de gelijkenschakeling van diploma's. In een eerste ontwerp van rapport over dit proefproject werden reeds enkele conclusies en beleidsaanbevelingen meegegeven ; het gedetailleerd eindrapport zal in de loop van dit jaar voorgesteld worden. Door middel van een actieonderzoek werden vluchtelingen en asielzoekers begeleid in alle aspecten van diplomagelijkschakeling en dit met het oog op het verhogen van de toegankelijkheid van de administratie die zorgt voor de gelijkenschakeling van diploma's, het onderzoeken van de begeleidingsbehoeften en voorwaarden die bijdragen tot een succesvolle gelijkenschakeling van diploma's, het onderzoeken van structurele en wettelijke knelpunten in deze materie, het sensibiliseren van hogescholen en universiteiten in verband met deze problematiek en het advies geven in verband met onderwijsopties voor deze doelgroep.

Uit de ervaringen van het proefproject kunnen de volgende knelpunten met betrekking tot diplomagelijkschakeling aangehaald worden.

- Het grootste deel van de aanvragers van een diplomawaardering kiezen voor de niveaubepaling¹, die niet dezelfde waarde heeft als een academische erkenning². De reden hiertoe is dat voor deze laatste procedure de nieuwkomer over een hoeveelheid van documenten dient te beschikken (diploma, overzicht van vakken, kopie van thesis, ...) – hetgeen vaak onmogelijk is gezien de situatie – terwijl de niveaubepaling een iets eenvoudiger procedure is.

Mogelijk alternatief bij het ontbreken van de documenten is een verkennend gesprek waarbij de initiatiefnemende decaan peilt naar de bekwaamheid van de aanvrager ; dit verkennend gesprek wordt echter sporadisch gevoerd.

- Met betrekking tot de procedure zelf worden in het ontwerp van rapport ook andere knelpunten aangehaald : er dient door de aanvrager een bewijs geleverd te worden dat de gevolgde studies gebeurden aan een erkende instelling, er kan niet altijd een Belgisch equivalent gevonden worden voor de studie in het land van herkomst (bijv. opleiding behelst minder jaren dan een gelijkaardige studie in België of in het geval van een specifieke opleiding zoals rechten, taalopleidingen,...) en tot slot worden problemen met de legalisatie van enkele documenten binnen enkele stedelijke diensten en de hoge kosten voor vertalingen van de vereiste documenten vermeld.
- Voor vele nieuwkomers die over geen enkel document beschikken betreffende hun studies hoger onderwijs, is het behalen van een Belgisch diploma de enige optie, hetgeen vaak wordt bemoeilijkt gezien de toelatingsvoorwaarden tot de universiteit en de financiering van de studies zelf.
- Met betrekking tot de begeleiding van de diplomagelijkschakeling wordt tot slot aangehaald dat een goed inzicht in de technische procedure en de onderwijsstructuren in de verschillende herkomstlanden en in België is vereist. De trajectbegeleiding rond diplomagelijkschakeling is bovendien een tijdsintensief werk dat naast het afnemen van een intake, de informatieverlening aangaande de verschillende procedures, het onderzoekswerk, het onderhouden van de verschillende contacten tevens vraagt om een goed werkend follow-up systeem.

Een verdere ondersteuning op het terrein is dan ook noodzakelijk.

¹ Deze procedure situeert de gedane studies in het herkomstland in vergelijking met een zekere studiekeerperiode aan een Belgische hogeschool of universiteit. Over een niveaubepaling beschikken kan interessant zijn naar de VDAB toe of een toekomstige werkgever.

² Hierbij verkrijgt de aanvrager een gelijkwaardigheidsbesluit dat dezelfde waarde heeft als een in België behaald diploma.

Vraag nr. 55
van 6 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Psychiatrische verzorgingstehuizen – Kameroppervlakte

De minister verklaarde vroeger reeds dat de oppervlakte van de kamers voor ouderen voldoende groot moet zijn. Daarom paste ze de subsidiabele en de toegelaten ruimte in rusthuizen aan.

Het probleem van een te beperkte leefoppervlakte rijst nu nog scherp in de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT), waar daarenboven gemeenschappelijke ruimten nodig zijn en de subsidiabele oppervlakte maximaal 60 m² per bed bedraagt. In de psychiatrische ziekenhuizen geldt een oppervlakte van 67 m² per bed, in een rust- en verzorgingstehuis 65 m² per bed.

Individueel comfort – en dus grotere kamers – en ruimte voor psychiaters en activiteitenbegeleiding ... realiseren binnen de limiet van 60 m² per bed is onmogelijk. En dan spreken we nog niet over de extra ruimte voor logistieke diensten.

1. Wordt er ook een aanpassing van de oppervlakte per bed in de PVT's overwogen ?
2. Zo ja, op welke manier wil men dit realiseren ?
3. Wordt dan de subsidiëring voor bouwwerken van de PVT's zelf, maar ook voor parkings, ... hieraan aangepast ? Op welke manier ?

Antwoord

1. Ik heb reeds het initiatief genomen om de subsidiabele oppervlakte voor o.m. de Psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT) op te trekken van 60 m² per bed tot 65 m² per bed.
2. Dit zal gebeuren via een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999, tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de verzorgingsinstellingen. Dit ontwerpbesluit zal ik in januari 2003 aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorleggen.

Het ontwerpbesluit is immers klaar en kreeg op 18 december 2002 een gunstig advies van Inspectie van Financiën.

3. Het voorstel houdt tevens in dat, buiten het optrekken van de subsidiabele oppervlakte, de subsidiebedragen voor de nieuwbouw, uitbreidingswerken en verbouwingswerken van Psychiatrische verzorgingstehuizen, worden aangepast en in overeenstemming gebracht met de geldende subsidiebedragen voor alle andere sectoren die onder het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ressorteren en door de Vlaamse regering werden vastgesteld (behoudens deze voor de ziekenhuizen die federaal worden).

De subsidiebedragen die ik thans voorstel zijn concreet :

- 550 euro per m² voor nieuwbouw ;
- 500 euro per m² voor uitbreidingswerken en
- maximum 350 euro per m² voor verbouwingswerken.

In deze bedragen zijn alle werken inbegrepen, dus ook de aanleg van parkings. Dit betekent een – zij het kleine – verhoging t.a.v. de nu bestaande bedragen.

Vraag nr. 56
van 6 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Geestelijke gezondheidszorg – Federaal initiatief

Gezien de opmerkelijke ontoereikendheid van het huidige zorgaanbod voor kinderen en jongeren met ernstige psychische en psychiatrische problemen, kreeg de doelgroep jeugd prioriteit bij de uitwerking van zorgcircuits en -netwerken door de federale overheid. Vanuit Vlaanderen werden de centra voor geestelijke gezondheidszorg hierbij betrokken.

Er werd in het zorgcircuit gepoogd om "iedere betrokkene bij de geestelijke gezondheidszorg voor kinderen te motiveren tot samenwerkingsverbanden, waarin complementariteit van aanbod en vloeiende overgangen tussen zorgvormen centraal staan". Experimenten trachten dit nu te realiseren. In de experimenten is "aandacht voor de positionering t.a.v. het integrale hulpverleningsplan voor kinderen en jongeren".

Wat is de betrokkenheid van de minister bij het totstandkomen van dit federaal initiatief dat impli-

caties heeft voor de geestelijke gezondheidszorg door de Vlaamse Gemeenschap ?

Hoe gebeurt de afstemming in de experimentenregio's integrale jeugdzorg ?

Antwoord

1. Op 24 juni 2002 vond er een Interministeriële Conferentie plaats waarbij de hervorming van de geestelijke gezondheidszorg één van de agendapunten was. De behoefte aan een nieuw concept voor de geestelijke gezondheidszorg is ingegeven door de bekommernis om het zorgaanbod aan te passen aan de zorgvraag teneinde de effectiviteit van de zorgverlening te optimaliseren.

Vandaar de noodzaak tot promotie van een kwalitatief en kwantitatief geoptimaliseerd aanbod van geestelijke gezondheidszorg. In dit aanbod dient de patiënt en zijn behoeften en zorgvraag richtinggevend te zijn. Dit wil zeggen dat voor elke patiënt de zorg wordt aangeboden die aan zijn of haar behoeften beantwoordt en dit bij voorkeur in de eigen omgeving van de patiënt.

Deze basisfilosofie zal weerspiegeld dienen te worden in de wijze waarop de zorg wordt georganiseerd. Daarom heeft de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid op 24 juni 2002 beslist na te gaan hoe men samen – dus zowel vanuit de federale overheid als vanuit de gemeenschappen en gewestelijke overheden en met respect voor ieders bevoegdheid – kan komen tot een optimalisering van het bestaande aanbod van geestelijke gezondheidszorg om ten volle te kunnen beantwoorden aan de zorgvraag van de patiënt.

Om het nieuwe concept van geestelijke gezondheidszorg uit te werken is gekozen voor een Task force, waarin alle bevoegde overheden zeten. Dit platform zal voorstellen doen aan de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid over de wijze waarop men kan komen tot een meer coherent aanbod.

Samenwerking tussen alle actoren op het terrein is dé sleutel om te komen tot een dergelijk globaal vraaggericht zorgaanbod. om alle partners in de zorgverlening op mekaar af te stemmen is het essentieel elke bevoegde overheid te betrekken bij het uitwerken van een nieuw organisatie-model voor de geestelijke gezond-

heidszorg. Er moet duidelijkheid geschapen worden, zowel op niveau van de bevoegde overheden als op niveau van de zorgactoren, over de wijze waarop optimaal kan samengewerkt worden.

De opdracht van de Task Force moet gestoeld zijn op basisprincipes die het aanbieden van een kwalitatief, vraaggericht en transparant aanbod van geestelijke gezondheidszorg moeten mogelijk maken.

In een Gemeenschappelijke Verklaring zijn de bakens uitgezet waarbinnen de Task Force haar werkzaamheden dient te ontplooiën.

De werkzaamheden van de Task Force zouden moeten uitmonden in een protocolakkoord over een toekomstig kader voor een hervorming van de geestelijke gezondheidszorg in zorgcircuits en netwerken. ook zullen de voorwaarden worden omschreven binnen dewelke experimenten zullen worden opgezet die dit algehele kader concretiseren voor de kind- en jeugdzorg.

2. Op 23 juli 2002 heb ik een omzendbrief gericht aan alle CGG, Psychiatrische Ziekenhuizen en PAAZ over de GGZ-netwerken en zorgcircuits voor kinderen en jongeren.

Hierin heb ik mij namens de Vlaamse overheid ertoe verbonden om bij de concretisering en implementatie van het ontwikkelingsplan inzake integrale jeugdhulp ten volle rekening te houden met de verplichting voor de GGZ-voorzieningen om psychiatrische netwerken en zorgcircuits te vormen. Dit geldt zowel voor de lopende pilootprojecten als voor de implementatie van de integrale jeugdhulp ten gronde. De reeds bestaande of nog te omschrijven zorgmodules in de GGZ vormen aldus de vertrekbasis voor de inpassing van het GGZ-aanbod binnen de integrale jeugdhulp.

Vanuit die optiek zullen, bij proefopstellingen in het kader van de integrale jeugdhulp, alle GGZ-voorzieningen voor kinderen en jongeren uitgenodigd worden hun medewerking te verlenen. Verwacht wordt dat zij hun aanbod dusdanig moduleren dat het zowel gevat is binnen de GGZ-zorgcircuits als inpasbaar is binnen de integrale jeugdhulp.

Toch blijft de afstemming tussen de twee concepten voor de sector op dit ogenblik nog een probleem. Voor de sector zelf blijven de zorgcircuits primordiaal.

De sector Geestelijke Gezondheidszorg zelf probeert in de betrokken proefregio's een vergelijking te maken tussen de GGZ-zorgmodules die in Limburg en Oost-Vlaanderen al klaar zijn en de modulering zoals voorgesteld door de Integrale Jeugdhulpverlening. Niet alles is compatibel, maar men doet zijn best in een vertaalslag, wat ook de bedoeling was.

Op dit ogenblik is er nog een grote afstand tussen het conceptueel denkkader enerzijds en anderzijds de dagdagelijkse praktijk op het werkveld.

Op korte termijn zal werk gemaakt worden van een officieel en periodiek overleg met de sector-koepels om de link te leggen tussen het conceptueel denken en de uitvoeringsmodaliteiten.

Vraag nr. 58
van 13 december 2002
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN

Zwaarlijvige kinderen – Opvangplaatsen

Zwaarlijvigheid is een ernstig maatschappelijk probleem. Niet alleen volwassenen, maar steeds vaker jonge kinderen kampen ermee. Volgens sommige rapporten is zelfs de helft van de Belgen zwaarlijvig.

Instellingen zoals het Zeepreventorium in De Haan proberen op een bescheiden manier deze tendens te stoppen door zich specifiek bezig te houden met het behandelen van zwaarlijvige jongeren. Het op jonge leeftijd aanleren van gezonde levens- en eetgewoonten is van levensbelang voor het gezond opgroeien van deze kinderen.

Het is dan ook schrijnend vast te stellen dat jongeren met obesitas niet de kans krijgen op een degelijke begeleiding, omdat de vraag het aanbod overtreft. Zo zijn de 120 plaatsen die daartoe in het Zeepreventorium beschikbaar zijn, constant bezet. Meer dan 200 jongeren zullen derhalve nog maanden op een wachtlijst moeten staan, vooraleer zij een behandeling kunnen krijgen in het Zeepreventorium.

Hoe komt het dat er geen extra opvangplaatsen worden gecreëerd voor de behandeling van zwaarlijvige kinderen ?

Antwoord

Als minister bevoegd voor het preventieve gezondheidsbeleid ben ik bekommerd om de voedingstoestand van de Vlaamse jeugd. Het is inderdaad zo dat er een toenemend aantal jongeren eetstoornissen heeft. Vooral overgewicht en obesitas nemen toe. Dit probleem beperkt zich echter niet tot België zoals we uit rapporten van de WGO kunnen lezen. Op basis van de body mass index (BMI) verkregen door lengte- en gewichtsmetingen gedurende het schooljaar 1996/1997 in de reguliere schoolgeneeskundige praktijk blijkt dat 1 à 12 % van de schoolgaande jeugd overgewicht en 1 à 2 % obesitas heeft. Sinds 1980 verdubbelde de prevalentie van overgewicht en verviervoudigde die van obesitas. Niet alleen is de prevalentie gestegen, maar de zwaarste kinderen worden ook zwaarder.

Het is van belang overgewicht te voorkomen en in een vroeg stadium te behandelen, omdat overgewicht dat eenmaal bereikt is nog moeilijk terug te dringen is. Momenteel financier ik een project dat een verbetering van de screening van voedingsstoornissen en het doorverwijzen van de betrokkenen door huisartsen, CLB-artsen en -werkers moet mogelijk maken. Binnen dit project wordt ook deskundigheidsbevordering en samenwerking tussen de verschillende hulpverleners voorzien. Het project gaat uit van een piramidaal model waarbij zoveel mogelijk preventie en behandeling van licht overgewicht door een zo groot mogelijk aantal eerstelijns werkers kan worden verricht. Deze kunnen op hun beurt, voor de behandeling van ernstiger overgewicht en obesitas, ondersteund worden door een beperkt aantal gespecialiseerde teams. Aan de top van de piramide staat de residentiële opvang. Het betreft dus een getrapt behandelingsmodel met verschillende interventieniveaus naargelang de ernst van de problematiek.

Bij de behandeling en begeleiding van kinderen met overgewicht en obesitas is het van groot belang dat de oudertraining op elk niveau kan gebeuren. Bij opname van de kinderen kan oudertraining slechts in het kader van de nazorg georganiseerd worden.

Het Zeepreventorium, als Medisch Pediatrisch Centrum, heeft zich o.a. gespecialiseerd in de behandeling van obese kinderen. Het aantal plaatsen is beperkt tot 120 maar de opnamecriteria waaraan de patiënten moeten voldoen zijn zeer streng. Zo betreft het vaak jongeren en kinderen met zeer hoge BMI waarden, 35 of meer, en waarbij andere behandelingen en begeleidingen onvoldoende ble-

ken. Ook de motivatie van jongeren en ouders om de behandeling en begeleiding te volgen is van groot belang. De verblijfsduur kan tot 9 maanden bedragen. De behandeling verloopt in 2 fasen waarvan de eerste het afvallen en de tweede het stabiliseren van het gewicht omvat. De behandeling en de begeleiding verloopt multidisciplinair.

Het MPC heeft een conventie met het RIZIV afgesloten en behoort tot de bevoegdheid van de heer Frank Vandenbroucke, minister van Sociale zaken en Pensioenen. Voor vragen met betrekking tot de programmatie van de residentiële opvang moet ik naar deze bevoegde minister verwijzen.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 31
van 6 december 2002
van mevrouw HILDE CLAES

Hogescholendecreet – Bevorderingsprocedures

Artikel 278, 12° van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 bepaalt dat de departementsraad bevoegd is voor het toekennen van bevorderingen voor het personeel toegewezen aan het departement.

Artikel 268, 6° van hetzelfde decreet bepaalt dat het bestuurscollege bevoegd is voor het bekrachtigen van de beslissingen van de departementsraad bedoeld in artikel 278, 12°.

Het decreet bepaalt evenwel geenszins welke de gevolgen zijn van het uitblijven van die bekrachtiging en welke concrete procedures dan moeten gevolgd worden. Deze niet uitgewerkte procedures geven aanleiding tot heel wat problemen.

In sommige gevallen geeft dat aanleiding tot procedures waarvan de rechtsgeldigheid twijfelachtig is, bijvoorbeeld een beslissing tot bevordering genomen door de algemeen directeur die dan meteen wordt bekrachtigd door het bestuurscollege.

Hetzelfde probleem doet zich voor met betrekking tot het optreden van de regeringscommissaris in het kader van artikel 245, § 1. Wat er verder moet of kan gebeuren als de regeringscommissaris niet optreedt, is niet geregeld.

Deze problematiek lijkt mij nochtans belangrijk genoeg om voor centrale regelingen terzake te zorgen.

1. Waarom is dat tot op heden blijkbaar niet gebeurd ?
2. Hoe worden die problemen dan thans opgelost ?

Antwoord

Ingevolge artikel 278, 12° van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 is het de departementsraad die bevoegd is voor het toekennen van bevorderingen voor het personeel toegewezen aan het departement. Artikel 268, 6° van hetzelfde decreet bepaalt dat deze beslissing van de departementsraad dient bekrachtigd te worden door het bestuurscollege. In het decreet wordt niet gezegd welke procedure dient gevolgd te worden indien het bestuurscollege deze beslissing niet bekrachtigt.

Indien het bestuurscollege weigert of nalaat om een beslissing van de departementsraad te bekrachtigen, kan er een antwoord gevonden worden in het administratief recht, dat ook van toepassing is op de Vlaamse Autonome Hogescholen (VAH's). Er kan worden geargumenteed dat de VAH hiërarchisch is opgebouwd, waardoor de raad van bestuur en het bestuurscollege als emanatie daarvan over een hervormingsbevoegdheid beschikken indien een zogenaamd hiërarchisch beroep bij het bestuurscollege wordt ingesteld.

Bij het uitblijven van een bekrachtiging door het bestuurscollege kan de betrokkene bijgevolg een schrijven richten aan het bestuurscollege, waarin hij of zij bij wijze van hiërarchisch beroep de beslissing van de departementsraad aanvecht. Het bestuurscollege, uitspraak doende over dit beroep, kan de beslissing van de departementsraad dan hervormen. Bovendien kan de hogeschool in kwestie in het intern reglement expliciet een beroepsmogelijkheid voor dergelijke situaties voorzien. Mochten er problemen zijn, dan kunnen wij de hogeschool steeds op de hoogte brengen van de door het administratief recht geboden mogelijkheden.

Ingevolge artikel 245 § 1 van het hogescholendecreet moeten de regeringscommissarissen erop toezien dat het hogeschoolbestuur geen enkele beslissing neemt die strijdig is met het bij wet of decreet bepaalde. In het decreet wordt niet gezegd welke procedure dient gevolgd te worden indien de regeringscommissaris niet optreedt.

De regeringscommissarissen zijn vertrouwenspersonen van de Vlaamse regering. De bijzondere aard van hun aanstelling houdt in dat de Vlaamse regering zich steeds in de plaats kan stellen van de regeringscommissarissen. Een expliciete regeling is dus niet nodig.

Vraag nr. 33
van 13 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kleuterschool Drogenbos – Leerlingenaantal

Uit de cijfers die de minister in haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 12 van 17 oktober 2002 verstrekt heeft, blijkt dat de Nederlandstalige kleuterschool van de faciliteitengemeente Drogenbos tijdens het schooljaar 2001-2002 liefst 21,2 % minder kinderen telde dan het schooljaar voordien.

Werd reeds onderzocht waaraan deze toch vrij belangrijke daling te wijten kan zijn ?

Antwoord

De Nederlandstalige basisschool in Drogenbos had op 1 februari 2002 67 leerlingen in het kleuteronderwijs en 142 leerlingen in het lager onderwijs. Op 1 februari 2001 waren de cijfers respectievelijk 85 en 130 leerlingen. Dit betekent dat op één jaar tijd 18 leerlingen minder zijn in het kleuteronderwijs en 12 leerlingen meer in het lager onderwijs.

De administratie van het Departement Onderwijs beschikt over geen gegevens die gebruikt kunnen worden om wijzigingen van leerlingenaantallen in individuele scholen te verklaren.

Als een algemene verklaring kan de dalende nataliteit vermeld worden, die een steeds belangrijker effect heeft op de leerlingenaantallen in het basisonderwijs.

Vraag nr. 34
van 13 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 23 van 8 november 2002 aangaande het aantal leerlingen van vreemde nationaliteit in de Franstalige faciliteitenscholen, blijken de cijfers van Kraainem en Ronse identiek te zijn.

Mij lijkt het onwaarschijnlijk dat de opdeling naar nationaliteit van de leerlingen van vreemde nationaliteit in beide faciliteitenscholen (Kraainem en Ronse) exact dezelfde is.

Kan de minister alsnog de juiste cijfers voor Ronse en Kraainem verstrekken ?

Antwoord

Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een, wat de gemeente Ronse betreft, aangepast overzicht van de leerlingen van vreemde nationaliteit die les volgen in de verschillende Franstalige scholen van het basisonderwijs in de faciliteitengemeenten.

Een aanpassing van de lay-out van het oorspronkelijk overzicht heeft blijkbaar geleid tot de opname van foutieve cijfergegevens voor de gemeente Ronse.

Aantal vreemdelingen Franstalige scholen

Drogenbos

Gemeentelijke Basisschool (FR)

Albanese	3
Burkina Faso	1
Burundische	1
Djibouti	1
Franse	3
Iraanse	1
Kongo (Brazzaville)	1
Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	2
Kroatische	4
Marokkaanse	11
Poolse	1
Spaanse	1

Kraainem

Gemeentelijke Basisschool (FR)

Amerikaanse	4
Britse	7
Canadese	3
Duitse	2
Egyptische	3
Finse	7
Franse	32
Griekse	1
Hongaarse	5
Italiaanse	7
Japanese	4
Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	4

Letlandse	1	Griekse	1
Luxemburgse	2	Ierse	3
Marokkaanse	5	Ivoriaanse	3
Nigeriaanse	2	Kongo (Brazzaville)	6
Oostenrijkse	1	Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	1
Pakistaanse	3	Libische	1
Peruaanse	1	Marokkaanse	1
Poolse	7	Mozambicaanse	1
Portugese	1	Noorse	1
Rwandese	6	Portugese	8
Spaanse	5	Roemeense	1
Turkse	1	Spaanse	3
Zimbabweaanse	1	Tunesische	1
Zweedse	1	Uruguayaanse	1
		Viëtnameese	2
		vluchteling van Servische herkomst	2
		Zweedse	6
<hr/>			
Linkebeek		Vrije Basisschool (FR)	
		Algerijnse	1
Gemeentelijke Basisschool (FR)		Amerikaanse	4
Deense	2	Argentijnse	2
Franse	7	Braziliaanse	1
Joegoslavische (Servië-Montenegro)	3	Britse	4
Kameroense	1	Canadese	1
Oostenrijkse	2	Chileense	2
Portugese	1	Duitse	1
		Filippijnse	3
<hr/>		Franse	27
Ronse		Griekse	4
		Iraanse	1
Basisschool Gemeenschapsonderwijs		Italiaanse	8
Albanese	1	Japanese	1
Algerijnse	2	Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	9
Franse	13	Libanese	2
Joegoslavische (Servië-Montenegro)	6	Maltese	2
Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	6	Nederlandse	2
Macao	3	Oostenrijkse	1
Marokkaanse	10	Portugese	7
Tunesische	2	Rusland (Federatie van)	2
vluchteling van Ruandese herkomst	1	Spaanse	1
		Turkse	2
Gesub. Vrije Basisschool (FR)		Viëtnameese	2
Franse	2	Zuidkoreaanse	1
Kongo (Brazzaville)	1	Zweedse	1
Marokkaanse	21		
Rwandese	3		
Tunesische	4		
<hr/>			
Sint-Genesius-Rode		Wommel	
		Gemeentelijke Basisschool (FR)	
Gemeentelijke Basisschool (FR)		Algerijnse	2
Albanese	1	Duitse	5
Britse	2	Franse	9
Deense	1	Italiaanse	3
Duitse	4	Jordaanse	1
Finse	2	Kameroense	2
Franse	6	Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	2

Malagasische	1
Marokkaanse	5
Peruaanse	1
Portugese	1
Rusland (Federatie van)	1
Spaanse	1
Tunesische	4
Turkse	2
vluchteling van Armeense herkomst	1

Wezembeek-Oppem

Gemeentelijke Basisschool (FR)

Amerikaanse	9
Australische	3
Britse	24
Canadese	2
Chinese	3
Columbiaanse	1
Djibouti	2
Duitse	15
Finse	1
Franse	13
Griekse	1
Ierse	3
Indonesische	1
Italiaanse	3
Japanese	4
Litouwse	1
Namibische	1
Nederlandse	2
Nigeriaanse	1
Oostenrijkse	1
Poolse	1
Spaanse	3
Tsjechische	2
Turkse	2
Zweedse	1

Vrije Basisschool (FR)

Amerikaanse	3
Britse	2
Canadese	1
Columbiaanse	1
Deense	3
Duitse	5
Finse	6
Franse	26
Griekse	3
Hongaarse	2
Ierse	4
Italiaanse	5
Japanese	2
Kongo (Kinshasa ; ex-Zaire)	1
Luxemburgse	1
Noorse	1

Portugese	1
Spaanse	2
Zweedse	2

woensdag 8 januari 2003

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 19 van 29 november 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Pliniusproject Tongeren – Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd beslist om in het kader van de ontwikkeling van het toerisme in Tongeren een totaalproject "Plinius" op te starten. De Vlaamse Gemeenschap zou hierin participeren, nadat er een studie gemaakt was om de sterke- en zwaktepunten te onderzoeken.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?

Wat was/is de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in dit project sinds 1999 op het gebied van ondersteuning en financiering ?

2. Past ook dit project in de visie van de minister dat bij alle initiatieven het aspect "sociaal toerisme" bewaakt moet worden ? Hoe gebeurt dit bij dit project ?

3. Welke andere partners zijn hierbij betrokken ?

Wat zijn de engagementen van elk van deze partners in het algemeen en specifiek naar sociaal toerisme ?

Antwoord

1. Het Pliniusproject is een toeristisch-attractief concept, waarbij de cultuurhistorische waarde van de stad Tongeren en omgeving wordt gekoppeld aan het gegeven "groen en water". Het project beoogt verschillende interactieve onderdelen, zoals thermen en bronnen, een all-weather bezoekersattractie, labyrint, Romeinse tuinen, een thematisch verblijf en horeca of andere wervende attracties te suggereren door de private partners. Het project is het gethematiseerd aanbieden van actuele uitingen van de

Romeinse villacultuur, met nadruk op het "fun en lei-sure" aspect.

De all-weatherattractie zou via twee belangrijke historische figuren, Plinius de Oude en de jonge, de erfenis van de Romeinse villacultuur in Tongeren en omgeving aan de bezoekers vertellen. Het Pliniusproject is dus gestoeld op een ver verleden met een actuele en levendige vertaling van de Romeinse villacultuur (=levenswijze).

Voor de verdere uitdieping en de link met de stad Tongeren en omgeving wordt via de uitbreiding van het Provinciaal Gallo-Romeins Museum in een structurele link voorzien. Met andere woorden : de productontwikkeling en de communicatiestrategie van deze twee beeldbepalende projecten worden op elkaar afgestemd, teneinde de cultuurhistorische mogelijkheden van de stad Tongeren en omgeving uit te dragen in een verzorgingsmarkt van 120 km.

De cultuurhistorische verhaallijn wordt in het Pliniusproject vertaald naar een commercieel toeristisch product waarbij vooral het aspect "fun en leisure" door de eeuwen heen wordt benadrukt en in het Provinciaal Gallo-Romeins Museum worden wetenschappelijk verantwoorde thematentoonstellingen georganiseerd die de verdieping betekenen van het Pliniusproject. De doelstellingen voor het project "Plinius" werden als volgt gedefinieerd :

Toeristische doelstellingen

- het project "Plinius" moet de aantrekkingskracht en het algemeen imago van de stad Tongeren, zijnde de oudste stad van België, en Haspengouw in een straal van 80 tot 120 km versterken ;
- het project "Plinius" draagt bij tot het aanbieden van korte vakanties. Het toekomstig management van het Pliniusproject moet samen met de verschillende toeristische partners interactieve verblijfsarrangementen ontwikkelen ;
- het project "Plinius" toont de bezoekers, ter introductie en/of aanvulling van de stad Tongeren in een groen en rustgevende omgeving, op een actieve/ontspannende wijze de Romeinse villacultuur, waarbij zowel thematisch als infrastructuurueel/landschappelijk zoveel mogelijk aansluiting wordt gezocht met de onmiddellijke omgeving ;

Commerciële doelstellingen

- het project "Plinius" ontwikkelt allerhande commerciële activiteiten zonder afbreuk te doen aan de vooropgestelde toeristische doelstellingen. De activiteiten zijn prioritair gericht op gezinnen met kinderen, wealthy healthy elderly people, scholen, socio-culturele groeperingen. Opvang van bussen is noodzakelijk. Andere activiteiten voor andere doelgroepen (in het kader van avondprogramma) kunnen eveneens ontwikkeld worden, zijnde allerhande (bedrijfs)feesten, congressen, evenementen, bedrijfsmeetings en -incentives ;
- het project moet in zijn totaliteit een rendabele onderneming zijn, waarbij voldoende cash flow gegenereerd kan worden om periodieke impulsinvesteringen autonoom te realiseren. Het businessplan moet hiertoe uitsluitel geven. Van de private partner wordt verwacht dat het gehele project (inclusief het publieksgedeelte) onder leiding staat van één management ;

Educatieve doelstellingen

- het project "Plinius" ontwikkelt aanvullend op het aanbod van de stad Tongeren, Haspengouw en het Provinciaal Gallo-Romeins Museum een educatief, interactief en exploratief "all weather" bezoekersattractie (projectidee Event Communications richtinggevend). De initiële investering zal door publieke middelen worden aangereikt ;
- het project "Plinius" zal in al haar commerciële activiteiten een link leggen naar de Romeinse villacultuur, weliswaar op een eigentijdse en gevarieerde wijze (eten, drinken, feesten, architectuur, lifestyle, confereren, retail,...

Historiek en stand van zaken van het project

Teneinde de markt- en bedrijfseconomisch haalbaarheid te onderzoeken, is het Pliniusproject reeds voorwerp geweest van diverse onderzoeken :

- de eerste studieopdracht om het project Plinius gestalte te geven, werd aan Crenau NV toevertrouwd. Het concept omvatte volgende onderdelen : waterpartij en en landschappelijk groen met als attracties een Romeins

dorp, een Belgisch dorp, een Arena, een tumultus-gebouw en een hotel ;

- door het studiebureau Archipel NV is een eerste markttoets uitgevoerd, en is de zoektocht naar operationele partners gestart. Hieruit bleek dat een dergelijk omvangrijk project niet alleen door private investeerders kon worden ontwikkeld. Het project Plinius werd beperkt naar de volgende onderdelen : hotel met thermen, tuinen en doolhof, tuincentrum en gethematiseerde horeca ;

- vervolgens zijn door de twee Nederlandse bureaus, NRIT en ZKA markt en beleid, de bedrijfseconomische haalbaarheid en een algemene concepttoetsing uitgevoerd. Deze beide bureaus kwamen tot de volgende vaststellingen :

het hotel met thermen en de horeca kunnen autonoom door een private partij ontwikkeld en geëxploiteerd worden ;

voor de tuinen en het doolhof zijn initiële investeringssubsidies noodzakelijk ;

het tuincentrum is zeker rendabel, maar biedt te weinig toeristische meerwaarde aan het geheel project ;

- volgende adviezen ter versterking van het project werden geformuleerd : er moet

een fysische en conceptuele link zijn met de stad Tongeren,

meer aandacht zijn voor all weather en 12-maanden attracties,

een centraal thema (unique selling proposition) ;

- met deze kennis is een definitieve conceptopdracht gegeven aan het Engels bureau Event Communications. Hier is een additionele all weather attractie en seizoenafhankelijke attractie ontwikkeld. Het concept voldoet aan alle vooropgestelde doelstellingen van het project ;

- het vernieuwde concept werd vervolgens door het Nederlandse studiebureau NRIT op zijn bedrijfseconomische haalbaarheid getoetst. Hieruit blijkt dat het breakeven punt bereikt wordt bij een jaarlijks bezoekersaantal van 200.000. Een bezoekersaantal van

250.000 wordt als haalbaar geacht, waarmee markt- en bedrijfseconomisch haalbaarheid van het project is aangetoond.

Beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002

Op 19 juli ll. gaf de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring voor de hefboomprojecten in Limburg zoals voorgesteld in het STAP-Limburg. Om gevolg te geven aan deze beslissing dient de Limburgse Reconversie maatschappij LRM een dochterfiliaal op te richten om niet-rendementsgebonden projecten te kunnen realiseren. In november 2002 werd Lisom opgericht. Er is een overeenkomst met LRM en een beheersovereenkomst tussen de Vlaamse regering en het filiaal opgemaakt.

De Vlaamse regering heeft in haar beslissing een kader gecreëerd waarbinnen LRM-middelen kunnen worden besteed. Eén van de belangrijkste financieringsprincipes is dat slechts LRM-middelen kunnen aangewend worden op voorwaarde dat andere publieke en/of private partners minstens het gelijke bedrag investeren. Tweede belangrijke voorwaarde is dat, vooreer LRM wordt aangesproken, alle reguliere kanalen moeten aangeboord zijn.

Huidige fase

Op dit ogenblik is de onderhandelingsprocedure voor het verlenen van diensten inzake de uitwerking van het Pliniusproject uitbesteed aan het studiebureau Technum.

Technum staat in voor de volgende taken :

- oproep tot kandidaatstelling en loketfunctie eerste lijnsadvies. De kandidaatstelling om privé-investeerders te zoeken werd recent geïnitieerd ;
- uitvoeren van een mobiliteitseffectenrapport ;
- onderzoek naar MER-plicht en eventuele uitvoer MER ;
- uitvoer grondonderzoeken in het licht van grondverzet, waterhuishouding en milieuhygiënisch bodemonderzoek ;
- technische beschrijving studie van de waterhuishouding.

Begin 2003 wordt het BPA uitgewerkt. De streefdatum voor de opening van het project is juni 2006.

Inbreng van de Vlaamse partners

Toerisme Vlaanderen

- Voor de realisatie van het Pliniusproject te Tongeren keurde de Raad van Bestuur van Toerisme Vlaanderen op 24 november 1999 de aankoop/onteigening van een deel percelen en oppervlakte goed en machtigde de administrateur-generaal om hiervoor een machtiging te vragen via de voogdij overheid van de Vlaamse regering. De oppervlakte van de te onteigenen gronden bedraagt 174.639 m²;
- Toerisme Vlaanderen financierde mee in de studie van Archipel.
- Toerisme Vlaanderen heeft zich reeds bij overeenkomst van 7 september 2002 geëngageerd om in het kader van het Pliniusproject op verregaande wijze samen te werken met LRM en stad Tongeren. Deze samenwerking dient te resulteren in de oprichting van een projectvennootschap met als doel de realisatie van het Pliniusproject.

LRM – Lisom

- LRM stelde een projectcoördinator ter beschikking de afgelopen 3 jaar.
 - LRM richtte, na de beslissing van de Vlaamse regering op 19 juli 2002, Lisom op om niet-rendementsgebonden activiteiten te kunnen financieren.
 - De Vlaamse regering heeft beslist dat Lisom maximaal in 16 meuro kan voorzien voor het project te Plinius mits alle voorwaarden zijn voldaan.
 - De verschillende studies, met uitzondering van de studie van Archipel, werden door LRM bekostigd.
2. Dit project past binnen mijn visie omtrent de toeristisch-recreatieve projectontwikkeling.

Niet met het aspect sociaal toerisme, maar wel met "toerisme voor allen" in zijn nieuwe betekenis (vb. de toegankelijkheid zal bewaakt worden) wordt rekening gehouden in het uit te wer-

ken project, zonder echter afbreuk te doen aan het economische karakter van het project.

3. Lisom (LRM – niet rendementsgebonden materies) – Toerisme Vlaanderen – Autonoom gemeentebedrijf Tongeren.

In afwachting van de oprichting van een projectvennootschap, in de eerste plaats tussen bovenvermelde instanties en later uit te breiden met private partners, werd reeds een samenwerkingsovereenkomst afgesloten.

Vraag nr. 22 van 29 november 2002 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Watertoerisme – Ontwikkeling

De verdere ontwikkeling van het watertoerisme biedt alternatieven aan de toeristen en vakantie-gangers die de steeds maar toenemende drukte op onze wegen willen ontlopen. Het watertoerisme is ook een erg ontspannende manier om van vakantie te genieten en tegelijk op een andere, rustige wijze het landschap te bekijken dat zich voor de blikken van de eigenaars of huurders van plezierboten ontrolt.

Nederland heeft op het vlak van het watertoerisme aanzienlijke inspanningen geleverd en behoort ongetwijfeld tot de koplopers in Europa. Ook in het zuiden van ons land hebben zich nieuwe jachthavens kunnen ontwikkelen, waarbij 9% van de uitgaven werd gefinancierd door toelagen van zowel Europa als het gewest.

Anderzijds bevordert de ontwikkeling van het watertoerisme ook de werkgelegenheid en het biedt diverse mogelijkheden aan de streken die door de plezierboten worden doorkruist.

1. Welk bedrag heeft de regering in de afgelopen jaren besteed aan de uitbouw van faciliteiten voor watertoerisme ?

Werd voor de aanleg van steigers en andere infrastructuurwerken ook Europese financiële steun verkregen ?

2. Welke plannen bestaan er om het watertoerisme nieuwe impulsen te geven ?

3. Heeft men een zicht op het aantal plezierboten dat van onze waterwegen gebruikmaakt en op de nationaliteit ervan ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan minister Landuyt (vraag nr. 22) en aan minister vice-president Stevaert (nr. 114).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 7 van 24 januari 2003, blz. 1292 – red.)

Vraag nr. 23 van 6 december 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

Jeugdvakantiecentrum De Lork (Kemmel) – Werken

De komende maanden worden voor jeugdvakantiecentrum De Lork (Kemmel) van Toerisme Vlaanderen problematisch, doordat de nieuwe vleugel nog steeds niet is afgewerkt. Door het faillissement van de bouwonderneming liggen de uitbreidingswerken momenteel stil.

Voor volgend jaar zijn in De Lork al 33.000 overnachtingen geboekt, al 5.000 meer dan dit jaar. Met de nieuwe vleugel in het vooruitzicht kon dat geen probleem zijn.

Normaal gezien hadden de uitbreidingswerken net voor de zomer voltooid moeten zijn.

Als er niet vlug iets ondernomen wordt, treedt er extra schade op aan het nieuwe gebouw – het is immers nog niet waterdicht – want er zijn reeds deuren en kasten geplaatst.

1. Hoe worden de overboekingen opgelost ?

Wat is de extra kostprijs die daarmee gepaard gaat ?

Hoe past dit in de aanpak van het jeugdtoerisme ?

2. Wanneer wordt de definitieve afwerking van de uitbreidingswerken verwacht ?

Antwoord

1. Het jeugdcentrum De Lork is eigendom van Toerisme Vlaanderen, maar wordt via een erfpacht verhuurd aan het Centrum voor Jeugdtoerisme (CJT). Dit centrum beschikt over diverse huizen en vangt eventuele overboekingen op. De extra kostprijs is dus geen aangelegenheid van Toerisme Vlaanderen, maar van het CJT.

In de aanpak van het jeugdtoerisme voert Toerisme Vlaanderen belangrijke vernieuwingswerken door aan dit centrum, waardoor het de volgende jaren een modern en geactualiseerd centrum zal worden (capaciteit wordt verhoogd, een polyvalente zaal werd bij gebouwd en bestaande kamers worden vernieuwd).

Toerisme Vlaanderen volgde de wetgeving op overheidsaanbesteding voor de aanstelling van een aannemer. Voor één deelproject viel dit niet mee, gezien het faillissement van de aannemer. Er wordt druk gewerkt aan een oplossing conform de vigerende wetgeving.

2. De definitieve afwerking van de uitvoeringswerken wordt zo snel als mogelijk voorzien.

Op heden worden alle nog te verrichten werken opgemeten, om in overleg met de curator een eindafrekening goed te keuren.

Nadien kan overgegaan worden tot het aanstellen van een andere aannemer en kan een nieuwe einddatum vooropgesteld worden.

Vraag nr. 24 van 6 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 38

van 6 december 2002

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 1494

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 48
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken

Door de gewestplanwijziging van 1998 en vooral van 2001 bedraagt het totale gebied dat bestemd is als bos- of bosuitbreidingsgebied voor het stadsrandbos Kortrijk, zo'n 270 ha. De Vlaamse regering heeft de nodige kredieten vrijgemaakt voor de verwerving van de gronden. Momenteel zijn de eerste aankooponderhandelingen afgerond en is een volgende aankoopfase lopende.

Bij de goedkeuring van de realisatie van het stadsrandbos Kortrijk heeft de Vlaamse overheid enkele engagementen aangegaan betreffende de ruimtebalans, een afbakening van de bos- en agrarische structuur, de gevolgen voor de landbouwsector, de sociale begeleiding en een procesmatige aanpak van het omvangrijke project.

1. Wat is de stand van zaken van het stadsrandbos Kortrijk en van de bovenvermelde engagementen ?

Welke middelen zijn hiervoor respectievelijk uitgetrokken ?

2. Hoeveel hectaren grond en voor welke prijs werd er tot op vandaag aangekocht ?
3. Over welke gronden handelt de nu lopende aankoopfase ?

Welke aankopen zijn binnen deze fase reeds gebeurd voor welke oppervlakte en welke prijs ?

Antwoord

1. De voorbereiding van het stadsrandbos Kortrijk werd afgerond en momenteel wordt volop gewerkt aan de effectieve realisatie. Het betreft het onderhandelen met grondeigenaars en grondgebruikers en het effectief bebossen van de gronden. Momenteel werd 35 hectare verworven en werd 5 hectare bebost.

De engagementen in verband met de ruimtebalans en de afbakening van de stedelijke gebieden en het buitengebied zijn terug te vinden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het project "stadsrandbos Kortrijk" werd opgenomen in een gewestplanwijziging en het spreekt voor zich dat dit in de ruimtebalans wordt opgenomen. Op 19 juli 2002 besliste de Vlaamse regering een administratie-overschrijdende projectwerking op te starten en tien bijkomende personeelsleden aan te werven bij de afdeling Ruimtelijke Planning om de afbakening van het buitengebied (agrarische structuur – natuurstructuur – bosstructuur) vlotter te laten verlopen. Deze afbakening gebeurt onder de bevoegdheid van collega Van Mechelen.

Er worden geen gronden bebost voordat een aanvaardbare oplossing met de betrokken landbouwers bereikt is. Uit een recente landbouw-economische studie is gebleken dat ruim driekwart van de te bebossen gronden binnen een periode van 10 jaar kunnen beplant worden, zonder sociale problemen voor de betrokken landbouwers. Voor een vijftigtal hectare zal gedurende de verdere realisatie van het project worden gezocht naar alternatieve oplossingen, waarbij ruil van gronden één van de mogelijke opties is.

2. Tot op heden zijn er 35,5 ha gronden aangekocht in de Preshoek. Op 7 december 2002 werden ongeveer 8 ha beplant tijdens een eerste bosplantactie.

Zoals gebruikelijk worden geen aankoopcijfers bekendgemaakt als nog verkoopsonderhandelingen lopende zijn.

3. De huidige contacten zijn verspreid over het gehele project. De volgorde van de aankopen, respectievelijk beplantingen, hangt af van de besprekingen en de oplossingen die gevonden worden met de eigenaars en gebruikers.

Er wordt dus gewerkt in een continu proces, en niet aan de hand van bepaalde fasen.

Vraag nr. 50
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Gemeentelijk Waterbedrijf – Haalbaarheidsstudie

Er werd een werkgroep samengesteld om de haalbaarheid van het Gemeentelijk Waterbedrijf (GWB) – een bovengemeentelijke structuur die de Vlaamse gemeenten, drinkwaterbedrijven, Aquafin, de VMM en de bekkencomités moet verenigen – te onderzoeken. Graag vernam ik de stand van zaken.

1. Hoever staat het met deze haalbaarheidsstudie ?

Is ze reeds aangevat ?

2. Met welke factoren zal hierin rekening worden gehouden ?
3. Welke partijen worden betrokken ?
4. Wanneer worden de resultaten verwacht ?
5. Welke budgetten werden beschikbaar gesteld voor de uitvoering ervan ?

Antwoord

De idee rond het oprichten van een Gemeentelijk Waterbedrijf werd gelanceerd binnen de werking van de VZW Vlario en werd tijdens de Vlariostudiedag van 23/10/02 voor een eerste maal voorgesteld aan het publiek. Binnen de schoot van deze organisatie werd vooral op initiatief van de voorzitter een overlegforum samengesteld om de haalbaarheid van de door hem voorgestelde structuur te toetsen.

Vlario staat voor Vlaamse Rioleringen en is een organisatie die naast een aantal privé-bedrijven ook andere specialisten op het gebied van rioleringen verenigt. De vereniging tracht vooral technische informatie en ondersteuning te geven aan de doelgroepen, zijnde voornamelijk de lokale besturen. Het is vanuit deze hoedanigheid dat ook de Vlaamse Milieumaatschappij en de afdeling Water betrokken zijn bij Vlario. Ik wens echter te benadrukken dat Vlario geen "beleidsinstantie" is die onder mijn bevoegdheid valt.

Gelet op het statuut van Vlario werd ik niet op de hoogte gesteld van een overleg, noch van enige resultaten van dit overleg of van een vooropgestelde timing. Tevens heb ik geen kennis van de betrokken partijen.

Vanuit het Vlaams Gewest worden geen budgetten voor de uitvoering van deze structuur uitgetrokken.

Vraag nr. 52
van 29 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Ammoniakreductiebeleid – Onderbouwing

Ik verneem dat er bij de herziening van Vlarem met betrekking tot de veehouderijen bepalingen zouden worden opgenomen in verband met de afstandsregels en ammoniakemissies. Een aantal vergunde bedrijven wier vergunning loopt tot 1 januari 2004, kan moeilijk voldoen aan de vigerende afstandsregels.

Varkens- en pluimveestallen zouden verplicht ammoniakemissiearm moeten zijn tegen 1 januari 2009. Bedrijven die vóór 1 januari 2004 hun vergunning moeten vernieuwen, zouden maar een nieuwe vergunning kunnen krijgen als hun stallen vóór 30 juni 2006 ammoniakemissiearm ingericht zijn. Dit betekent de doodsteek voor deze bestaande bedrijven. Alle stallen ombouwen, is eenvoudigweg niet haalbaar. Bij nieuwbouw kan een stimulerend beleid de veehouders er wel toe aanzetten vroegtijdig ammoniakemissiearme stallen te realiseren.

In de huidige stand van zaken is er geen duidelijkheid over de staltypes die voorhanden zijn en die voldoen aan de normen inzake reductie van ammoniakemissie.

1. Welke globale wetenschappelijke studies werden uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse regering om het ammoniakreductiebeleid te onderbouwen ?

Werden de economische haalbaarheid en de sociale gevolgen mee opgenomen als aandachtspunten ?

2. Op welke wijze wordt de landbouwsector betrokken bij de voorbereiding van de nieuwe regelgeving ?
3. Wordt er rekening gehouden met de reeds geleverde inspanningen van de landbouwsector,

zoals de afbouw van de veestapel en de mestverwerking, die bijdragen tot een vermindering van de ammoniakemissie ?

4. Welke staltypes voldoen aan de normen inzake reductie van ammoniakemissie ?
5. Waarom is er discriminatie tussen de verschillende bedrijven en diersoorten ?
6. Aan welke voorwaarden wordt VLIF-ondersteuning gekoppeld voor investeringen in de reductie van ammoniakemissie ?
7. Welke rechtszekerheid hebben bedrijven door de koppeling van discriminerende voorwaarden aan de verlenging van de milieuvergunning ?

Antwoord

1. Met betrekking tot ammoniakemissies werd in het kader van het "Programma Beleidsgericht Onderzoek" en de Commissie Evaluatie Milieu-uitvoeringsreglementering (CEM) de volgende wetenschappelijke studie door een team van de KU Leuven en de Universiteit Gent uitgevoerd : "Ontwikkeling van een eenvoudige procedure voor de bepaling van geur- en ammoniakemissies van agrarische constructies ten behoeve van een aangepaste milieureglementering in Vlaanderen". Het eindverslag van deze studie dateert van januari 2001.

Verder bouwend op de resultaten van deze studie is een vervolgstudie lopende : "Validering van de meetprocedure voor de bepaling van geur- en ammoniakemissies van referentiveestallen als voorbereiding op de implementatie van een beoordelingsrichtlijn voor emissiearme stalssystemen", die wordt uitgevoerd door een team van de KU Leuven, de Universiteit Gent en het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek. De economische haalbaarheid en de sociale gevolgen werden daarbij evenwel niet fundamenteel onderzocht.

2. Met het oog op de uitwerking van een ontwerp van regelgeving inzake emissie-arme veestallen is op initiatief van de Vlaamse Landmaatschappij een werkgroep "Stallenbouw" actief, waaraan inzonderheid de afdeling Milieuvergunningen, de ALT en meerdere wetenschappers hun medewerking hebben verleend.

In deze werkgroep werd het ontwerpbesluit besproken dat in de herfst 2001 door de VLM

werd voorgesteld. De inhoud van dit voorstel, dat vooral gebaseerd was op verbods- en afstandsregels t.o.v. zuurgevoelige gebieden met name de bos- en natuurgebieden, werd verlaten, omdat dit bestaande veehouderijen zou dwingen tot stopzetting en/of verplichte afbouw.

Dit komt niet overeen met de aanbeveling van de CEM-studie, zoals gevraagd door het Vlaamse Parlement.

Bijkomend moet worden opgemerkt dat de verplichting voor de rundveehouderij die hierin werd opgenomen onmogelijk kan gerealiseerd worden via stalssystemen. De ammoniakreductie kan hierbij beter geregeld worden via het voermanagement. Dit is overeenkomstig de CEM-studie, waarin vermeld staat dat, als er een technisch alternatief is, het geen zin heeft om verbods- en afstandsregels vast te leggen. Het gezond verstand leert ons bovendien dat stalverplichtingen uiteraard minder gevolgen hebben voor diersoorten die zeven maanden buiten lopen.

Hier werd met de economische haalbaarheid en de sociale gevolgen wel rekening gehouden om te komen tot het nieuwe ontwerpbesluit.

Het nieuwe ontwerpbesluit dat aan de Vlaamse regering wordt voorgelegd, na overleg met de landbouworganisaties, omvat volgende bepalingen.

- 1) Geen wijziging van het voorstel i.v.m. "open varkensbedrijven", d.w.z. de "sanitaire" normen worden omgezet in "ammoniakreductie"-normen. Gevolg : open varkensbedrijven en gesloten bedrijven met meer dan 1800 varkens krijgen verdere toekomstkansen en dus een milieuvergunning, als ze tegen 30 juni 2007 een ammoniakreductiestal hebben gebouwd.
- 2) De datum voor het generiek beleid inzake pluimvee- en varkensstallen wordt 1/1/2010.
- 3) Er wordt rekening gehouden met de opmerkingen i.v.m. afschrijving van stallen door het besluit als volgt te wijzigen :

Voor bedrijven die na '94 en voor de publicatiedatum van dit besluit een bouw- en/of milieuvergunning hebben ontvangen, wordt de datum waarop zij een ammoniakreductiestal moeten hebben, verlengd tot 15 jaar na het jaar waarin vergunning werd verkregen,

en dit uiterlijk tot het jaar 2013 (2013 is het jaar waarin ook de investeringen i.v.m. dierenwelzijn moeten gedaan worden).

3. Het Mira-T 2002 vermeldt dat tussen 1990 en 2001 de verzurende emissies gedaald zijn met 53 % voor de sector Energie, 43 % voor de sector Industrie en 35 % voor Landbouw. De doelstelling afgeleid uit de EU-richtlijn 2001/81 en de afspraken vastgelegd op niveau van de gemeenten bepaalt dat in 2010 Vlaanderen 6.778 miljoen Zeq moet halen. Van de 60 % reductie die Vlaanderen tussen 1990 en 2010 moet halen is 36 % gerealiseerd (*Zeq : zuurequivalenten – red.*).

Vooraf in 2000 en 2001 werd in de landbouw sterk gereduceerd door enerzijds de afbouw van de veestapel en anderzijds de mestinjectie.

Landbouw is echter de sector die het meest voor verzurende emissies zorgt. Dit betekent dat, niettegenstaande de landbouwsector in Vlaanderen een hele weg heeft afgelegd, er een bijkomende inspanning noodzakelijk is.

4. In het ontwerpbesluit wordt verwezen naar een ministerieel besluit. Het voorstel van MB somt de staltypes op die voldoen aan BBT. Het MB is een soepel instrument om snel in te spelen op nieuwe ontwikkelingen.

In het ontwerpbesluit wordt bepaald dat de bedrijfsleider die koos voor een investering overeenkomstig het toen geldende MB, bedrijfszekerheid krijgt.

5. Zoals reeds vermeld, is er geen discriminatie tussen de sectoren, wel een verschillende aanpak, omdat blijkt dat met voedermanagement in de rundveehouderij dezelfde en zelfs betere resultaten kunnen gehaald worden dan met stal-systemen.

Dit is niet mogelijk in de varkens- en pluimveehouderij.

6. Om steun te kunnen verkrijgen, zullen de investeringen in overeenstemming moeten zijn met de technische bepalingen in de gewijzigde Vlaarem en het bijbehorende MB. Dit betekent dat de beste beschikbare techniek (BBT) zal moeten gebruikt worden. In afwachting van de aanpassing van Vlaarem wordt het aspect BBT bij de toepassing van de huidige VLIF-regelgeving (alleen steun bij voldoende grondgebondenheid), beoordeeld op basis van de besluiten van de

werkgroep die de aanpassing voorbereid heeft. Concreet wordt gebruikgemaakt van fiches met een technische beschrijving van de aanvaarde staltypes.

De VLIF-steun voor investeringen in de reductie van ammoniakemissie wordt gekoppeld aan de voorwaarden vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 2000 betreffende de steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw. De bepalingen van artikel 7, § 2, 2° en 3° van dit besluit regelen in het bijzonder de steun aan de investeringen in de varkens- en pluimveehouderij.

Concreet houden deze bepalingen in dat investeringen in aanmerking komen voor steun wanneer ze gericht zijn op de verbetering van het leefmilieu, niet leiden tot een verhoging van de productiecapaciteit en wanneer na uitvoering ervan een minimale graad van grondgebondenheid bereikt wordt. Deze laatste voorwaarde geldt alleen in de varkenshouderij.

Investeringen in de reductie van ammoniakemissie worden aanvaard als leefmilieu-investeringen. De investeringen die veehouders verplicht zullen moeten uitvoeren op basis van de gewijzigde VLAREM-wetgeving, zullen zodoende onder de algemene en bijzondere voorwaarden van de VLIF-regelgeving in aanmerking komen voor steun.

Om steun te kunnen verkrijgen wanneer de veehouder vóór de verplichte datum zijn of haar investering doet, zal de beste beschikbare techniek (BBT) moeten aangewend worden. Wanneer het nakomen van de verplichtingen inhoudt dat een nieuwe stal of een belangrijke verbouwing moet gerealiseerd worden, zal het geheel aanvaard worden voor steunverlening. In andere gevallen zullen enkel de meerkosten aanvaard worden.

Bovendien wordt zowel voor de zeugenhoudery als voor de leghennenhouderij de steunverlening gekoppeld aan het gelijktijdig omschakelen naar de nieuwe verplichte huisvestingssystemen in het kader van de regelgeving op het dierenwelzijn.

Ten slotte geldt ten aanzien van de varkenshouderij vooralsnog de voorwaarde van grondgebondenheid. In dit verband werd een wijziging van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling voorgelegd aan de EU. De voorgestelde wijziging houdt in dat de voorwaarde van grondgebondenheid selectief, d.w.z. voor in-

vesteringen in ammoniakreductie en dierenwelzijn, opgeheven wordt. De EU heeft hierover nog geen uitspraak gedaan.

De optie om maximale VLIF-tegemoetkoming te geven, is gekoppeld aan de gemiddelde 20 % meerkosten voor een nieuwbouw ammoniakreductiestal en de overweging dat heel dikwijls een nieuwe stal zal moeten gebouwd worden. Een besluit waarbij enkel nieuwbouw zou moeten overstappen op deze soort stallen, zou als gevolg hebben dat geen steun kan worden verleend, omdat Europa niet toelaat om steun te geven voor iets dat verplicht is. Dit geldt trouwens ook voor de wijziging in huisvestingssystemen die bij nieuwbouw moeten. Door de ammoniakreductie kan ook de verplichte aanpassing aan dierenwelzijn betoelaagd worden.

7. (reeds beantwoord in punt 4)

**Vraag nr. 53
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Bosuitbreiding – Stand van zaken

Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) dient tegen 2007 ongeveer 10.000 ha ingekleurd te zijn als bos. Op maandag 18 november 2002 werd de eerste boom van een tweede stadsbos geplant in Gent. Bovendien is de aanleg van nog heel wat andere bossen in Vlaanderen gepland.

1. Hoeveel hectare is in Vlaanderen reeds ingekleurd als bos, en dit opgesplitst per provincie ?

Hoeveel hectare bos heeft, sinds 1996, een andere bestemming gekregen ? Om welke bossen gaat het en welke bestemming hebben ze gekregen ?

Hoeveel hectare bos is er sinds 1996 bijgeplant ? En waar gebeurde dit ?

2. Kan de minister reeds medelen waar de volgende bossen aangeplant worden ?

3. Welke procedures worden doorlopen om de locaties van de nieuwe bossen te bepalen ?

Wie voert deze procedures uit ?

In welke mate krijgen plaatselijke actoren zoals tuin- en landbouwers, omwonenden, milieuver-

enigingen inspraak bij het voorstel om bossen in hun buurt al dan niet aan te planten ?

Antwoord

1. a) De planologische inkleuring van bosgebieden is de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Een bijwerking van het antwoord van deze minister op uw vraag nr. 56 van 17 januari 2002 kan best opnieuw aan hem gesteld worden.

b) De planologische inkleuring van bosgebieden is de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

c) Door de afdeling Bos en Groen werden 607 ha sinds plantseizoen 95-96 bebost.

De afdeling is ook reeds eigenaar van 614 ha gronden die bestemd worden voor bebossing (aankoopakten ontvangen vóór 15 november 2002).

Tabel 1

Provincie	Bebost sinds plantseizoen 95-96	Eigendom te bebossen	Totaal
West-Vlaanderen	162	243	405
Oost-Vlaanderen	8	38	46
Antwerpen	34	52	86
Limburg	373	222	595
Vlaams-Brabant	30	59	89
Totaal	607	614	1221

Daarnaast werden in het kader van de subsidie-regeling voor bebossing van landbouwgronden van 1997 tot en met 2000 662 ha gronden bebost, waarvan 422 ha door privé-eigenaars, 29 ha door landbouwers en 211 ha door lokale overheden.

2. De bebossingsinitiatieven liggen verspreid over Vlaanderen.

Wat de effectieve aankopen betreft, verwijs ik naar tabel 1, waar een provinciale verdeling

werd opgelijst van gronden die in de nabije toekomst zullen bebost worden. Voor de nieuwe projecten verwijs ik naar het antwoord in vraag drie, waar de gebieden werden opgesomd waar een lokalisatiestudie voor bosuitbreiding wordt uitgevoerd.

3. Een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de procedures in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, m.n. de planologische procedure via een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen, en de uitvoering van de effectieve bosuitbreiding op het terrein, wat onder mijn bevoegdheid ressorteert.

Waar nodig worden beide procedures op elkaar afgestemd.

De afdeling Bos & Groen heeft op verschillende plaatsen bosuitbreidingsstudies opgestart om geschikte locaties voor bebossing te detecteren en hiervoor reeds een breder draagvlak te vinden.

Deze studies gebeuren in samenwerking met de lokale besturen (soms via een intercommunale, streekplatform, ...). Ze worden uitgevoerd door gespecialiseerde studiebureaus. Deze worden begeleid door een stuurgroep. De samenstelling van deze stuurgroep wordt lokaal besproken maar veelal gaat het om vertegenwoordigers van de diverse betrokken administraties en de lokale besturen. Ook de verdere inspraakprocedure (via klankbordgroepen, enquêtes, infomomenten, ...) wordt in overleg met de lokale stuurgroep vastgelegd naargelang de lokale behoeften.

Ook de intensiteit en het aantal af te leggen stappen kan verschillend zijn naargelang de omvang van het project en de graad van consensus die al dan niet reeds over het project bestaat.

Verschillende mogelijke stappen zijn :

een lokalisatiestudie,

een inrichtingsvisie (voor de geselecteerde locaties),

een operationeel inrichtingsplan op perceelsniveau,

in overleg met de huidige gebruikers en eigenaars wordt dan een verwervingsplan opge-

maakt, waarna de bebossing kan uitgevoerd worden.

Dergelijke studies zijn uitgevoerd of worden momenteel voorbereid in Kortrijk, Gent, Oostende, Roeselare, Veurne, Nieuwpoort, Merelbeke-Oosterzele-Melle, het Meetjesland, Aalst, Antwerpen, het Waasland, Hasselt, Waregem-Wielsbeke, Turnhout en momenteel lopen nog gesprekken met andere geïnteresseerde lokale besturen. Daarnaast werden in diverse Vlaamse gemeenten te bebossen gronden aangekocht door het Vlaams Gewest, meestal aansluitend bij bestaande domeinbossen.

De planologische procedure gebeurt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, volgens de procedures bepaald in het decreet ruimtelijke ordening. Op 19 juli heeft de Vlaamse regering besloten om een sectoroverschrijdende projectwerking op te starten en bijkomende aanwervingen te verrichten bij de afdeling Ruimtelijke Planning om de afbakeningen in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen vlotter te laten verlopen.

**Vraag nr. 54
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Milieuheffing – Vrijstelling voor gehandicapten

De categorieën van heffingsplichtigen die vrijgesteld zijn van de betaling van de afvalwaterheffing zijn vervat in de bepalingen van artikel 35ter, § 5 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 106 van 6 maart 2001 beaamde de minister dat er mogelijk discriminaties bestaan voor personen met een handicap die een inkomensvervangende tegemoetkoming ontvangen. De minister deelde toen mee dat de Vlaamse Milieumaatschappij een studie uitvoerde over de effectiviteit en efficiëntie van de vrijstellingen verleend aan bepaalde categorieën van heffingsplichtigen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 mei 2001, blz. 1615).

1. Wat zijn de resultaten en conclusies van deze studie ?

Waren er tevens markante vaststellingen ? Zo ja, welke ?

2. Zijn er op basis van deze studie initiatieven genomen teneinde discriminaties weg te werken ?

Zo ja, welke en met welk beoogd en verkregen resultaat ?

Zo neen, wat is de reden hiervoor ? Is er een oplossing voor personen met een handicap die uit de boot vielen voor de vrijstelling van betrokken heffing ?

Antwoord

1. Het onderzoek was enerzijds gericht op het analyseren en evalueren van de administratieve efficiëntie van de huidige vrijstellingsregeling, anderzijds beoogde het een antwoord te bieden op de vraag naar de mate van effectiviteit ervan.

Conclusies en aanbevelingen naar de efficiëntie

Op basis van de analyse en de uitgevoerde benchmark met een aantal organisaties die eveneens regelingen van vrijstelling/vermindering kennen, blijkt dat :

- de VMM op het vlak van automatische koppeling met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid het verst gevorderd is ;
- om de vrijstellingsgerechtigden te bereiken de VMM een actief beleid voert door het toesturen van attesten en het verspreiden van een informatiefolder ;
- de VMM vooruitstrevend is zowel naar efficiëntie van afhandeling van de vrijstellingsaanvragen, als naar klantvriendelijkheid door de voortdurende automatisering en updating van interne richtlijnen en procedures ;
- de communicatie met de doelgroep en de betrokken instanties, ondanks de al geleverde inspanningen toch nog voor verbetering vatbaar is.

Om de efficiëntie van de huidige vrijstellingsregeling te verhogen wordt voorgesteld om :

- in het informatiemateriaal te integreren welke statuten niet in aanmerking komen voor vrijstelling om zo te verhinderen dat er te veel ongegronde aanvragen worden ingediend ;

- personen die automatisch vrijgesteld zijn hiervan op de hoogte te brengen om te vermijden dat zij toch een aanvraag indienen ;

- wat de groep betreft die niet automatisch vrijgesteld kan worden, de verzendingdata van attesten en heffingsbiljetten op elkaar af te stemmen zodat de vrijstellingsgerechtigde beter de link kan leggen tussen beide ;

- om het geheel efficiënter te begeleiden de wederzijdse communicatie tussen de verschillende betrokken instanties te verhogen. De VMM doet nu reeds belangrijke inspanningen via schriftelijke communicatie, maar periodiek opgezette informatievergaderingen kunnen wellicht communicatiestoornissen en misverstanden vermijden.

Conclusies en aanbevelingen naar de effectiviteit

Kwantitatief

Uit de kwantitatieve analyse blijkt dat voor het heffingsjaar 1999 gemiddeld slechts 15 % van de doelgroep vrijstelling verkregen heeft. Voor de doelgroep "gehandicapten met een inkomensvervangende tegemoetkoming" ligt het bereik duidelijk hoger dan voor de andere groepen.

Voor heffingsjaar 2000 blijkt, door het automatisch verlenen van vrijstelling door koppeling van databanken voor de doelgroepen "gehandicapten met een inkomensvervangende tegemoetkoming" en "bejaarden met een gewaarborgd inkomen", dat het bereik voor deze doelgroepen zo goed als optimaal is.

In het licht van de gelijkheid van behandeling is het noodzakelijk dat de nodige inspanningen worden geleverd opdat de koppeling van databanken voor het verlenen van automatische vrijstelling aan de doelgroep "bestaans- en levensminimumtrekkers" kan verkregen worden. Dit laatste hangt evenwel volkomen af van de gemeenten. De VMM kan enkel met nadruk erop aandringen om ook de automatische koppeling voor deze groep te gebruiken.

Kwalitatief

Uit de kwalitatieve analyse is gebleken dat de drie tot dan toe vrijgestelde groepen gelijkwaardig zijn op het vlak van de maximumgrens van inkomen. Het betreft hier :

- personen met een gewaarborgd inkomen voor bejaarden ;
- personen die een bestaans- of levensminimum trekken ;
- personen die een inkomensvervangende tegemoetkoming trekken.

Dit inkomenscriterium werd vervolgens getoetst aan de karakteristieken van verschillende andere statuten. Hieruit bleek dat de personen die "Integratietegemoetkoming voor gehandicapten" en "Hulp aan bejaarden" genieten een grote gelijkens hadden met de drie voormelde en reeds vrijgestelde groepen.

Bijgevolg was men van oordeel dat deze groepen bij voorkeur ook dienden te worden ingesloten in de wettelijke vrijstellingsgerechtigde groepen. Een vrijstelling op basis van dit oordeel is ook praktisch haalbaar. Deloitte & Touche geeft aan dat het toekennen van een vrijstelling op basis van het netto-inkomen van de heffingsplichtige de beste oplossing zou zijn, maar stelt dat dit om een aantal redenen niet uitvoerbaar is.

2. Naar aanleiding van de bevindingen en aanbevelingen uit de studie werden de begunstigen van de tegemoetkoming "hulp aan bejaarden" en "integratietegemoetkoming voor gehandicapten" als vrijstellingsgerechtigd opgenomen in het "Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002".

Om de communicatie met de doelgroep te verbeteren worden regelmatig vergaderingen belegd met de betrokken instanties om het verzenden van de attesten en de heffingsbiljetten op elkaar af te stemmen en om tot een eenduidige communicatie naar de betrokkenen toe te komen.

Er werden voor het heffingsjaar 2002 ongeveer 20.000 automatische vrijstellingen meer verleend dan voor heffingsjaar 2001 als gevolg van deze uitbreiding. (50.756 voor het heffingsjaar 2002 t.o.v. 31.770 voor het heffingsjaar 2001). Wat de niet-automatisch verleende vrijstellingen betreft is het nog te vroeg om uitspraken te doen daar de behandeling van de vrijstellingsaanvragen nog volop aan de gang is.

De studie kan, indien gewenst, integraal bezorgd worden aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger via de VMM.

Vraag nr. 55
van 6 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Afvalimport – Beleid

Uit verschillende bronnen heb ik vernomen dat zowel de afvalintercommunale verbrandingsovens alsook de intercommunale De Hooge Maey met een tekort aan afval kampen. Blijkbaar willen sommigen afval uit het buitenland aantrekken om tot een goed rendement te komen. In Duitsland bestaat er een verbod voor storten van afval uit het buitenland. Afvalverbranding of alternatieve verwerkingsmethodes voor afval uit het buitenland is wel toegelaten.

1. Is import van afval uit het buitenland voor verwerking in de afvalverbrandingsinstallaties toegelaten in Vlaanderen ?
 Geldt dit ook voor storten ?
2. Welke beleidsvisie wordt hiervoor gehanteerd ?
3. Welke afvalintercommunales importeren voor een deel hun afval uit het buitenland ? En over welke hoeveelheden per intercommunale spreken we dan ?
4. Is het aangewezen dat afvalexport mogelijk is, terwijl er een tekort aan afval is in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Import van afvalstoffen voor verwerking in afvalverbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen wordt niet toegelaten. De beschikbare verwerkingscapaciteit is momenteel ruim onvoldoende om alle Vlaams afval te verwerken. Daarom moeten er nog afwijkingen op het stortverbod gegeven worden. Via dit en andere instrumenten zorgt het Vlaams Gewest ervoor dat de beschikbare verwerkingscapaciteit optimaal wordt ingevuld.

Storten moet worden afgebouwd als laagste trap van de ladder van Lansink. Zolang er niet voldoende verwerkingscapaciteit beschikbaar is, kunnen er brandbare afvalstoffen gestort worden binnen de verleende afwijkingen op de stortverbodsbepalingen. In geen geval wordt er afval ingevoerd om in Vlaanderen te storten op categorie 2-stortplaatsen.

2. De beleidsvisie werd neergeschreven in het Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 waarin een strategie ontwikkeld wordt voor de eindverwerking van huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen. Hierover werd in oktober 2002 uitvoerig gedebatteerd in de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement. Het uitvoeringsplan werd op 19/12/2002 goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Voor verwijdering kan er geen dergelijk afval in- of uitgevoerd worden. Alleen hoogcalorisch afval (zoals bv. RDF van mechanisch-biologische verwerkingsinstallaties) kan voor nuttige toepassing geïmporteerd of geëxporteerd worden.

3. Er zijn geen afvalintercommunaales die afvalstoffen importeren van buiten Vlaanderen.
4. Een van de uitgangsprincipes van het Vlaams afvalstoffenbeleid is dat Vlaanderen zelfvoorzienend wil zijn voor de eindverwerking van huishoudelijke afvalstoffen en categorie 2-bedrijfsafvalstoffen.

Vraag nr. 56
van 6 december 2002
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Afvalwaterheffing – Bedrijven

Bedrijven die hun afvalwater in de openbare rioleeringen lozen en de kosten van de waterzuivering bijgevolg afwentelen op Aquafin, moeten deze vergoeden. Dit is een eenvoudige toepassing van het principe "de vervuiler betaalt", dat door iedereen – de minister inclusief – wordt verdedigd.

De vraag is echter welke kosten aan de bedrijven mogen worden doorgerekend en welke niet.

De stelling van de minister is dat in de toekomst niet alleen de zuivere kosten van de waterzuivering aan de bedrijven moeten worden doorgerekend, maar ook een aantal andere kosten die niet veroorzaakt zijn door de bedrijven. Zo zouden de bedrijven in de toekomst via een verdubbeling van de retributie – van 26 tot 50 euro per vervuilingseenheid eveneens de kosten moeten dragen voor de werking van het overheidsapparaat, de noodzakelijke investeringen om de historische vervuiling weg te werken, alsook de financieringskosten.

1. Waarom voorziet de minister in een verdubbeling van de retributie ?
2. Heeft de minister rekening gehouden met het concurrentieel nadeel van deze verhoging voor onze bedrijven ? De waterheffingen in België waren vóór deze drastische verhoging namelijk nagenoeg gelijk aan de heffingen in onze buurlanden.

Antwoord

1. In de nota : "Visie op de langetermijnfinanciering van het Vlaamse Milieubeleid" werden enkele denkpistes geformuleerd om de kosten die met de uitvoering van het milieubeleid gepaard gaan, te beheersen. Uitgangspunt daarbij is dat indien een duidelijke toewijsbare dienst wordt verleend, deze ook door de gebruiker ervan betaald wordt, m.a.w. het principe "de vervuiler betaalt" wordt hier ten volle gehanteerd door het uittellen van een retributie. Daarbij wordt ook geanticipeerd op de bepalingen van de Kaderrichtlijn Water die een doorrekening van de kosten van de waterzuivering tegen 2010 voorstaat.

Het heffingstarief bedraagt in 2002 26.36 euro per vervuilingseenheid. De opbrengst van de heffing op de waterverontreiniging bedraagt ongeveer 240 miljoen euro. In deze opbrengst zijn inbegrepen – de cijfers werden afgerond – de heffingen van de kleinverbruikers (150 miljoen euro), de heffingen van de rioollozende grootverbruikers (40 miljoen euro), de heffingen van de oppervlaktewaterlozende grootverbruikers (30 miljoen euro) en de heffing op het lozen van koelwater (20 miljoen euro).

De totaliteit van de opbrengst van de heffing op de waterverontreiniging is onvoldoende om de kosten van de NV Aquafin te dekken. Een bijdrage uit de algemene middelen is dan ook noodzakelijk. De uitgaven van de NV Aquafin worden voor 2002 geraamd op ongeveer 350 miljoen euro. Het verschil tussen de uitgaven voor NV Aquafin en de opbrengsten uit de heffingen wordt bijgepast uit de algemene middelen. De uitgaven van de NV Aquafin worden dus slechts voor de helft gedragen door de gebruikers van de infrastructuur van de NV Aquafin. De vervuiler betaalt vandaag dus maar een deel (ca. de helft) van de werkelijke facturen.

De waterzuiveringsinfrastructuur is in eerste instantie bedoeld voor de gezinnen en kleine be-

drijven (kleinverbruikers) die niet in de mogelijkheid zijn om hun afvalwater zelf te zuiveren. Het is trouwens uit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, toezicht en controle en efficiëntie niet wenselijk dat al deze kleinverbruikers op individuele basis hun afvalwater zelf zouden zuiveren.

De grootverbruikers die lozen op oppervlaktewater hebben – uiteraard – strengere lozingsnormen dan rioollozers en zijn dus verplicht te investeren in zuiveringsinfrastructuur en in het onderhoud van deze infrastructuur. Zij dragen bovendien de volledige exploitatiekosten voor deze infrastructuur. Op de vuilvracht die alsnog geloosd wordt met het effluent betalen zij een heffing tegen een tarief van 26.36 euro per vervuilingseenheid, dit als vergoeding voor de milieuschade die zij veroorzaken. Voor deze bedrijven wordt in de toekomst in een regulerende heffing voorzien, die hen er moet toe aanzetten de geloosde vuilvracht nog verder terug te dringen.

Bedrijven die hun afvalwater lozen in de riolering wentelen, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, hun kosten af op de NV Aquafin en moeten deze vergoeden. Deze bedrijven moeten niet alleen de exploitatiekosten dragen van de zuivering van het door hen geloosde afvalwater maar dienen ook hun aandeel in de investerings-, onderhouds-, en renovatiekosten te dragen van de hen ter beschikking gestelde infrastructuur. Het is immers niet aanvaardbaar dat deze bedrijven een concurrentievoordeel halen uit het feit dat ze lozen in de riolering i.p.v. zelf te zuiveren.

Bovendien moet opgemerkt worden dat in dezelfde nota wordt voorgesteld dat de rioollozende bedrijven in de toekomst een prijs voor een dienst zullen betalen en niet langer een heffing. Dit heeft tot gevolg dat hun bijdrage ondubbelzinnig fiscaal aftrekbaar zal zijn, wat de verdubbeling van het éénheidstarief gedeeltelijk zal compenseren.

Het lijkt dan ook voor de hand te liggen dat de rioollozende grootverbruikers, indien zij nog langer wensen gebruik te maken van de collectieve waterzuiveringsinfrastructuur, de werkelijke kosten zullen moeten vergoeden. De Kaderrichtlijn Water voorziet trouwens in het kosten terugwinningsprincipe, zonder kruissubsidies.

2. Het is een hachelijke onderneming om de heffingen op de waterverontreiniging in de ver-

schillende lidstaten van de Europese Unie te vergelijken, gelet op het grote aantal randvoorwaarden die bij deze vergelijking meespelen. Uit de beschikbare vergelijkingen, die zoals gezegd met enige reserve dienen benaderd te worden, blijkt dat Vlaanderen zeker niet de koploper is wat betreft de heffingshoogte.

Een recente studie, uitgevoerd in opdracht van het Europees Parlement – Effluent Charging Systems in the EU Member States – voorgesteld in 2001, stelt dat Nederland en Duitsland een relatief hoge heffing hanteren en het Franse heffingentarief wordt beoordeeld als te laag om een incentive te geven om te investeren in pollutiebestrijdende maatregelen.

Niettemin zal deze problematiek de nodige aandacht krijgen en is het niet de bedoeling een dergelijke maatregel in te voeren zonder dat de economische gevolgen worden in beschouwing genomen.

Anderzijds zal, gelet op de Kaderrichtlijn Water, die het kosten terugwinningsprincipe vanaf 2010 verplicht stelt, geen van de lidstaten zich kunnen onttrekken aan deze bepalingen.

Vraag nr. 57
van 6 december 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Grondbank – Stand van zaken

Tegen 2007 moet op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zo'n 10.000 hectare als bos ingekleurd zijn en bovendien bij voorkeur ook effectief bos zijn.

De argwaan bij de boerenbevolking is groot. De "Grondbank" zou daarin verandering moeten brengen. De overheid koopt gronden van de boeren, die in ruil hiervoor andere percelen krijgen. De opgekochte gronden komen terecht in een Grondbank.

1. Is de Grondbank operationeel tegen midden 2003, zoals gepland door de Vlaamse overheid ?
2. Hoe ziet het personeelsbestand bij de start van de Grondbank eruit ? Het aantal personeelsleden ? Hun kwalificatie(s) ?
3. Wat is er concreet in de omgeving van Doel inzake feitelijke Grondbank-werking reeds gerealiseerd ?

Hoeveel boeren waren bij de ruil van percelen grond betrokken ?

Over hoeveel hectaren landbouwgrond ging het ?

Antwoord

1. Het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de Vlaamse Grondbank en houdende wijziging van diverse bepalingen en bijhorende memorie van toelichting zijn opgesteld.

Ik zal dit ontwerp van decreet in 2003 voorleggen aan de Vlaamse regering.

Ondertussen lopen wel reeds een aantal grondbank-projecten in het kader van ruilverkavelingen voor grote infrastructuurwerken. Ook wordt het instrument van grondruil op meer vrijblijvende wijze ingezet in andere projecten.

2. In overeenstemming met het project "Beter Bestuurlijk Beleid" zal een personeelsplan opgesteld worden na een analyse van de processen die van toepassing zijn op de Vlaamse Grondbank.

In de opstartfase van de Grondbank zal vooral het personeel dat nu instaat voor de rechten van voorkoop inzake natuurbehoud en ruilverkaveling worden ingezet. Deze personeelsbezetting zal aangepast worden aan de hand van bovengenoemde analyse.

3. Grondbank LSO

Stand van zaken en reeds genomen beslissingen

- Instellen gebruiksrui : MB 26/04/02.
- Oprichten ruilcomité : voorstel B.VI.R. door afdeling Land ingediend op mijn kabinet op 9/08/02, momenteel wordt advies gevraagd aan IF.
- Uitbreiding onderzoek nut RVK Beveren : MB 26/04/02.
- Herstructuratieaanbod landbouw : op 19/07/02 goedgekeurd door de Vlaamse regering.
- Op 19/09/02 vond de ondertekening plaats van :

de overeenkomst tussen het Vlaams Gewest, de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de Vlaamse Landmaatschappij voor het realiseren en het financieren van het herstructuratieaanbod voor de landbouw in het Linkerscheldeoevergebied ;

en het protocol tussen het Vlaams Gewest, de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de Vlaamse Landmaatschappij betreffende de procedure en modaliteiten voor het verwerven, het vervreemden of het verpachten van de landbouwgoederen en de wijze van overdracht van landbouwgoederen in het kader van het herstructuratieaanbod voor de landbouw in het Linkerscheldeoevergebied.

- De goedkeuringsprocedure voor het eigendomsoverdrachtdecreet werd ingezet na de ondertekening van de overeenkomst op 19/09/02. Het eigendomsoverdrachtdecreet wordt samen met het begrotingsdecreet goedgekeurd.
- Op 15/10/02 is een origineel ondertekend exemplaar van de overeenkomst en het protocol bezorgd aan de Administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ). In de overeenkomst heeft het gewest (AWZ) zich ertoe verbonden het eerste jaar een voldoende aanvangsfonds, voorlopig vastgesteld op een bedrag van 4 miljoen euro, op een daartoe bestemde rekening van de VLM over te schrijven.

Op 25/07/02 heeft de VLM aan de afdeling Maritieme Toegang gevraagd het aanvangsfonds te storten. Op 5/12/02 is het aanvangsfonds van de grondbank Linkerscheldeoever gestort.

- De werking van de grondbank wordt deze maand opgestart.

**Vraag nr. 58
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leuvense Vaart Tildonk – Baggerspecie

In Tildonk (Vlaams-Brabant) wordt een nieuwe zwaaiikom aangelegd op de Leuvense Vaart. Daarbij blijkt een zogenaamde overdiepte te worden gegraven waarin baggerspecie uit het Kanaal Leuven-Dijle zal worden geborgen.

Het betreft baggerspecie die ingevolge de milieuwetgeving niet meer op het land kan worden gestockeerd. Hiertoe zou een milieuvergunning worden aangevraagd.

Is het normaal dat baggerspecie onder water wordt gestort, ook al wordt voor een zogenaamde afdichtingslaag gezorgd ?

Kan de minister bevestigen dat dit de gewone gang van zaken is ?

Antwoord

Voor de wijze van verwerking van afvalstoffen, geldt in de eerste plaats de prioriteitenrangorde zoals vastgesteld door artikel 4.1.6.2 van titel 11 van het Vlarem. De hoogste prioriteit voor niet-vermijdbare afval betreft aldus het hergebruik en de recyclage. Slechts wanneer geen andere verwerkingswijze mogelijk is, kan storten van afval worden toegelaten. Deze algemene prioriteitenregel geldt ook voor baggerspecie.

Het onder water (terug)storten van baggerspecie is niet op algemene wijze verboden, doch wel milieuvergunningplichtig.

Vraag nr. 59 van 6 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

GSM-masten – Vlarem

Tijdens de gedachtewisseling op 10 oktober 2002 zei de minister in haar toelichting dat de resolutie m.b.t. de inplanting van gsm-masten grotendeels uitgevoerd kan en zal worden. Enkele juridische adviezen wezen echter op een mogelijke onuitvoerbaarheid van bepaalde onderdelen zoals het onderbouwen van de afstandsregel.

Als alternatief heeft de minister een aanvulling van de Vlarem-normen voorbereid. Verwacht werd dat de wijziging in het najaar besproken zou worden door de Vlaamse regering (Stuk 1319 (2002-2003), Nr. 1).

Werd deze wijziging in de Vlarem-normen reeds besproken door de Vlaamse regering ?

Wat zijn de resultaten ? Wat houdt dit concreet in voor de toekomst ?

Antwoord

Bij de gedachtewisseling van 10 oktober 2000 in de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement werd de uitvoering van de unaniem door alle fracties onderschreven resolutie over de inplanting van gsm-masten geëvalueerd. Mijn voorstel om deze resolutie te vertalen bestond en bestaat uit 2 fasen :

- 1) de uitwerking van een pakket integrale milieuvorwaarden voor zendantennes, zodra de decretale basis daarvoor definitief goedgekeurd wordt door het Vlaams Parlement ;
- 2) bij wijze van overgangssituatie de invoering in Vlarem van een meldingsplicht voor zendantennes, geflankeerd door een protocol met de operatoren en een omzendbrief naar de gemeenten.

Dit voorstel werd tijdens de gedachtewisseling van 10 oktober positief onthaald door de commissieleden. Intussen is de administratieve procedure voor het doorvoeren van deze Vlarem-aanpassing lopende. Het ontwerp van omzendbrief is evenwel nog niet klaar, en de gesprekken met de operatoren over het protocol moeten nog gevoerd worden.

Vraag nr. 60 van 6 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

GSM-masten – Integrale voorwaarden

De Vlaamse regering heeft in het zogenaamde zomerakkoord van 21 juni 2002 beslist een ontwerp van decreet inzake integrale voorwaarden voor te bereiden. Dit moet de decretale basis vormen voor de invoering van een systeem waarbij aan een bepaalde categorie van bedrijven of vergunningplichtige activiteiten – met een beperkte milieu-impact en een homogeen karakter – een aantal voorwaarden worden opgelegd. Wie aan die voorwaarden voldoet, is dan niet meer vergunningplichtig, wel meldingsplichtig.

Omdat het operationaliseren van dit voorontwerp van decreet nog een tijdje zal duren, zou enerzijds een protocol afgesloten worden tussen de over-

heid, de gemeenten en de gsm-operatoren, en anderzijds een omzendbrief verstuurd worden naar de lokale besturen.

In het samenwerkingsprotocol zou worden bepaald dat alle technische gegevens over de mast voor de installatie ervan verspreid moeten worden. In de omzendbrief zou worden gewezen op deze engagementen en worden gevraagd aan de gemeenten de technische gegevens en conformiteitsattesten te bewaren en ter beschikking te stellen van de burgers. De omzendbrief zou de gemeenten ook vragen de omwonenden te informeren wanneer een nieuwe mast wordt geplaatst en de burgers en lokale besturen informeren over de rol van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT).

1. Wanneer wordt het protocol tussen de overheid, de gemeenten en de operatoren afgesloten ?
2. Welke voorbereidende stappen werden reeds gezet ?
3. Wat is de stand van zaken m.b.t. deze beloofde omzendbrief ?

Antwoord

Zoals reeds vermeld in het antwoord op de vraag nr. 59 kan ik U het volgende mededelen :

Bij de gedachtewisseling van 10 oktober 2000 in de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement werd de uitvoering van de unaniem door alle fracties onderschreven resolutie over de inplanting van gsm-masten geëvalueerd. Mijn voorstel om deze resolutie te vertalen bestond en bestaat uit twee fasen :

- 1) de uitwerking van een pakket integrale milieuvoorwaarden voor zendantennes, zodra de decretale basis daarvoor definitief goedgekeurd wordt door het Vlaams Parlement ;
- 2) bij wijze van overgangssituatie de invoering in VLAREM van een meldingsplicht voor zendantennes, geflankeerd door een protocol met de operatoren en een omzendbrief naar de gemeenten.

Dit voorstel werd tijdens de gedachtewisseling van 10 oktober positief onthaald door de commissieleden.

Intussen is de administratieve procedure voor het doorvoeren van deze Vlarem-aanpassing lopende. Het ontwerp van omzendbrief is evenwel nog niet klaar, en de gesprekken met de operatoren over het protocol moeten nog gevoerd worden.

Vraag nr. 61 van 6 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Rioleringswerken Zuid-Limburg – Coördinatie

Het is noodzakelijk dat de investeringen die men op gewestelijk of bovengemeentelijk vlak plant via de investeringsprogramma's van Aquafin, afgestemd zijn op deze van de gemeenten. Het behoort tot de decretale opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij om de opmaak en samenstelling van diverse investeringsprogramma's op te volgen.

In Zuid-Limburg zijn nog heel wat werken gepland. Zo plant Aquafin een uitbreiding van het bestaande collectorennet. Belangrijk hierbij is dat er een afstemming is met de rioleringswerken van de gemeente en dat de wederzijdse engagementen nagekomen worden.

1. In welke mate zijn de rioleringsplannen van de gemeenten Tongeren, Riemst en Voeren gelijklopend met deze van Aquafin ?
2. Hoe werden de in 2000 voorgestelde trajecten concreet uitgevoerd in deze gemeenten (cfr. schriftelijke vraag nr. 205 van 17 mei 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1605) ?
3. Welke wijzigingen gebeurden er nog ? Om welke reden ?
4. Welke stappen ondernam de minister wanneer afspraken niet nagekomen worden ?
5. Welke afspraken zijn nu in projectenonder-voorbehoud vastgelegd ?

Antwoord

1. Het is de decretale opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij om investeringsprogramma's op zowel gemeentelijk (GIP) als bovengemeentelijk (IP) niveau op te stellen. Bij de opmaak van deze investeringsprogramma's waakt zij er dan ook over dat de afstemming van de

gemeentelijke rioleringsprogramma's met de bovengemeentelijke programma's maximaal is.

Aangezien het gewest de lokale overheden niet kan verplichten om op een bepaalde plaats een riolering aan te leggen wordt de uitvoering van het bovengemeentelijke programma afhankelijk gemaakt van het gemeentelijke investeringsprogramma. Dit is bijvoorbeeld ook een van de redenen dat het huidige investeringsprogramma voor 2004 slechts voor vier miljard Bfr projecten omvat.

- 2 t.e.m. 5. Hierna wordt een overzicht gegeven van de stand van zaken, de wijzigingen en de ondernomen stappen voor de projecten van de stad Tongeren en de gemeente Riemst die in juni 2000 cfr. de schriftelijke vraag nr 205 van 17/05/00 onder voorbehoud stonden. Voor de gemeente Voeren waren er – zoals aangegeven in de het antwoord op de toenmalige vraag – geen projecten onder voorbehoud geplaatst.

IP project 20300 : verbindingsriolering Lindebomstraat – Elderenstraat

Dit is een project van het IP 2001. De geplande opleveringsdatum van dit project is 3/5/04. Dit project werd onder voorbehoud geplaatst van het uitvoeren door de stad Tongeren van het project L99212, Lindebornstraat. Voor dit project werd door de gemeente een voorontwerp ingediend zodat aan het voorbehoud is voldaan.

IP project 20301 : verbindingsriolering Elderenstraat

Dit IP-project werd samengevoegd met het IP project 20300.

IP project 20302 : verbindingsriolering Demerbroek

Dit is een project van het IP 2001. De geplande opleveringsdatum van dit project is 15/3/04. Dit project werd onder voorbehoud geplaatst van het uitvoeren door de stad Tongeren van het project L202047, dienstriolering en huisaansluitingen in het tracé van de collector. Een voorontwerp voor dit gemeentelijk dossier moest worden ingediend op uiterlijk 1/7/2002 maar dit is niet gebeurd.

Wegens technische moeilijkheden voor het uitvoeren van het gehele project zou het gemeentelijk aandeel alleszins beperkt blijven tot het

uitvoeren van huisaansluitingen. Voor het volledige project is echter op dit ogenblik een Milieu-effecten-rapport (MER) lopende waardoor het technisch plan van het project nog niet kan worden goedgekeurd. Pas na afloop van dit MER en na goedkeuring van het technisch plan zal geweten zijn of er een gemeentelijk aandeel is en wat de juiste omvang is. Op dat ogenblik zal er dan ook een gemeentelijk project worden gedefinieerd op het gemeentelijke subsidieprogramma teneinde beide programma's maximaal af te stemmen.

IP project 20999 : verbindingsriolering Berg -'s Herenhelderden

Dit project was vastgelegd op IP 2003. Bij de bespreking van het IP 2004 werd dit project wegens het lage rendement en de te beperkte vuilvracht niet langer opgenomen als bovengemeentelijk project. Indien de stad hier nog langer riolering wil aanleggen zal dit moeten gebeuren als een zuiver gemeentelijk project. Ingrenen op gemeentelijk niveau die rendement verhogen zoals bv. het afkoppelen van verharde oppervlakken e.d. zouden eventueel een wijziging van het standpunt kunnen teweegbrengen.

IP project 20752 : collector Neerrepen – Guigoven

Bij de bespreking van de opmaak van het laatste IP werd er door Aquafin op gewezen dat hier een nieuw tracé aangewezen is en dat de sanering van dit gebied best gebeurt aan de hand van een Kleinschalige zuivering (KWZI) met een grootte van 300 IE.

Gezien de beperkte grootte van deze KWZI is dit niet langer een bovengemeentelijk project en werd dit project dan ook niet langer opgenomen in het bovengemeentelijke investeringsprogramma. Voor de KWZI Neerrepen en de aanvoerleiding kan een aanvraag voor subsidie worden ingediend door de stad.

IP project 20753 : verbindingsriolering Lerestraat.

Dit project is opgenomen in het IP 2006 – 2008 en was oorspronkelijk onder voorbehoud van de uitvoering van gemeentelijke projecten. Wegens een tracé-wijziging is het voorbehoud ondertussen vervallen.

IP project 21041 : verbindingsriolering Millerstraat

Dit project staat op het IP 2003. Het technisch plan van dit project moet worden ingediend in januari van volgend jaar. Dit project stond onder voorbehoud van de sanering van het lozingspunt in de Elsterweg.

Volgens de scenario-analyse van Aquafin zou dit project moeten vervangen worden door een KWZI. De sanering van het lozingspunt van de Elsterweg kan dan gebeuren via de te plannen KWZI. Een aanvraag voor het verkrijgen van subsidie voor dit project kan worden ingediend.

Er werden voor Tongeren, Riemst en Voeren geen nieuwe projecten onder voorbehoud gedefinieerd.

Vraag nr. 62
van 6 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Afvalexport – Stand van zaken

Na het verbranden van huishoudelijk restafval is er nog een percentage van om en bij de 10 % dat moet worden afgevoerd. Zo voert de directie van Isvag de betonassen uit naar Nederland, waar ze worden gebruikt als grondstof voor de wegenbouw. Dit terwijl betonassen in Vlaanderen voor andere doeleinden worden gebruikt.

Ook andere stoffen worden naar het buitenland afgevoerd. Zo is er bijvoorbeeld het ziekenhuisafval, waarvoor geen duidelijke gegevens bekend zijn.

1. Bestaat er een afvalinventaris waarin alle mogelijke afvalstoffen zijn opgenomen, alsook waar ze verwerkt worden en op welke manier ?
2. Welk afval wordt geëxporteerd, zoals bijvoorbeeld de betonassen van het restafval van de Isvagen, maar ook ziekenhuisafval ?
3. Is het noodzakelijk om bepaalde afvalstoffen te exporteren, omdat er voor sommige afvalstromen geen verwerkingsmogelijkheden bestaan in ons land ?
4. Kan de minister, wat het geëxporteerde afval betreft, een overzicht geven van de hoeveelheid, de aard, de bestemming en de verwerker ?

Wat is de evolutie voor de laatste vijf jaar ?

Antwoord

1. Voor huishoudelijk afval wordt jaarlijks een enquête georganiseerd bij de Vlaamse gemeenten en de intercommunales die actief zijn in het afvalbeheer. In deze enquête dienen de gemeenten en intercommunales gegevens mee te delen over het afval dat ze gedurende het voorbije jaar opgehaald en/of ingezameld hebben. De gegevens die moeten meegedeeld worden, zijn onder andere de afvalsoort, het gewicht, de inzamel of ophaalwijze, de verwerkingswijze, de ophaler, de vervoerder en de verwerker van het afval. Deze enquêtes worden ingevoerd in een relationele databank. Jaarlijks worden de resultaten van deze enquête samengevat in een rapport.

Voor bedrijfsafval bestaat de jaarlijkse meldingsplicht van bedrijfsafvalstoffen. Jaarlijks moeten alle producenten van bedrijfsafvalstoffen voor 10 februari aan de Ovam een aantal gegevens meedelen betreffende de afvalstoffen die ze het voorbije jaar geproduceerd hebben. Zij kunnen deze gegevens distilleren uit hun afvalstoffenregisters. De afvalstoffenmelding gebeurt per exploitatiezetel en omvat onder meer volgende gegevens : de volledige identificatie van de producent, de afvalsoort, de geproduceerde hoeveelheid op jaarbasis, de identificatie van de ophaler van de afvalstof, de identificatie van de vervoerder van de afvalstof, de identificatie van de verwerker van de afvalstof en de verwerkingswijze van de afvalstof. Al deze dossiers zijn aanwezig bij de Ovam. Ten minste de dossiers van de laatste vijf jaar worden in een gebruiksvriendelijk klassemment opgeslagen. De oudere dossiers worden gearchiveerd. De Ovam ontving in het jaar 2002 ongeveer 31.000 meldingsdossiers van verschillende producenten. Een statistisch onderbouwde steekproef van de meldingsgegevens (ongeveer 8.500 dossiers) wordt opgeslagen in een relationele databank. Op basis van deze steekproef wordt een schatting gemaakt van de productie van bedrijfsafvalstoffen in Vlaanderen.

Voor invoer en uitvoer van afval worden alle mogelijke transporten, voor zover ze vallen onder de Verordening 259/93 inzake in- uit- en doorvoer van afvalstoffen, in een relationele databank opgeslagen (zie ook vraag 4). 2.

2. a) Ziekenhuisafval wordt niet geëxporteerd.

Aangezien ziekenhuisafval moet verwijderd worden, worden dergelijke kennisgevingen

conform Verordening 259/93 steeds geweigerd door de Ovam op basis van het nabijheids- en zelfvoorzieningsprincipe.

b) Bodemassen van de Isvag-oven.

Uit de melding van bedrijfsafvalstoffen van Isvag blijkt dat de bodemassen tot met 2000 gestort werden op de stortplaats Hooge Maey in Antwerpen (18.845,4 ton bodemassen in 2000).

Vanaf 2001 echter worden de bodemassen van de meeste Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties uitgevoerd naar Nederland en Duitsland voor nuttige toepassing. Een tabel met een overzicht van de uitvoer van bodemassen is terug te vinden in bijlage.

In 2001 werd in totaal 26.524.878 kg bodemassen uitgevoerd. In 2002 werd tot op heden reeds 76.030.940 kg bodemassen uitgevoerd.

3. Het Vlaamse afvalstoffenbeleid is gebaseerd op het principe van zelfvoorziening en nabijheid m.b.t. de verwijdering (storten en verbranden) van afvalstoffen overeenkomstig de Europese regelgeving terzake. Voor nuttige toepassing van afvalstoffen kunnen afvalstoffen onder bepaalde voorwaarden wel uitgevoerd worden.

Voor een beperkt aantal categorieën van afvalstoffen die slechts in beperkte hoeveelheid vrijkomen, is het inderdaad aangewezen dat er in Europees verband verwerkingscapaciteit gecreëerd wordt.

4. Voor afvalstoffen waarvan de uitvoer geregeld wordt door Verordening 93/259, beschikt de Ovam over een uitgebreide relationele databank waarin voor elke stroom onder meer volgende gegevens worden opgeslagen :
- de identificatie van de producent ;
 - de identificatie van de kennisgever ;
 - de identificatie van de vervoerder ;
 - de identificatie van de verwerker ;
 - de verwerkingswijze ;
 - de afvalsoort ;
 - de goedgekeurde hoeveelheid.

Bovendien wordt van elk individueel afvaltransport ook een aantal gegevens bijgehouden waaronder de werkelijk getransporteerde hoeveelheid per transport, de transportdatum enzovoort.

Op basis van deze gegevens worden jaarlijks de rapporteringsverplichtingen vervuld in het kader van het verdrag van Basel. Als antwoord op punt 4 van uw vraag wil ik dan ook graag verwijzen naar de rapportering voor het jaar 2001. De tabel met de uitgevoerde hoeveelheden in 2001 met de vermelding van het land van invoer, de hoeveelheden en de verwerkingswijze vindt u in **bijlage**.

Het spreekt voor zich dat er veel meer gedetailleerde gegevens in de Ovam-databank aanwezig zijn. De niet geaggregeerde gegevens met vermelding van de identificatie van alle verwerkers en bestemmingen zou echter aanleiding geven tot een zeer grote en zeer onoverzichtelijke tabel, maar alle gewenste gegevens kunnen gerapporteerd worden. Meer uitgebreide informatie wordt via het secretariaat ter beschikking gesteld van de vraagsteller.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 63
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 38
van 6 december 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1494

Antwoord

Het antwoord op de schriftelijke vraag zal gecoördineerd worden door de Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, de heer Paul Van Grembergen.

Vraag nr. 64
van 13 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

TNT-verontreinigingen – Sanering

Zoals in het Zomerakkoord is afgesproken, zullen er in versneld tempo zo'n twaalf brownfield-proefprojecten prioritair gesaneerd worden. Het gaat onder meer over de site La Floridienne in Gent, het voormalige Balmatt in Mol en het verlaten bedrijfsterrein in Willebroek-Noord.

In Vlaanderen blijkt er ook een belangrijke aanwezigheid te zijn van met TNT vervuilde terreinen, TNT (trinitrotuleen) is zeer toxisch en bovendien kankerverwekkend. Meermaals is ook gebleken dat het grondwater verontreinigd is, waardoor deze verontreiniging een reëel gevaar vormt. Naast de klassieke verontreiniging op bedrijventerreinen werd ook op verschillende militaire oefenterreinen een vervuiling met TNT vastgesteld.

1. Is er een inventaris van de terreinen in Vlaanderen die met TNT verontreinigd zijn ?

Zo ja, welke terreinen betreft het ?

2. Welke met TNT verontreinigde sites werden in het verleden reeds gesaneerd, en welke techniek werd hiervoor aangewend ?
3. Is de minister op de hoogte van een biologische saneringsmethode voor bodem en water die voornamelijk verontreinigd zijn met TNT ?

Ziet de minister een toepassingsmogelijkheid voor deze nieuwe saneringstechniek ?

4. Wordt er onderhandeld met de federale minister van Defensie m.b.t. de sanering van met TNT verontreinigde militaire oefenterreinen ?

Antwoord

1. De meest toepasselijke activiteit bij een TNT-verontreiniging is de rubriek 38.1 die de inrichtingen voor de bereiding van springstoffen omvat. De Ovam beschikt in haar databank over vijf dossiers waar een dergelijke activiteit plaatshad. In het register van verontreinigde gronden heeft de Ovam één dossier opgeslagen met deze rubriek.

In dit geval, PRB te Balen, is een verontreiniging met TNT aangetroffen, werden sanerings-

maatregelen opgelegd en is de bodemsanering thans in uitvoering. Bij de overige dossiers is er ofwel geen TNT-productie geweest ofwel werd de plaats waar de productie plaatsvond nog niet onderzocht.

2. In Balen is momenteel een sanering gaande op de terreinen van het vroegere PRB. Ter hoogte van deze site wordt de verontreinigde grond uitgegraven, gemengd met compost en vervolgens in een saneringsberging gebracht. Het grondwater zal vervolgens gedeeltelijk opgepompt en gezuiverd worden om verdere verspreiding buiten de site te vermijden. Er zal een periodieke opvolging van de evolutie van de concentraties aan TNT en andere nitro-verbindingen gebeuren.
3. De biologische behandeling van met TNT-verontreinigde gronden is geen eenvoudig proces, aangezien men dan zowel in een anaërobe als een aërobe fase in het proces dient te voorzien.

Een van de mogelijke aangewende technieken is het composteren van de verontreinigde grond. Hierbij is echter de volledige omzetting van TNT naar de onschadelijke componenten water en koolstofdioxide nauwelijks mogelijk. Vaak wordt slechts een gedeeltelijke omzetting onder anaërobe omstandigheden verkregen en worden vervolgens de restproducten gebonden aan de organische fractie.

4. Er zijn geen onderhandelingen met de federale minister van Defensie met betrekking tot de sanering van met TNT-verontreinigde oefenterreinen.

Er zijn wel afspraken gemaakt met de Belgische Krijgsmacht voor de inventarisatie van de bodemkwaliteit op de militaire domeinen in Vlaanderen. Dit gaat ruimer dan enkel de TNT-problematiek op de oefenterreinen.

Vraag nr. 65
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 7

van 13 december 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1425

Antwoord

Het antwoord op de schriftelijke vraag zal geïntegreerd worden door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 68
van 13 december 2002
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Vloedgracht Zoutleeuw – Sluizenstelsel

De Vloedgracht in Zoutleeuw wordt via een automatisch sluizenstelsel beheerd. Blijkbaar is dit sluisensysteem meer stuk dan dat het werkt en moet de technische dienst van de stad Zoutleeuw voortdurend manueel bijsturen. Onlangs steeg het peil van de Kleine Gete in het centrum van de stad tot een recordhoogte en kon met veel moeite een ramp vermeden worden.

Voor het beheer van de sluizen is naar verluidt de afdeling Water in Hasselt verantwoordelijk, via aansturing vanuit het pompemaal van Linkhout. In de voornoemde kritieke situatie was daar naar verluidt niemand bereikbaar.

1. Is de minister op de hoogte van de problemen die zich de laatste jaren voordoen rond het sluisensysteem bij de Vloedgracht in Zoutleeuw ?
2. Wat is de oorzaak van het disfunctioneren van deze sluis en wordt dit op korte termijn opgelost ?
3. Welke instantie is ter plaatse verantwoordelijk als deze sluis niet werkt en bestaat er een soort rampenplan ingeval van een noodsituatie ?

Antwoord

De stad Zoutleeuw is gelegen op de Kleine Gete. Om de waterproblemen in het centrum van de stad op te lossen werden door de afdeling Water in de jaren negentig heel wat werken uitgevoerd. In een eerste fase (gestart in 1993) werd de Vloedgracht genormaliseerd waardoor de piekdebieten langs deze Vloedgracht kunnen afgeleid worden om het centrum te beschermen.

In de volgende fasen is de renovatie van de doortocht van de Kleine Gete door het centrum uitgevoerd waarbij naast de renovatie van de keermuren ook 3 stuwen werden gebouwd om de waterpeilen te regelen.

Ter bescherming van Zoutleeuw werden stroomopwaarts van het centrum twee stuwen gebouwd om als verdeelwerk te fungeren en de piekdebieten via de Vloedgracht af te leiden.

Deze beide stuwen worden gestuurd door één centrale PLC die reageert op de plaatselijk gemeten waterstanden en klepstanden. De automatische sturing van de stuwen gebeurt ter plaatse en niet vanuit het pompemaal te Linkhout. Er is wel een afstandsbewaking van deze systemen vanuit de dispatchingcentrale te Linkhout. Alle meetgegevens worden permanent gearchiveerd.

Bij eventuele problemen met de elektromechanische sturing of bij hoogwaterstanden zijn het steeds de ambtenaren van de afdeling Water die ter plaatse komen en indien nodig manueel bijsturen. Dit gebeurt niet door de diensten van de stad Zoutleeuw.

1. Er zijn in het verleden problemen geweest met de klepstandsmeting van de stuw op de Vloedgracht. Deze stuw dient om bij hoogwater de piekdebieten af te leiden via de Vloedgracht. Aangezien er naast de normale sturing ook een hoogwaterbeveiliging tot nu toe steeds gewerkt heeft, heeft dit in het centrum van Zoutleeuw nooit tot overstromingen geleid.
2. In februari en november 2002 werden de nodige herstellingen uitgevoerd, waardoor het probleem opgelost is.
3. De afdeling Water van Aminor te Hasselt is verantwoordelijk voor het beheer en onderhoud van de stuwen op de Kleine Gete en Vloedgracht in Zoutleeuw.

De stad Zoutleeuw kan m.b.t. het beheer en sturing van de kunstwerken te allen tijde een beroep doen op het personeel van de afdeling Water en dit 24 uur op 24. Dit is in het verleden ook reeds meerdere malen gebeurd. Ingeval van noodsituaties beschikt de stad Zoutleeuw over een lijst met gsm-nummers van de technici van de afdeling Water die kunnen ingeschakeld worden.

Vraag nr. 69
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 8
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1425

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 70
van 20 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Dioxinebronnen – Opsporing

In het verslag van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt melding gemaakt van een aantal verhoogde dioxinemetingen in Roeselare, Kruishoutem, Menen, en elders.

In het kader van die verhoogde dioxineneerslag worden de metingen door VMM opgevoerd om de bronnen te kunnen achterhalen.

Kan de minister medelen of de VMM in het verleden erin geslaagd is de dioxinebronnen te achterhalen ?

Zo ja, over welke bedrijven of dioxinebronnen ging het dan ?

Op welke manier werd het probleem dan aangepakt ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij meet de dioxinedepositie op een 60-tal meetpunten in het Vlaamse gewest. Het merendeel van de stalen wordt geïncolteerd in de nabijheid van potentiële bronnen, een aantal meetpunten zijn gesitueerd in een landelijke of stedelijke omgeving zonder aanwijsbare bron. Als er een hoge dioxinedepositie gemeten wordt, worden extra stalen genomen op een verschillende afstand en/of windrichting van die po-

tentiële bron. Via deze aanpak probeert de VMM de bron beter te lokaliseren en na te gaan of de dioxinedepositie persistent hoog blijft of dat het een eenmalige verhoging betreft.

De VMM wil erop wijzen dat het niet mogelijk is om via depositiemetingen de bron ontegensprekelijk aan te duiden. Een bevestiging via emissiemetingen uitgevoerd door de Milieuspectie is noodzakelijk. De VMM werkt dan ook nauw samen met de Milieuspectie. Deze intensieve samenwerking heeft bv. geleid tot de detectering van Transpac als dioxinebron in de regio Gent. Sluiting van de verbrandingseenheid van dit bedrijf bracht de dioxinedeposities terug tot normale niveaus.

Ook in Kruishoutem en Roeselare werden mogelijke bronnen vastgesteld en momenteel volgt de Milieuspectie de bedrijfswerkzaamheden nauw op.

In Menen is nog altijd niet duidelijk wie verantwoordelijk is voor de verhoogde dioxine- en PCB-depositie. Uit de meest recente resultaten blijkt dat de dioxinedepositie in Menen een fluctuerend verloop kent, wat wijst op het voorkomen van één of meerdere bronnen in de regio die op onregelmatige tijdstippen dioxines de lucht instuurt. De lokalisatie van de bron(nen) (grensstreek) en de aard van de activiteiten (o.a. wellicht verbranden van kabelbekleding) bemoeilijken echter het aanwijzen van de bronnen.

De VMM heeft vier bijkomende meetposten voor depositie geselecteerd waarvan drie meetpunten gesitueerd zijn op het terrein van een nabijgelegen bedrijf en een bijkomend meetpunt in een woonkern in Halluin, aan de overzijde van Leie. Door de onderlinge plaatsing van de meetpunten probeert de VMM te onderzoeken of werkzaamheden in het bedrijf, dan wel activiteiten in Franse bedrijven oorzaak kunnen zijn van de mindere luchtkwaliteit in een welbepaalde wijk in Menen. Daarnaast voert de VMM concentratiemetingen uit waarbij 48-uursstalen geïncolteerd worden. Op basis van de heersende windrichting zal bepaald worden welke stalen geanalyseerd dienen te worden.

Ik heb via een schrijven aan mijn Franse collega voor leefmilieu aangedrongen op een overleg tussen de betrokken diensten. Intussen is zulk overleg tussen technici met onder meer de Vlaamse Milieu Inspectie opgestart.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 46
van 29 november 2002
van de heer JACKY MAES

Industriegebied Hanebeek Zonnebeke – RUP

In zijn zitting van 31 juli 2002 heeft de Raad van State het bijzonder plan van aanleg (BPA) Industriegebied Hanebeek – ministerieel besluit van 22 oktober 1993 – vernietigd (arrest nr. 109.615). Op 6 juni 2002 werd op het kabinet van de minister een vergadering gehouden, waarop werd aangekondigd dat er een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) zou worden geïnitieerd om de gevolgen van de toen nog op handen zijnde vernietiging te remediëren.

Terca Zonnebeke kan immers worden beschouwd als een historisch gegroeid regionaal bedrijf buiten een bedrijventerrein. Het bedrijf Terca is gelegen binnen de grenzen van het vernietigde bijzonder plan van aanleg en riskeert bijgevolg door voornoemd arrest in de onwettelijkheid te belanden. Bovendien heeft het bedrijf Terca Zonnebeke tegenover het gemeentebestuur van Zonnebeke benadrukt dat het weldra cruciale beslissingen neemt inzake investering/desinvestering.

De beslissing van de Vlaamse overheid om daadwerkelijk een gewestelijk RUP op te maken, is hierbij van doorslaggevend belang. Dit belang werd door het bedrijf eveneens onderstreept op de vergadering van 6 juni laatstleden.

Heeft de Vlaamse regering reeds principieel beslist tot de opmaak van een voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ?

Zo ja, binnen welke termijn kan deze procedure afgerond worden ?

Antwoord

De problematiek van het bedrijf Terca in Zonnebeke, en de onzekere situatie die ontstaan is door het arrest van de Raad van State (nr. 109.615) is mij wel bekend.

Normaal wordt een dergelijke problematiek bekeken binnen de ruimere context van het oppervlaktedelfstoffenplan voor de "Ieperse Klei". Het overleg hierover is recent opgestart tussen de bevoegde instanties. Een van de mogelijke resultaten van dit overlegproces is de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan waarin de toekomstige ontginning van Ieperse klei wordt mogelijk gemaakt. Tegelijkertijd kunnen de bedrijven die afhankelijk zijn van de ontginning ook opgenomen worden in het RUP.

Voor het bedrijf Terca in Zonnebeke is het echter eveneens mogelijk om, indien dit noodzakelijk is voor de beslissing over investering/desinvestering, versneld een oplossing te zoeken voor de steenbakkerij in het kader van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor een historisch gegroeid bedrijf. In dit geval kunnen echter alleen de bedrijfsgebouwen opgenomen worden, en volgt de uitspraak over het ontginningsgebied in het geëigend planproces, namelijk het RUP in uitvoering van het oppervlaktedelfstoffenplan uitvoering van het oppervlaktedelfstoffenplan dat momenteel in opmaak is.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om, in samenspraak met de gemeente Zonnebeke, het bedrijf Terca en de administratie Economie na te gaan wat de meest efficiënte oplossing is. Een ontwerp-RUP zal op basis van deze bespreking worden voorbereid en ter beslissing aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Vraag nr. 47
van 6 december 2002
van de heer CARL DECALUWE

Ruimte voor jongeren – Overleg met afdeling Jeugd

Conform artikel 33 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, onderzoekt de Vlaamse regering of het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan formeel en inhoudelijk in overeenstemming is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het Vlaams Gewest kan aldus nagaan of de gemeente is ingegaan op de lokale woon- en leefstructuur en een lokale benadering inzake recreatie heeft opgesteld.

Er zijn blijkbaar afspraken gemaakt tussen de administratie Ruimtelijke Ordening en de afdeling Jeugd van de administratie Cultuur om te werken rond gezamenlijke thema's. Eén van de thema's die hierbij aan bod zouden komen, is de wijze waarop inspraak en informatie kan worden georganiseerd.

Zijn er uit dat overleg tussen de administratie Ruimtelijke Ordening en de afdeling Jeugd betreffende ruimte voor jongeren reeds concrete thema's en projecten voortgekomen?

Zo ja, welke? Met welk resultaat?

Zo neen, wat is er gepland inzake samenwerking tussen beide diensten in het kader van ruimte voor jongeren?

Antwoord

Er is overleg opgestart tussen de afdeling Jeugd en Sport en Arohm, waarin de mogelijkheden onderzocht zijn voor verdere samenwerking tussen de beleidsdomeinen. Op korte termijn is er geen nieuwe vergadering gepland, aangezien best wordt afgewacht wat de projecten die momenteel op stapel staan, opleveren. In het verleden werden wel afspraken gemaakt rond gegevensuitwisseling.

Ruimtelijke ordening heeft in eerste instantie het engagement genomen aandacht te schenken aan de doelgroep kinderen en jongeren in de voorlichting en de vorming. Zo bestaat er reeds enige jaren een informatiepakket voor leraars aardrijkskunde en andere vormers, over ruimtelijke ordening. Ook bv. in gesprekken met gemeenten naar aanleiding van het gemeentelijk ruimtelijke structuurplanningsproces, wordt systematisch getracht het aspect jeugdruimte en jongerenparticipatie te bespreken.

Inzake de participatie van jongeren werd er zowel onderzoek verricht inzake het theoretisch kader als specifieke projecten opgezet over de participatie van jongeren in het ruimtelijk beleid. Deze onderzoeksprojecten worden gesubsidieerd via de begroting van het beleidsdomein Jeugd. De afspraak is dat de afdeling Jeugd en Sport, eenmaal de resultaten beschikbaar, deze terugkoppelt met Arohm.

Binnen de jeugdsector zullen de gemeentelijke jeugdruimteplannen worden doorgelicht. De afdeling Ruimtelijke Planning van mijn administratie heeft mee nagedacht over mogelijk te onderzoeken thema's. Er zal in de evaluatie specifieke aandacht geschonken worden aan initiatieven naar jongerenparticipatie. Een bevraging van jongeren inzake de (publieke) ruimte wordt beschouwd als een voorwaarde om subsidie te krijgen in het kader van een jeugdruimteplan. Zowel de afdeling Jeugd en Sport, als VVJ en het steunpunt Jeugd zullen een aandeel hebben in deze doorlichting. Ook de resultaten hiervan zullen gecommuniceerd worden.

Vooraf het Netwerk Kindvriendelijke Steden linkt de jeugdsector en de sector ruimtelijke planning. Vertegenwoordigers van dit overlegplatform namen ook deel aan de gesprekken tussen de afdeling Jeugd en Sport en Arohm.

Op initiatief van het Steunpunt Jeugd wordt een platform Jeugdruimte opgestart, waar in tweede instantie ook vertegenwoordigers van het beleidsdomein ruimtelijke ordening worden op uitgenodigd. Op dit platform worden de knelpunten inzake jeugd en ruimtelijke ordening geïnventariseerd.

Zodra de gegevens van de diverse studies en initiatieven gekend zijn, wordt nagegaan of er verder gezamenlijk zinvolle projecten kunnen worden opgestart (hetzij op het niveau van de administratie, hetzij met andere partners uit het veld).

Vraag nr. 48 van 6 december 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 38
van 6 december 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1494

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 49 van 13 december 2002 van de heer JAN LOONES

Bouwvergunningen – Informatie

In het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) van 18 mei 1999, gewijzigd op 28 september 1999, 22 december 1999, 26 april 2000, 8 december 2000 en 13 juli 2001, werden diverse bepalingen opgenomen om de burger inzake bouwvergunningen toe te laten met kennis

van zaken te oordelen of om hem de kans te geven zijn rechten uit te oefenen.

Zo bestaat er de algemene informatieverstrekking, bepaald in artikel 134 van het DRO, evenals de informatieverplichting van de notaris, bepaald in artikel 137 van het DRO. In artikel 141 is zelfs een informatieverplichting opgenomen voor vastgoedmakelaars en voor iedereen die met onderhandse akten van verkoop te maken heeft.

Het oude stelsel van inlichtingen via de stedenbouwkundige attesten (art. 63 § 1, 5° en 6° van het stedenbouwdecreet) blijft van kracht tot de gemeente een plannen- en een vergunningenregister heeft. Deze stedenbouwkundige attesten (zowel nr. 1 als nr. 2) zijn echter veelal summier en op een algemene wijze opgesteld.

Voor architecten en voor burgers die een vergunning wensen voor een bouwproject blijkt dat slechts weinig stedenbouwkundige attesten volledige inlichtingen verschaffen of kunnen verschaffen met betrekking tot het stedenbouwkundig statuut en de verplichtingen die een impact hebben op het perceel of het project.

Maar ook het nieuwe stelsel van het stedenbouwkundig uittreksel en attest, zoals bepaald in artikel 135 § 1 en § 2 van het DRO, kan geen zekerheid bieden over de volledigheid van de verstrekte gegevens.

Veelal worden architecten dan ook geconfronteerd met informele inlichtingen verstrekt door technische diensten in gemeenten, die ten grondslag liggen aan de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunningen. De aanvraag wordt dan ook ingediend op basis van deze inlichtingen.

Heel wat aanvragen worden desondanks afgewezen, terwijl nauwgezet de verstrekte inlichtingen werden nageleefd. Hierdoor duurt de afhandeling van vele bouwdoSSIERS langer, waardoor schade kan ontstaan.

1. Blijkbaar was het oude stelsel van de stedenbouwkundige attesten (art. 63 van het oude stedenbouwdecreet) ontoereikend, maar ook het nieuwe stelsel van stedenbouwkundige uittreksels en attesten (art. 135 van het DRO) verstrekt op een al te vage en summiere wijze informatie aan kandidaat-bouwers.

Welke maatregelen worden op dit vlak genomen ?

2. Hoe zwaar weegt het probleem van architecten en burgers die wensen te bouwen, daarbij de informele informatie van de bevoegde gemeentelijke diensten naleven, en uiteindelijk bij de afhandeling van het bouwdoSSIER toch nog worden afgewezen? Heeft men zicht op het aantal gevallen, op de vertragingen die dat meebrengt ?
3. In welke mate kunnen informele inlichtingen die worden verstrekt door de gemeente bindend zijn ?

Antwoord

1. De stedenbouwkundige attesten nr. 1 (oud systeem – artikel 63 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996) en de stedenbouwkundige uittreksels (nieuw systeem – artikel 134 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening) geven weer welke bindende en verordenende stedenbouwkundige voorschriften op bepaalde percelen van toepassing zijn. Uiteraard is op vele plaatsen de inhoud van die voorschriften beperkt. Zo geldt vaak enkel de aanduiding van het gewestplan "woongebied", zonder nadere detaillering van deze voorschriften via verordeningen, plannen van aanleg of verkavelingen. De inhoud van deze attesten is dan ook onvermijdelijk vaag.

Ik betwist echter dat de stedenbouwkundige attesten nr. 2 en de stedenbouwkundige attesten "nieuw systeem" onvoldoende informatie zouden geven. Als een aanvrager zijn ingediend schetsontwerp voldoende detailleert, zal hij – uitzonderingen niet te nagesproken – steeds een duidelijk antwoord krijgen of deze aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning in aanmerking komt of niet, en de redenen hiervoor. Ook de vergunningsprocedure achteraf zal vlot kunnen verlopen (vrijstelling advies gemachtigde ambtenaar).

2. Omdat dit mondelinge informatie betreft en volledig informele processen, is het onmogelijk om een zicht te krijgen op de grootte van het probleem.
3. Informele, mondeling verstrekte inlichtingen zijn uiteraard nooit bindend. Vandaar dat het ten sterkste aan te raden is om de hiervoor in de decreten vastgelegde kanalen, de stedenbouwkundige attesten, te gebruiken.

Maar zelfs zij zijn, terecht, niet steeds bindend. Ik wijs er bijvoorbeeld op dat over een aanvraag tot stedenbouwkundig attest geen openbaar onderzoek gehouden wordt. Als er een gunstig stedenbouwkundig attest is verleend en tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning fundamentele bezwaren naar voren komen, dan is het mogelijk en logisch om de stedenbouwkundige vergunning alsnog te weigeren. Pas in het nieuwe systeem, namelijk indien de gemeente voldoet aan de 5 zogenaamde ontvoogdingsvoorwaarden en zelfstandig de vergunning kan afgeven, zal de verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur (en ook het "honoreren" van voorafgaande informele besprekingen) aanzienlijk toenemen.

Tussentijds blijft ik er bij de administratie Arohm op aandringen maximaal systematisch overleg te plegen met de gemeentebesturen, waarbij alle grotere projecten aan bod moeten kunnen komen.

**Vraag nr. 51
van 13 december 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Bedrijventerreinen – Bevoegdheidsverdeling

Vlaanderen kampt met een groot tekort aan bedrijventerreinen. Dit probleem rijst vooral in het arrondissement Antwerpen op de as Brussel-Antwerpen.

Wat de taakstelling voor het creëren van bedrijventerreinen in Antwerpen betreft, stellen we volgende cijfers vast : 71 % voor het Vlaams Gewest, 17 % voor de provincie Antwerpen en 12 % voor de buitengebiedgemeenten.

Blijkbaar vindt het Antwerpse provinciebestuur dat de ontwikkeling van bedrijventerreinen door het Vlaams Gewest te traag gebeurt. De provincie heeft dan ook op het Economisch Forum van 2 december in Antwerpen laten weten dat zij een bevoegdheidsherverdeling wenst.

Werd de mogelijkheid van een bevoegdheidsherverdeling voor het aanduiden van bedrijventerreinen reeds onderzocht?

Zo ja, op welke manier dient dergelijke herverdeling te gebeuren?

Zo neen, waarom wordt een bevoegdheidsherverdeling niet noodzakelijk geacht?

Antwoord

Deze vraag handelt over de mogelijkheden voor een bevoegdheidsherverdeling tussen Vlaamse overheid, provincie en gemeenten voor het aanduiden en bestemmen van bedrijventerreinen.

Op het economisch forum "Geef bedrijven de ruimte" op 2 december 2002 is dit onderwerp inzake bedrijventerreinen in de provincie Antwerpen aangekaart. Ik was zelf aanwezig en stelde vast dat verschillende oplossingsrichtingen werden voorgesteld, gaande van een bevoegdheidsverschuiving naar de provincie Antwerpen en gemeenten, tot het instellen en uitvoeren van een "masterplan bedrijventerreinen". In wat volgt zal worden ingegaan op een mogelijke herverdeling van bevoegdheden. Naar aanleiding van het reeds verrichte planningswerk voor bedrijventerreinen meen ik dat binnen het huidige vigerende beleidskader een herverdeling niet noodzakelijk is.

Ik ben gewonnen voor een dergelijk "masterplan bedrijventerreinen". Wanneer ik echter naga welke inspanningen op het vlak van bedrijventerreinen reeds worden verricht, kan ik besluiten dat een dergelijk "masterplan" in feite reeds in uitvoering is. Dit masterplan ligt binnen de krijtlijnen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het zou te ver leiden alle planningswerk voor bedrijventerreinen in Vlaanderen in dit antwoord op te sommen.

Een herverdeling van bevoegdheden voor bedrijventerreinen is volgens mij niet noodzakelijk. De redenen hiervoor zijn de volgende.

- Uit de huidige stand van zaken met betrekking tot de planning en ontwikkeling van bedrijventerreinen blijkt overduidelijk dat Vlaanderen reeds ver staat inzake de implementatie van het aanbodbeleid behorend tot de bevoegdheden van Vlaanderen.
- Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijke gebied Turnhout is gefinaliseerd en in procedure.
- De afbakening van het regionaalstedelijke gebied Mechelen is gefinaliseerd. De opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is gestart.

- Het overlegproces voor het economisch netwerk Albertkanaal loopt en in een mogelijke voorafname zijn mogelijkheden voor bijkomende regionale bedrijventerreinen vervat.
- De gunningsprocedure voor het grootstedelijk gebied Antwerpen loopt. In het economisch netwerk Albertkanaal worden reeds regionale bedrijventerreinen voor het grootstedelijk gebied opgenomen.

Het overhevelen van vergevorderde overlegprocessen en planningswerk lijkt dan ook weinig zinvol en zal veeleer contraproductief werken.

- De vraag naar herverdeling komt momenteel vanuit één provincie. Het is mij echter onduidelijk dat één of meerdere provincies over de knowhow en personeelscapaciteit beschikken om dit omvangrijke planningswerk over te nemen.
- Een overheveling van bevoegdheden zal mogelijk op juridische bezwaren stuiten, vermits zowel het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, als het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, gebaseerd zijn op de huidige bevoegdheidsverdeling. Een bevoegdheidsverdeling zou aldus een herziening van deze beleidscontext vergen.
- Ten slotte mag worden opgemerkt dat het overhevelen van bevoegdheden voor bedrijventerreinen bezwaarlijk kan worden losgekoppeld van andere planningsonderwerpen.

De afbakening van een stedelijk gebied bijvoorbeeld, houdt niet enkel bedrijventerreinen in, maar ook bijkomende woningen, randstedelijke groengebieden, stedelijke functies enzovoort. Indien men spreekt over een overheveling van bevoegdheden, moet men duidelijk de consequenties van een dergelijke beslissing incalculeren.

De snelheid van de diverse overlegprocessen blijft een heikel punt. Onder meer in de vorm van consensus-voorafnames is versnelling mogelijk. Voorstellen terzake dienen dan ook ondersteund te worden.

Mijn administratie tracht op alle vlakken de versnelling te bewerkstelligen. In een overlegproces mag dit echter niet leiden tot mindere kwaliteit. Ik pleit ervoor dat alle overlegpartners zich soepel opstellen, verstarring vermijden en het overleg

gunstig laten verlopen. Dit is de enige manier om tot een echte versnelling te komen.

**Vraag nr. 52
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Migrantenbeleid – Doelgroep

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 7
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1425

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

**Vraag nr. 54
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen :

- Adviescomité egalisatiefonds responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap – Vlaams Pensioenfonds ;
- Stuurgroep (Investeringsfonds voor grond- en woonbeleid voor Vlaams-Brabant)
- Commissie voor internationale wetenschappelijke contacten;
- Wetenschappelijke commissie anorganische en analytische chemie (FWO)
- Wetenschappelijke commissie civiele technieken en architectuur (FWO)

- Wetenschappelijke commissie dieren- en plantenfysiologie (FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie economische wetenschappen en bedrijfskunde (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie fysica en sterrenkunde (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie fysicochemie (FWO);
 - Wetenschappelijke commissie fysiologie en fysiopathologie van lichaamssystemen (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie geneesmiddelenonderzoek (FWO);
 - Wetenschappelijke commissie geschiedenis, archeologie en kunstwetenschappen (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie godsdienstwetenschappen en theologie (FWO);
 - Wetenschappelijke commissie informatica en kennistechnologie (FWO)
 - Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid;
 - Wetenschappelijke commissie kankeronderzoek(FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie klinisch en epidemiologisch onderzoek (FWO);
 - Wetenschappelijke commissie materiaalkunde en chemische ingenieurstechnieken (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie medische biochemie (FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie medische biologie en genetica (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie medische microbiologie, immunologie (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie moleculaire en cellulaire biologie, genetica (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie organische, macro- en supramoleculaire chemie (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie psychologie en pedagogiek (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie rechtswetenschappen (FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie sociale, politieke en communicatiewetenschappen (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie subatomaire fysica (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie systematiek, morfologie, ecologie (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie taal en literatuur (FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie toegepaste biologische wetenschappen en milieutechnologie (FWO) ;
 - Wetenschappelijke commissie vaste-stof fysica (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie werktuigkunde, elektrotechniek en elektronica (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie wetenschappen van de aarde (FWO)
 - Wetenschappelijke commissie wijsbegeerte (FWO);
 - Wetenschappelijke commissie wiskunde (FWO);
 - Wetenschappelijk comité (GIS-comité)
 - Auditcomité;
 - Max Wildierscommissie (begeleidings- en evaluatiecomissie)
 - Geografische informatieraad (gi-raad).
- Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven worden.
1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?

2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt ? Waar ? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken ?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grumbergen (nr. 42), Gabriëls (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 56 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 8
van 13 december 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1425

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 57 van 13 december 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

GSM-antennes – Inventaris

Het is moeilijk om te weten waar er overal gsm-antennes staan opgesteld.

Antennes die niet hoger zijn dan vijf meter hebben bijvoorbeeld niet altijd een vergunning nodig.

Nochtans hebben de burgers het recht om te weten waar deze antennes staan.

1. Welke stappen zijn er al gedaan om een inventaris te maken van de gsm-antennes in Vlaanderen?
2. Tegen wanneer zullen alle bestaande antennes in kaart gebracht zijn?

Antwoord

Deze problematiek is reeds geregeld in de federale programmawet: de wet van 2 januari 2001 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (BS 3 januari 2001).

Deze bepaalt onder andere :

"Art. 6. In dezelfde wet wordt een artikel 92quinquies ingevoegd, luidende :

"Art. 92quinquies (...)

§ 6. Om het gedeeld gebruik van de antennesites te vergemakkelijken wordt een databank van antennesites gecreëerd die alle relevante informatie zal bevatten om de evaluatie van sites, met het oog op het gedeeld gebruik ervan, te vergemakkelijken. Aanvragen en plannen voor nieuwe sites, zullen ook op geëigende wijze in de databank opgenomen worden.

Medewerking door de operatoren aan de uitbouw en het gebruik van de databank van antennesites is verplicht.

De Koning kan de bestuursvorm en de wijze van beheer van de databank van antennesites vastleggen.

De beheerder van de databank van antennesites bezorgt aan elke operator en aan het Instituut een volledige lijst van al de bestaande en geplande antennesites binnen de drie maanden na de aanvang van de werkzaamheden van de databank. Op de eerste werkdag van elke maand bezorgt elke operator aan de beheerder van de databank van de antennesites en aan het Instituut een volledige en geactualiseerde lijst van al zijn bestaande en geplande antennesites. De beheerder van de databank zal de operatoren maandelijks inlichten over wijzigingen aan de bestaande en geplande antennesites.

Die lijst wordt voorgelegd in elektronische vorm en volgens een formaat dat door het Instituut wordt vastgesteld, en bevat voor elke antennesite de volgende gegevens :

- het postadres;
- de geografische coördinaten van de steun volgens het Lambertsysteem;
- de maximale bruikbare hoogte en windbelasting van de steun;
- de staat van vordering van de site : site aangelegd, stedenbouwkundige vergunning verkregen, stedenbouwkundige vergunning aangevraagd, voorlopige site.

De beheerder van de databank van antennesites bezorgt op de eerste werkdag van elk kwartaal aan het Instituut een verslag over de sites die door de operatoren gedeeld worden gebruikt. Dat verslag bevat ten minste de gegevens die door het Instituut zijn bepaald.

De inrichtingskosten en de periodieke kosten van de databank van antennesites worden gedragen door alle operatoren op basis van een overeenkomst waarover zij onderling onderhandelen. Indien een dergelijke overeenkomst niet wordt afgesloten binnen een termijn van drie maand na de inwerkingtreding van dit artikel, worden de kosten van de databank van antennesites en de verdeling per operator door de Koning bepaald. Indien een aanpassing van deze overeenkomst niet verkregen wordt binnen drie maand na het verzoek daartoe door een nieuwe operator, worden de kosten van de databank van antennesites en de verdeling per operator door de Koning bepaald.

Het Instituut ziet erop toe dat de databank van de antennesites met het oog op het algemeen belang beheerd wordt.

In voorkomend geval kan het Instituut de maatregelen opleggen die het nodig acht ter vrijwaring van het algemeen belang en voor een vlot systeem van informatie-uitwisseling inzake sites en hun gedeeld gebruik.

Het lijkt mij dan ook aangewezen de Vlaamse volksvertegenwoordigers met het oog op het verkrijgen van betreffende informatie inzake deze databank, te verwijzen naar federaal minister Daems of het BIPT.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 28
van 29 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Agnetenklooster Tongeren – Restauratie

Het historisch Agnetenklooster in het begijnhof van Tongeren stond er vele jaren totaal vervallen en verkrot bij.

Ondertussen is het aangekocht door de Vlaamse Gemeenschap, die het zou restaureren en het wil gebruiken om haar diensten in onder te brengen.

1. Wat is de stand van zaken in het restauratiedossier ? Is er een timing voor het vervolg van de werken ?
2. Welke diensten van de Vlaamse Gemeenschap zetelen nu in Tongeren ? Huren ze hun locatie of zijn ze eigenaar ?
3. Welke van deze diensten verhuizen naar het nieuwe pand ?

Antwoord

Het Agnetenklooster in het begijnhof van Tongeren is aangekocht door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met als doel dit gebouw te restaureren om er vervolgens een aantal diensten in onder te kunnen brengen.

De eerste fase van de restauratie, namelijk het demonteren, de versteviging van de funderingen

(consolidatie) en hierop volgend de eerste stap van de restauratie zelf, is aanbesteed op 7 november 2002. De kredieten ten bedrage van 1,7 miljoen euro zijn vastgelegd eind 2002. Met de aanvang van de werken die deel uitmaken van de eerste fase zal aangevangen worden in het eerste kwartaal van 2003.

De aanbesteding van de tweede fase, met name de overige stappen in de restauratie en de implementatie van de behoeften, is gepland in september 2003. Het einde van de werken die dienen uitgevoerd te worden in deze tweede fase is voorzien tegen het einde van 2005.

Het Agnetenklooster zal gebruikt worden om verschillende diensten, die nu reeds in Tongeren zetelen, onder te brengen. Hierbij wordt gedacht aan de diensten van WVC, met name de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand waarin het comité bijzondere jeugdbijstand, de bemiddelingscommissie en de sociale dienst van de jeugdrechtbank ondergebracht zijn. Deze zijn momenteel gehuisvest in gehuurde gebouwen.

Verder zal het klooster, behalve voor huisvesting van de hiervoor genoemde diensten, ook gebruikt worden als satellietkantoor, dit in het kader van 'Anders Werken'. Het IAP (Instituut Archeologisch Patrimonium) heeft reeds de wens geuit om van deze mogelijkheid gebruik te kunnen maken.

Bijkomend ziet de gemeente Tongeren een opportuniteit om het klooster te integreren in de historische site rond dit klooster, en zal het waarschijnlijk opengesteld worden ter bezichtiging door de bezoekers van deze site.

Vraag nr. 29
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Commanderij St.-Pieters-Voeren – Verkoop

Op de website van een verkoopbureau voor immobiliën blijkt dat de commanderij van Sint-Pieters-Voeren te koop staat. De vraagprijs zou zo'n 100 miljoen oude frank bedragen.

Het gaat hier om een historisch gebouw met een zekere symboliek, dat zeer goed in aanmerking zou komen voor een congrescentrum of een cultuurcentrum.

1. Is de minister van deze verkoop op de hoogte ?

2. Overweegt de Vlaamse regering de aankoop van het betrokken gebouw ?

Antwoord

De commanderij van Sint-Pieters-Voeren is inderdaad te koop. Er zijn echter geen contacten met de verkopers.

De Vlaamse overheid heeft niet de intentie het betrokken gebouw aan te kopen.

Vraag nr. 30
van 29 november 2002
van de heer JEF VAN LOOY

OCMW-voorzitter – Schorsing pensioen

Zie :

Vlaam minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 51
van 29 november 2002
van de heer Jef Van Looy
Blz. 1445

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 31
van 29 november 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Afdeling Aankoopbeheer – Samenwerking met andere overheden

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 85 van 28 maart 2002 aangaande de samenwerking van lokale besturen met het Federaal Aankoopbureau, deelt de minister mee dat de afdeling Aankoopbeheer reeds vragen kreeg van andere overheidsdiensten en lokale en regionale besturen om bij de bestaande raamcontracten van de afdeling aan te sluiten.

Tot dusver was daar niet op ingegaan, maar het leek de minister opportuun om te overwegen het vrije aanbod van de afdeling Aankoopbeheer ook naar andere Vlaamse overheden en besturen te

richten. De minister deelde tevens mee dat door de afdeling Aankoopbeheer reeds contact werd opgenomen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en met de Vereniging van Vlaamse Provincies om te peilen naar mogelijke belangstelling en bereidheid van Vlaamse gemeentebesturen en provincies om van de diensten van de afdeling Aankoopbeheer gebruik te maken.

De minister zou op basis van de resultaten van deze bevraging een beslissing nemen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 20 september 2002, blz. 2054).

1. Zijn die resultaten ondertussen reeds beschikbaar ?
2. Heeft de minister eventueel reeds de aangekondigde beslissing genomen ?

Antwoord

1. In zijn aankondiging van 14 maart 2002 laat de Transitiecel Federaal Aankoopbureau (FAB) uitschijnen dat aan de federale dienstverlening op korte termijn een einde komt en er, later te bepalen, voorwaarden komen om de lokale en regionale besturen toch nog gebruik te laten maken van de raamcontracten. Vandaar wellicht de externe vragen om gebruik te kunnen maken van de raamcontracten van de afdeling Aankoopbeheer.

Ondertussen blijkt dat de stopzetting van de dienstverlening door de Federale Overheidsdienst Overschrijdende Raamcontracten (FOR) (opvolger van het FAB) helemaal niet zo abrupt verloopt als aanvankelijk aangekondigd. Het FOR deelt mij mee "dat het nuttig is om voor de thans nog lopende contracten de toestemming voor deelname te verlengen voor de niet-federale diensten. De overgang zal derhalve effectief totstandkomen vanaf de nieuwe afgesloten contracten door FOR."

Vermits de bestaande, meest cruciale, contracten van FOR voor modulair meubilair en voor motorbrandstoffen-magneetkaarten nog doorlopen tot medio 2005 en voor niet-bedrukt papier tot september 2004, is de druk bij de lokale en regionale overheden weggevallen om een andere aankoopinstantie te zoeken. De afdeling Aankoopbeheer kreeg inmiddels geen vragen meer vanuit de lokale en regionale besturen. Ook de Vereniging van Vlaamse Provincies en

de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, die zelf al geruime tijd een beperkte dienstverlening hadden uitgebouwd, nemen een afwachtende houding aan.

2. In afwachting van meer duidelijkheid rond de "voorwaarden" van FOR en het zichtbaar worden van de reële behoefte bij de lokale en regionale besturen, heb ik mijn beslissing uitgesteld.

Vraag nr. 32 van 6 december 2002 van mevrouw HILDE DE LOBEL

Provinciale en gemeentelijke beleidsplannen – Vorm

Op 5 februari 2001 werd via een wetswijziging een artikel toegevoegd aan de Provinciewet en de Nieuwe Gemeentewet. Zowel de deputatie als het college van burgemeester en schepenen zijn verplicht om binnen de drie maanden na hun verkiezing een algemeen beleidsprogramma voor te leggen aan de provincie/gemeenteraad. Voor deze legislatuur werd beslist een overgangsmaatregel in te voeren, de periode van drie maanden werd verlengd tot het verstrijken van de derde maand na de dag waarop deze wet in het Belgisch Staatsblad (BS) werd bekendgemaakt. Op 23 maart 2001 verscheen deze bekendmaking in het BS. De colleges van burgemeester en schepenen en deputaties hadden dus uiterlijk tot 24 juni 2001 de tijd om hun beleidsprogramma samen te stellen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren-Waas heeft nog steeds geen beleidsplan opgesteld. Men schermt met het argument dat men nog wacht op de voltooiing van het zonaal veiligheidsplan. Volgens het college van de gemeente Beveren wil men verschillende plannen en documenten zoals het jeugdwerkbeleidsplan, het SEF-document, het milieuconvenant, het zonaal veiligheidsplan en nog andere, bundelen om zo over een algemeen beleidsprogramma te beschikken.

1. Waarom zijn de vormelijke aspecten van het beleidsplan niet duidelijk omschreven ?
2. Vormt de bundeling van de verschillende plannen, contracten en convenants die tussen een gemeente en de overheid werden afgesloten, een volwaardig beleidsplan ?

Antwoord

Door de wet van 5 februari 2001 werd in de Nieuwe Gemeentewet respectievelijk de Provinciewet inderdaad een bepaling ingelast (artikel 242bis in de Nieuwe Gemeentewet en artikel 66 §2bis in de Provinciewet) waardoor de colleges van burgemeester en schepenen respectievelijk de bestendige deputaties de verplichting wordt opgelegd, binnen de drie maand na hun verkiezing een algemeen beleidsprogramma ter goedkeuring aan hun respectieve raden voor te leggen. Zoals mevrouw de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt wordt deze periode voor de besturen aangehouden na de verkiezingen van 8 oktober 2000 verlengd tot 24 juni 2001. Het algemeen beleidsprogramma moet betrekking hebben op de ganse duur van de bestuursperiode en minstens de belangrijkste beleidsplannen bevatten. Het moet tevens worden bekendgemaakt aan de bevolking.

Ik wil er vooraf nog op wijzen dat deze nieuwe verplichting nog door de federale overheid ingevoerd werd gezien de Nieuwe Gemeentewet en de Provinciewet op dat ogenblik nog niet waren geregionaliseerd. Deze regionalisering is pas een feit geworden vanaf 1 januari 2002.

1. De verplichting tot het opmaken van een algemeen beleidsprogramma houdt verband met het principiële opzet de besturen ertoe te brengen niet alleen op korte termijn opties te nemen, maar evenzeer planmatig en op langere termijn na te denken over de algemene politieke krachtlijnen, beleidsopties en beleidsprojecten. Ik verwijs in dit verband ook nog naar artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet dat de gemeenten verplicht om jaarlijks bij hun begroting een verslag te voegen, dat het financieel en het algemeen beleid van de gemeente weergeeft. Het institutionaliseren van de verplichting tot opmaak van een algemeen beleidsprogramma geldt bijgevolg als een aanzet tot een meer planmatig denken van de besturen over hun beleidsvoering tijdens de volledige bestuursperiode. Dit verklaart wellicht waarom er geen dwingende vormvoorschriften aan werden verbonden.

Ook de Vlaamse overheid ondersteunt en stimuleert het planmatig denken bij de lokale besturen. Zo bevat het toezichtdecreet van 28 april 1993 de verplichting om bij de begroting elk jaar eveneens een financieel meerjarig beleidsplan te voegen. Ik wil er ook op wijzen dat het voorontwerp van Vlaams gemeentedecreet, waarover de Vlaamse regering op 8 november 2002 besliste, de methodiek van het strategisch

plannen bevat voor de gehele periode waarvoor de gemeenteraad werd verkozen.

2. De aard en omvang van iedere gemeente heeft tot gevolg dat ook elk algemeen beleidsprogramma specifiek zal zijn. Het lijkt mij daarom niet aangewezen om, zeker in een opstartfase, in te gaan op de suggestie om dwingende vormelijke aspecten voor het beleidsplan op te leggen.

Ik neem aan dat elk bestuur op de best mogelijke wijze zijn gemeenteraad wenst te informeren over het voorgenomen beleid. Het verstrekken van duidelijke en correcte informatie aan de gemeenteraad is immers een basiselement van de democratische werking van de overheid. De gemeenteraadsleden en de bevolking zullen immers een meer gedegen oordeel kunnen uitspreken over de werking van het bestuur, naarmate zij over goede informatie beschikken.

Wat de opmaak van een beleidsplan betreft wil ik, bij wijze van suggestie, wel aangeven dat een eerste onderdeel van een algemeen beleidsprogramma zou kunnen bestaan uit een beschrijving van de huidige situatie in de gemeente in de verschillende deeldomeinen. Dit deel kan worden gevolgd met een inventaris van de sterke aspecten en de aanwijzing van de eventuele pijnpunten. Een degelijke inventaris is een goede vertrekbasis voor de ontwikkeling van een strategische beleidsvisie.

Naargelang de gemaakte politiek-maatschappelijke keuzes kan het bestuur vervolgens zijn prioritaire doelstellingen aangeven die het in de bestuursperiode wil realiseren, met een koppeling daaraan van de nodige operationele programma's, met inbegrip van een algemeen concept inzake de vereiste inzet van middelen (menselijke, financiële en andere). De programmering zal vanzelfsprekend een meer gefaseerde planning bevatten, bijvoorbeeld per werkjaar. Dit vergemakkelijkt overigens een progressieve opvolging van de uitvoering van het beleidsprogramma.

Het is duidelijk dat het louter bundelen van diverse reeds bestaande beleidsplannen niet beantwoordt aan een goede algemene beleidsplanning, die er juist in bestaat het beleid in de verschillende deelsectoren van de organisatie te integreren om op basis daarvan weloverwogen prioriteiten te stellen met goede kennis van de middelen, de randvoorwaarden en modaliteiten voor een effectieve realisatie.

Vraag nr. 33
van 6 december 2002
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Milieuverantwoord productgebruik – Standaardbestek

Via de nieuwe samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest enerzijds en de Vlaamse gemeenten en provincies anderzijds, stimuleert de Vlaamse regering het milieuverantwoord productgebruik door de lokale besturen. Hiertoe worden onder meer bepalingen voorgeschreven die kunnen worden opgenomen in overheidsbestekken, zodat bijvoorbeeld FSC-hout en compost de voorkeur krijgen op minder duurzaam gewonnen houtsoorten, turf of chemische meststoffen (FSC: Forest Stewardship Council).

Ook het Vlaams Gewest zelf dient inzake milieuverantwoord productgebruik een voorbeeldrol op zich te nemen. Indien aan de lokale besturen inspanningen worden gevraagd, lijkt het vanzelfsprekend dat ook het Vlaams Gewest identieke inspanningen levert. Bovendien zijn er al resoluties goedgekeurd door het Vlaams Parlement die daartoe oproepen.

Een krachtig middel hiertoe is opname van bepalingen in het standaardbestek, dat overigens ook door andere publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen intensief wordt gebruikt.

1. In welke mate en volgens welke timing worden de bepalingen inzake milieuverantwoord productgebruik, zoals opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst, via het standaardbestek voor het Vlaams Gewest geïmplementeerd of uitgebreid ?
2. In welke mate is FSC reeds opgenomen in het standaardbestek ? En compost ? Andere ?

Antwoord

Er is geen strikte timing opgelegd om de bepalingen inzake milieuverantwoord productgebruik, zoals bepaald in de samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de steden en gemeenten, op te nemen in de standaardbestekken.

In de bestekken van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur wordt FSC-hout niet courant opgenomen. Er wordt slechts in beperkte mate hout gebruikt, waardoor er geen redelijke prijs kan afgedwongen

worden. Indien de opdrachtgever van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur zijn project wil verwezenlijken met het gebruik van vooral milieuvriendelijke producten en materialen dan wordt aan deze vraag in de mate van de praktische en budgettaire mogelijkheden tegemoet gekomen. Waar wel reeds enkele jaren zeer bewust aandacht aan wordt besteed, is het gebruik van verfsoorten op waterbasis. Solventen zullen steeds geweerd worden indien er een alternatief bestaat.

In het standaardbestek 250 van de administratie Wegen en Verkeer is er geen bepaling opgenomen die het gebruik van FSC-hout of compost verplicht. Het gebruik van hout in de wegenbouw is eerder beperkt. Hout wordt voornamelijk gebruikt als onderdeel van teenversterkingen en als boomsteun. Binnen de administratie Wegen en Verkeer onderzoekt de werkgroep "Standaardteksten bijzonder bestek" momenteel de mogelijkheid om gebruik van FSC-gelabeld hout op te nemen in de bijzondere bestekken. De samenstelling van zowel groencompost als GFT-compost is wel strikt vastgelegd in het standaardbestek 250. Deze producten worden dan ook regelmatig gebruikt als bodemverbeteringsmiddel.

Binnen de administratie Wegen en Verkeer worden er verder grote inspanningen geleverd om het hergebruik van een reeks secundaire grondstoffen zoals gebroken betonpuin, metselwerkpuin, asfaltpuin, puinbrekerzand te bevorderen. Het gebruik van deze producten in de wegenbouw, als aanvullingsmateriaal, in funderingen en in verhardingen is dan ook voorgeschreven in het standaardbestek 250.

Verder is de samenstelling van asfalt veel minder milieubelastend dan vroeger.

Met het regeerakkoord onderschrijft de Vlaamse regering inderdaad de noodzaak tot milieuzorg binnen de Vlaamse overheid en haar overheidsinstellingen door te stellen dat "(...) De Vlaamse overheid terzake een voorbeeldfunctie moet vervullen, onder meer via bestekken: overheidsorganisaties moeten door het toepassen van een milieuzorgsysteem het minstens even goed doen als de doelgroepen waarop de overheid haar beleid richt. Dat past trouwens ook binnen de bestaande visie op integrale kwaliteitszorg. "

In 2001 en 2002 werd een praktisch concept uitgewerkt om structureel milieuzorg in te voeren binnen de Vlaamse overheid. Vanaf februari 2003 zal een centrale coördinatiecel milieuzorg operatio-

neel zijn binnen Aminoal. Elke entiteit van de Vlaamse overheid, zowel de administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als binnen de VOI's en VWI's, voert momenteel een vooronderzoek uit dat de stand van zaken zal in kaart brengen.

Aan de hand van de resultaten van het vooronderzoek zullen er centrale doelstellingen gedefinieerd worden voor de ganse Vlaamse overheid. In dit kader zal ook een betere afstemming kunnen gebeuren met onder meer de samenwerkingsovereenkomsten met steden en gemeenten. Buiten de eerder aangehaalde voorbeelden verwijs ik ook naar de reeds lopende initiatieven in het kader van milieuzorg en duurzaam ondernemen binnen de entiteiten van de Vlaamse overheid, onder meer het opnemen van milieucriteria in lastenboeken, het veralgemeende gebruik van kringlooppapier, het installeren van zonnepanelen op gebouwen van het ministerie en de aankoop van "Max Havelaar" koffie.

De administratie Waterwegen en Zeewezen heeft bij de opmaak en de uitgave van het standaardbestek 230 voor waterbouwkundige werken gestreefd naar milieuvriendelijke voorschriften en producten. Enkele voorbeelden hiervan zijn de bepalingen van hoofdstuk 61 – Verfwerken – waarbij de schadelijke verven geweerd werden en vervangen door onschadelijke producten.

Een tweede voorbeeld is het hoofdstuk 84 – Bezaaiing en beplanting. Ook hier werden bepalingen conform de huidige milieuriichtlijnen opgemaakt. In hoofdstuk 43 – Hout in de waterbouw – werd voor de tropische houtsoorten de aflevering van attesten (o.a. FSC) ingevoerd om de duurzame instandhouding van de tropische regenwouden te garanderen. Bij de bepalingen voor oeververdedigingen was er speciale aandacht voor de natuurtechnische milieubouw.

Algemeen kan gesteld worden dat het SB 230 vanaf de beginfase milieugericht was. Via een menubestek voor de ontwerpers worden de technische bepalingen constant aangepast aan de eisen inzake milieubehoud en -ontwikkeling.

In 2003 zal gestart worden met de opmaak van een vernieuwde uitgave van het SB 230 voor de waterbouw. In samenwerking met de milieu administraties zal deze problematiek onze bijzonder aandacht krijgen.

Vraag nr. 35
van 6 december 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Pilkem Ridge (Ieper) – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 161 van 20 september zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Is het tweede en derde deel van de studie omtrent de historische, archeologische en culturele betekenis van het gebied rond Pilkem Ridge reeds klaar?
2. Zo ja, wat zijn de conclusies?

Zo neen, hoe wordt de achterstand ten opzichte van de vooropgestelde timing verklaard?

Antwoord

1. Het tweede deel van het rapport wordt eerstdaags verwacht. Het derde deel zou klaar zijn einde januari 2003.
2. Op basis van de aanbevelingen, verstrekt in het eerste deel van het rapport zijn medewerkers van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium in het najaar 2002 gestart met archeologische opgravingen op het terrein. Op 15 december ll. brachten leden van de internationale onderzoekscommissie een bezoek aan de opgravingsite.

De eerste resultaten tonen aan dat de bodem hier tal van relictten bevat, maar het is te vroeg om nu reeds conclusies te trekken.

Een kleine achterstand op de vooropgestelde timing is te verklaren door de nauwgezetheid waarmee de buitenlandse deskundigen zich van hun opdracht kwijten.

Vraag nr. 36
van 6 december 2002
van mevrouw CARL DECALUWE

Jeugdbewegingen – Infrastructuur

Steeds meer jeugdbewegingen schreeuwen om meer speelruimte. Het betreft zowel binnen- als buitenruimte. Uit studies blijkt dat meer dan 75 %

van de jongeren hunkert naar meer plaats om "vrij" te spelen, te sporten en elkaar te ontmoeten.

Een bijkomende bekommernis van de Vlaamse jongeren is het feit dat jeugdlokalen vaak langs drukke verkeerspunten en privé-bossen en -terreinen liggen.

Daarnaast beschikken jeugdbewegingen niet over de gepaste middelen om de steeds strenger wordende wetgeving in te vullen.

1. Is de minister zich bewust van deze problematiek ?

In welke mate wordt deze problematiek op een efficiënte manier aangepakt ?

2. Welke maatregelen werden of worden genomen om de behoefte van de jeugd aan meer en veilige infrastructuur en middelen in te vullen ?

Antwoord

1. Ja, lokale jeugdwerkinitiatieven worden inderdaad geconfronteerd met een steeds strengere regelgeving en meer bepalingen. Jeugdlokalen zijn niet altijd ideaal ingeplant.

Vandaar dat binnen de gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplanning 2002-2004 werd gekozen voor de prioriteit jeugdruimte. Reeds in het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan werd gepleit voor een grotere beleidsruimte voor kinderen en jongeren; via het opmaken en uitvoeren van een jeugdruimteplan kunnen gemeenten een extra subsidiebedrag krijgen voor het uitvoeren van hun doelstellingen m.b.t. de *fysieke ruimte* voor kinderen, jongeren en jeugdwerk. Hiervoor wordt in 2003 een bedrag van 2.488.407 euro uitgetrokken. Vorig jaar ging het over een bedrag van ongeveer dezelfde hoogte.

Hiermee werd op een systematische manier ingespeeld op de geschetste problematiek. De gemeenten zijn immers de meest betrokken overheid. Vele veiligheids- en politieverordeningen moeten op de gemeenteraad gestemd worden. Het is dan ook goed dat zij zich in eerste instantie buigen over de kwestie, hier beleid rond voeren.

Het is een efficiënte keuze gebleken, aangezien in 2002 reeds 204 gemeenten een jeugdruimteplan indienden. Ze konden allemaal voor subsidiëring aanvaard worden. De overige 96 ge-

meenten met een goedgekeurd jeugdwerkbeleidsplan zullen nagenoeg allemaal in 2003 aanpakken.

Het jeugdruimteplan moet, net als het jeugdwerkbeleidsplan, opgemaakt worden volgens de regels van de integrale *kwaliteitszorg*, een vast stramien van situatieschets, bevragingen, formuleren van doelstellingen, concrete acties met timing, budget en indicatoren. Dit moet jaar na jaar opgevolgd en geconcretiseerd worden via de jaarplannen bij het jeugdwerkbeleidsplan; en geëvalueerd in de werkingsverslagen.

Dit betekent dat een *groeiproces* mogelijk is: gemeenten geven in hun plan zelf aan hoever en hoe snel ze willen gaan. Het uitvoeringsbesluit bij het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, biedt hiervoor slechts het kader.

2. De opmaak van het *jeugdruimteplan* heeft in de meeste gemeenten al minstens de aandacht gevestigd op de problematiek. Vaak werden ook extra middelen vrijgemaakt. Wat expliciet de veiligheid betreft, moet in het jeugdruimteplan aangegeven worden hoe de concrete acties zullen getoetst worden aan allerlei wettelijke bepalingen en politieverordeningen (besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 betreffende de subsidiëring van gemeentebesturen die een jeugdruimtebeleid voeren als onderdeel van het jeugdwerkbeleid, art.3, §2, 8°). Hieronder vallen bv. de brandweerbepalingen, het KB op de veiligheid van speelpleinen en speeltoestellen, enz. Het zijn immers in de eerste plaats de lokale besturen die verantwoordelijk zijn voor de naleving hiervan.

De Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (VZW ADJ) kreeg van de afdeling Bos en Groen en de afdeling Jeugd en Sport van de Vlaamse Gemeenschap de opdracht om concrete projecten op te zetten om meer groene speelruimte te creëren voor het jeugdwerk: het project *Groene Ruimte*. In veertien proefgemeenten kreeg het *project Groene Ruimte* gestalte, wat alvast hier resulteerde in meer en toegankelijk groen voor de jeugd, na een degelijke inspraakprocedure.

In het verslagboek van dit project *Groene Ruimte* worden duidelijke aanbevelingen gedaan aan de sector ruimtelijke ordening. "Bij de ruimtelijke planning zou aandacht voor jeugd

(ruimte) een evidentie moeten zijn. De lokale ruimtelijke planners dienen de nodige tijd en energie te investeren in de opmaak en uitvoering van het jeugdruimteplan. Ze moeten communiceren en overleg plegen met hun collega's van de jeugddienst. Kinderen en jongeren moeten kunnen participeren bij de ruimtelijke planning, maar hiervoor moeten aangepaste methodieken ontwikkeld worden. Bij de krijtlijnen van het ruimtelijk structuurplan is de aandacht voor jeugd (ruimte) echter jammerlijk miniem." De opvolging van het project Groene ruimte gebeurt op dit moment binnen het Steunpunt Jeugd.

Een *samenwerking* tussen de jeugdsector en de *sector ruimtelijke ordening* werd op Vlaams niveau opgestart, naar aanleiding van de opmaak van het Vlaams jeugdbeleidsplan, en n.a.v. de prioriteit jeugdruimte in de gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplanning. Dit overleg wordt verder geconcretiseerd.

Onder meer ten behoeve van gemeentes met veel zonevreemde jeugdinfrastructuur werd de omzendbrief RO 98/05 van 22 september betreffende *het bijzonder plan van aanleg voor zonevreemde terreinen en gebouwen voor sport-, recreatie- en jeugdactiviteiten* bestendigd. De BPA's bieden de mogelijkheid om op te treden in een aantal dringende problemen. Gemeentebesturen kunnen financieel ondersteund worden om die BPA's op te maken.

Anderzijds ondersteunt de Vlaamse Gemeenschap ook rechtstreeks jeugdwerkinitiatieven m.b.t. ruimte voor kinderen en jongeren, en dit in het kader van het decreet op het Vlaams jeugdbeleid van 29 maart 2002, art. 15, de *participatieprojecten*. Deze projecten vallen naast de reguliere initiatieven van verschillende landelijke jeugdwerkverenigingen die rond het thema worden georganiseerd.

- Het "Kruim-project" van het Pedagogisch Instituut J.L. VIVES.

Het Kruim-project wil methodieken ontwikkelen en informatie verstrekken omtrent het actief werken met de thematiek van jeugdruimte en participatie van kinderen en jongeren op het lokaal niveau, inzonderheid binnen het jeugdwerk. Men verzamelt voorbeelden van jeugdruimteplannen die werden opgemaakt in overleg met lokale beleidsmensen, relevante overlegorganen, jeugdwerk, onderwijs, kinderopvang, enz.

- "Kinderen over kindvriendelijke steden" van het onderzoekscentrum Kind en Samenleving.

Het netwerk "kindvriendelijke steden" besteedt 2002 aandacht aan het kindvriendelijk inrichten en ontwerpen van het openbaar domein. Vorig jaar werd met de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en jeugdconsulenten een studiedag georganiseerd voor ruimtelijke planners en jeugdwerkers.

Met de steun van de Vlaamse overheid verscheen naar aanleiding van deze studiedag trouwens een themaboekje onder de titel "Publieke ruimte, kinderen toegelaten".

- "Ontwikkelen van modellen om op lokaal niveau participatie van kinderen en jongeren te organiseren bij het opmaken van ruimteplannen" van Onderzoekscentrum Kind en Samenleving.

Dit project van het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving wil enerzijds een aantal praktijkexperimenten opzetten en begeleiden die tot doel hebben de kinderen en de jeugd te betrekken bij het opmaken van ruimteplannen (speelruimteplan, jeugdruimteplan, gemeentelijk structuurplan, ...).

Anderzijds wil het uit de voortdurende evaluatie en bijsturing de nodige inzichten verwerven om beleidsadviezen te formuleren en concrete modellen, in casu voor inspraak van kinderen en jongeren in ruimtelijke ordening, te ontwikkelen.

- "Ontwikkeling draaiboek" van het Centrum voor Maatschappelijke Gelijkheid en jeugdwelzijn.

Het draaiboek "Een plek voor kinderen, een plaats voor jongeren" dat het CMGJ heeft klaargestoomd, wil theoretische modellen, goede methodieken en procesvorming aanbieden om de toegankelijkheid van de jeugdruimte te verhogen voor maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren.

- "Vereniging Vlaamse jeugddiensten en -consulenten : publicatie rond speelruimte".

Ter bevordering van een geïntegreerde aanpak van speelruimte op lokaal niveau wordt een abc van de speelruimte opgemaakt en verspreid.

Tot slot moet ook het Fonds voor Culturele Infrastructuur vermeld worden. In het reglement voor subsidiëring van culturele infrastructuur met bovenlokaal belang wordt jeugdinfrastructuur naar voor geschoven als een van de prioriteiten voor de periode 2001-2004. In de voorbije jaren werden reeds verschillende projecten gerealiseerd of voor subsidiëring aanvaard.

Met al deze initiatieven ben ik ervan overtuigd dat de Vlaamse overheid zijn steentje bijdraagt tot het oplossen van de aandachtspunten die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt. Het opnemen van deze verantwoordelijkheid neemt echter niet weg dat het in de eerste plaats steeds de gemeentebesturen zijn die een beleid rond jeugdruimte en jeugdinfrastructuur moeten ontwikkelen. Zoals reeds vaak aangehaald veronderstelt dergelijk gemeentelijk beleid niet alleen de nodige psychische ruimte en fysieke ruimte, maar eveneens de nodige financiële ruimte.

Vraag nr. 37
van 6 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Sociaal Impulsfonds – Kansarme gezinnen

Kind en Gezin voert reeds een aantal jaren een actief beleid gericht op kansarme gezinnen. Naast de middelen van Kind en Gezin gaan er ook middelen van OCMW's, van SIF-projecten en projecten van de Koning Boudewijnstichting naar kansarme gezinnen.

Hoeveel middelen gaan er via SIF- en SIF-plusgemeenten naar kansarme gezinnen? Gebeurt dit in samenwerking met Kind en Gezin? Graag in detail voor de SIF-plus gemeenten.

Antwoord

De strategische doelstellingen geformuleerd in het kader van het Sociaal Impulsfonds houden bijna altijd een gewenst maatschappelijk effect in voor meerdere doelgroepen tegelijk. In de verdere operationalisering worden dan resultaten geformuleerd naar één of meerdere doelgroepen. Met welke actoren samengewerkt wordt om de afgesproken resultaten te realiseren, maakt niet het onderwerp uit van de beleidsovereenkomst. De middelen verbonden aan een doelstelling houden de financiering in van diverse activiteiten. Een ventilatie van de middelen naar de diverse activiteiten diende niet opgegeven te worden.

Derhalve zijn we in de onmogelijkheid om aan te geven hoeveel middelen naar kansarme gezinnen gingen. Evenmin kan aangegeven worden of dit al dan niet in samenwerking gebeurde met Kind en Gezin.

Bij wijze van illustratie van bovenstaand antwoord, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieronder een doelstelling van de stad Eeklo.

Strategische doelstelling : verhoging van de leefkwaliteit van de inwoners.

Operationele doelstelling : de sociale dienstverlening ten behoeve van de inwoners, in het bijzonder de kansarmen, is verder uitgebouwd.

Resultaten

1. Via de werking van wijkcentrum De Kring zijn kansarmen in hun basisbehoeften bevredigd en in de mogelijkheid gesteld om sociale contacten te onderhouden.
2. Kansarmen zijn optimaal ondersteund bij hun financiële problemen via budgetbegeleiding en -beheer; er is een erkende dienst voor schuldbemiddeling operationeel.
3. Kansarme bejaarden kunnen zolang mogelijk thuis wonen en zijn – in voorkomend geval – verzekerd van opname in een rustoord/RVT door financiële hulp vanwege het OCMW.
4. Voor kansarme gezinnen is tegemoetgekomen in kosten voor onderwijs en opvoeding van kinderen, in kosten van verwarming, elektriciteit water, huisvesting en gezondheid.

Middelen	Gemeente	0 euro
	OCMW	757.054,4 euro

Vraag nr. 38
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Kan de minister een overzicht geven van de hoogste leidinggevende functies van de verschillende openbare instellingen onder zijn/haar bevoegdheid waarvan de titularissen sedert het begin van de Ie-gislatuur voortijdig werden bedankt voor hun diensten?

Is het tevens mogelijk daarbij telkens melding te maken van de opzegvergoedingen die daarvoor werden uitbetaald ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers: Dewael nr. 6, Stevaert nr. 145, Vogels nr. 57, Vanderpoorten nr. 32, Landuyt nr. 24, Dua nr. 63, Van Mechelen nr. 48, Van Grembergen nr. 38, Gabriels nr. 31, Vanhengel nr. 7).

Gecoördineerd antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat volgende ontslagen zijn gevallen tijdens de huidige legislatuur.

Dienst Investeren Vlaanderen

De hoogste leidinggevende functiebekleeder heeft de Dienst Investeren in Vlaanderen per 1 januari 2002 verlaten ingevolge een dadingsovereenkomst.

Hierbij werd een verbrekingsvergoeding overeengekomen van bruto 81.000,11 € die op overeengekomen datum werd uitbetaald.

Export Vlaanderen

Naar aanleiding van het ontslag van de algemeen directeur met ingang op 1 januari 2000, onder één van mijn voorgangers, werd een opzegvergoeding van 13.720.068 Bef. (zijnde 340.111,60 €) uitbetaald. Dit bedrag werd overeengekomen tussen de betrokkene en Export Vlaanderen aan de hand van een dadingsovereenkomst.

Dat dit bedrag zo hoog ligt is te wijten aan de bepaling in zijn arbeidsovereenkomst van 23 oktober 1996 dat bij eventueel ontslag van betrokkene 1 maand opzegvergoeding zou worden uitbetaald per volledig jaar anciënniteit sedert 1 maart 1978, dit resulteerde in een opzeggingsvergoeding ten belope van 21 maanden, wat zeer gunstig is, aangezien betrokkene slechts 3 jaar en 1 maand door Export Vlaanderen tewerkgesteld werd.

Mocht diens opvolger ook niet aanblijven als algemeen directeur, dan geeft dit geen aanleiding tot ontslagvergoeding, aangezien zijn vertrek binnen de proefperiode zou vallen.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
BUITENLANDSE HANDEL EN HUISVESTING

Vraag nr. 26
van 29 november 2002
van de heer FILIP DEWINTER

Antwerpse SHM's – Toewijzingsreglementen

Begin dit jaar deelde de minister op vraag van collega Carl Decaluwe cijfers mee betreffende de toewijzingen door socialehuisvestingsmaatschappijen in het jaar 2000, onderverdeeld in drie categorieën: Belgen, niet-EU-vreemdelingen en EU-vreemdelingen. Het aandeel vreemdelingen in de toewijzingen bij sommige maatschappijen bleek erg hoog te zijn:

- Huisvesting : van de 518 toewijzingen waren er 259 aan mensen met buitenlandse nationaliteit, waaronder 237 niet-EU ;
- Onze Woning : van de 475 toewijzingen waren er 185 aan mensen met buitenlandse nationaliteit, waaronder 166 niet-EU;
- A.B.C. : van de 186 toewijzingen waren er 73 aan mensen met buitenlandse nationaliteit, waaronder 68 niet-EU;
- Sociaal Wonen : van de 94 toewijzingen waren er 35 aan mensen met buitenlandse nationaliteit, waaronder 31 niet-EU.

Sinds 1 januari 2001 is het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 van kracht dat bepaalt dat socialehuisvestingsmaatschappijen een intern toewijzingsreglement moeten goedkeuren. Dit toewijzingsreglement moet volgens het besluit onder meer regels bevatten in verband met de wijze waarop de socialehuisvestingsmaatschappij "de zorg voor een optimale leefbaarheid zal realiseren" en "een rationele bezetting zal toepassen".

In antwoord op de vraag van collega Decaluwe antwoordde de minister dat voormelde bepalingen kunnen worden gebruikt om gettovorming tegen te gaan (vraag nr. 27 van 29 november 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1019). Nog deze maand werd ik echter gecontacteerd door verontruste bewoners van appartementsblokken van de verhuurmaatschappij Huisvesting op de Antwerpse Linkeroever die mij

signaleren dat het hoge aantal recente toewijzingen aan vreemdelingen de gettovorming nog meer in de hand werkt.

1. Hebben de Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen reeds toewijzingsreglementen goedgekeurd ?
2. In welke mate wordt in de toewijzingsreglementen voorzien in bepalingen die gettovorming moeten tegengaan ?
3. Kan de minister cijfers verstrekken van de toewijzingen in 2001, onderverdeeld naar Belgen, EU en niet-EU-vreemdelingen ?
4. In welke mate werd bij deze toewijzingen rekening gehouden met bepalingen in de toewijzingsreglementen die gettovorming moeten vermijden ?

Antwoord

1. In het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 is in artikel 6 § 5 bepaald dat alle socialehuisvestingsmaatschappijen een intern toewijzingsreglement ter goedkeuring dienden voor te leggen aan de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Ook alle socialehuisvestingsmaatschappijen in Antwerpen hebben dus een intern toewijzingsreglement ter goedkeuring voorgelegd aan de afdeling woonbeleid.

Met name heeft de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een toewijzingsreglement goedgekeurd voor de volgende Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen :

- De Ideale Woning – Berchem ;
- De Goede Woning – Antwerpen ;
- Huisvesting Antwerpen – Antwerpen ;
- Onze Woning – Antwerpen ;
- ABC – Antwerpen ;
- Sociaal Wonen – Deurne

2. In de interne toewijzingsreglementen zijn, in overeenstemming met de bepalingen van het sociaal huurbesluit, een aantal bepalingen opgenomen, waarin rekening wordt gehouden met de leefbaarheid van de sociale wooncomplexen, onder meer door het nastreven van een sociale vermenging. In het intern toewijzingsreglement

moet de socialehuisvestingsmaatschappij namelijk aangeven op welke manier ze "de zorg voor een optimale leefbaarheid zal realiseren door preventieve of door andere maatregelen."

De concrete vertaling van deze "doelstelling" in de interne toewijzingsreglementen kan echter geen afbreuk doen aan de rechten van elke kandidaat-huurder, zoals bepaald in de Vlaamse wooncode en in het sociaal huurbesluit. Het vertalen van de zorg voor een optimale leefbaarheid in een intern toewijzingsreglement kan dus nooit in strijd zijn met de dwingende toewijzingsregels, zoals ze bepaald zijn in het sociaal huurbesluit. Indien de zorg voor de leefbaarheid het noodzakelijk maakt dat van de normale toewijzingsregels wordt afgeweken, is in het sociaal huurbesluit in een administratieve procedure voorzien (nl. de afwijking overeenkomstig artikel 7).

Alle goedgekeurde toewijzingsreglementen bevatten regels in verband met de wijze waarop de socialehuisvestingsmaatschappij :

- 1° de zorg voor een optimale leefbaarheid zal realiseren door preventieve of door andere maatregelen ;
- 2° de sociale vermenging zal nastreven ;
- 3° de rationele bezetting zal toepassen ;
- 4° sociale netwerken zal versterken en ondersteunen ;
- 5° de bewoners zal informeren en zal zorgen voor een structurele inbedding van de bewonersparticipatie in de werking van de socialehuisvestingsmaatschappij ;
- 6° bijzondere aandacht besteedt aan de meest behoeftige gezinnen en aan alleenstaanden.

Vier van de onder punt 1 vermelde maatschappijen beschikken bovendien over een goedgekeurd leefbaarheidsplan waarin wordt aangegeven hoe zij in samenspraak met de bewoners en de lokale besturen de leefbaarheid willen verhogen en welke ingrepen hiertoe gerealiseerd zullen worden. Die regels worden vastgelegd, hetzij voor het gehele patrimonium van een socialehuisvestingsmaatschappij, hetzij voor één of meer wijken of gebouwen. De betrokken maatschappijen kunnen maximaal 20 % van de toewijzingen op jaarbasis doen aan kandidaat-huurders die voldoen aan de hogere inkomens-

grenzen, waardoor een sociale mix wordt bevorderd.

3. Als **bijlage** de gevraagde gegevens.
4. De socialehuisvestingsmaatschappijen moeten toewijzen rekening houdend met enerzijds het BVR van 20.10.2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel en, anderzijds, hun goedgekeurd toewijzingsreglement. De VHM-commissaris moet toezien op het correcte verloop van de toewijzingen.

Er zijn geen aanwijzingen die doen vermoeden dat de socialehuisvestingsmaatschappijen geen rekening zouden houden met de bestaande reglementering.

(de tabellen op de volgende pagina's moeten worden gelezen op dubbele paginabreedte – red.)

Bijlage

AANTAL TOEWIJZINGEN VOLGENS NATIONALITEIT – TOESTAND OP 31/12/2001

Arrondissementen	SHM's
Antwerpen	<p>Ideale Woning – Antwerpen De Goede Woning – Antwerpen Huisvesting – Antwerpen Onze Woning – Antwerpen A.B.C. – Antwerpen</p> <p>Gew. Mij tot het bouwen van sociale woningen – Boom Sociaal Wonen – Deurne CV Beter Wonen – Hoboken Sociale Bouwmij. Schelle – Schelle De Voorkempen – Wuustwezel</p> <p>Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij – Zwijndrecht</p>
Totaal arrondissement Antwerpen	
Mechelen	<p>Gezellige woningen – Bornem Volkswoningen Duffel – Duffel</p> <p>Mij. v/d Huisvesting Heist o/d Berg – Heist o/d Berg</p> <p>Lierse Maatschappij voor Huisvesting – Lier</p> <p>De Mechelse Goedkope Woning – Mechelen Eigen Woning – Puurs Volkshuisvesting – Willebroek</p>
Totaal arrondissement Mechelen	
Turnhout	<p>Geelse Bouwmaatschappij – Geel Eigen Haard – Herenthals Molse Mij. voor Huisvesting – Mol De Heibloem – Olen De Noorderkempen – Merksplas</p> <p>Turnhoutse Mij. v/d Huisvesting -Turnhout Zonnige Kempen – Westerlo</p>
Totaal arrondissement Turnhout	
Totaal provincie Antwerpen	

	Belg	Niet Belg-EU	Niet EU	Aantal toewijzingen
1010	250	5	24	279
1020	306	10	91	407
1030	231	16	284	531
1050	311	22	134	467
1065	71	1	87	159
1110	92	2	10	104
1140	98	3	17	118
1180	89	1	12	102
1260	4	1	0	5
1310	38	1	3	42
1320	33	0	2	35
	1.523	62	664	2.249
1120	44	0	2	46
1150	29	1	6	36
1160	52	2	6	60
1200	34	0	8	42
1210	198	13	2	213
1256	31	0	5	36
1300	80	3	15	98
	468	19	44	531
1155	168	2	4	174
1170	47	3	0	50
1230	50	4	3	57
1235	16	0	1	17
1250	59	8	0	67
1290	106	9	14	129
1295	104	0	1	105
	550	26	23	599
	2.541	107	731	3.379

Arrondissementen**SHM's**

Hasselt

Kantonnale Bouwmij. Beringen – Beringen
Nieuw Dak – Genk

Hasseltse Huisvestingsmaatschappij – Hasselt
Limburgs Tehuis – Hasselt
Nieuw Sint-Truiden – Sint-Truiden

Totaal arrondissement Hasselt

Maaseik

Kempisch Tehuis – Houthalen-Helchteren
Ons Dak – Maaseik

Totaal arrondissement Maaseik

Tongeren

Maaslands Huis – Maasmechelen
Tongershuis – Tongeren

Totaal arrondissement Tongeren

Totaal provincie Limburg

Aalst

CV voor Huisvesting gewest Aalst – Aalst
Dewaco-Werkerswelzijn – Aalst
Veilig Wonen – Aalst
Welzijn – Ninove

Totaal arrondissement Aalst

Dendermonde

Dendermondse Volkswoningen – Dendermonde
Zonnige Woonst – Hamme
Hulp in Woningnoord – Berlare
Volkswelzijn – Dendermonde
Eigen Dak – Wetteren

Gewestelijke Maatschappij voor Woningbouw – Zele

Totaal arrondissement Dendermonde

	Belg	Niet Belg-EU	Niet EU	Aantal toewijzingen
7000	140	3	31	174
7030	87	23	54	164
7050	59	0	3	62
7055	71	0	11	82
7090	117	0	14	131
	474	26	113	613
7064	129	20	25	174
7070	129	16	0	145
	258	36	25	319
7015	68	10	16	94
7110	49	3	0	52
	117	13	16	146
	849	75	154	1.078
4010	22	0	0	22
4015	88	0	0	88
4200	69	0	6	75
4240	23	0	2	25
	202	0	8	210
4070	47	1	15	63
4190	90	0	2	92
4260	6	0	0	6
4290	66	2	9	77
4340	44	0	2	46
4350	43	0	0	43
	296	3	28	327

Arrondissementen

SHM's

Eeklo

Meetjeslandse Bouwmaatschappij – Eeklo
Gew. Mij Huisvesting Zelzate – Zelzate

VHM-woningen Zelzate

Totaal arrondissement Eeklo

Gent

Deinse Bouwmaatschappij – Deinze
De Goede Werkmanswoning – Gent
De Gentse Haard – Gent
Gentse Mij. voor Huisvesting – Gent
Volkshaard – Gent

VHM-woningen Wachtebeke

Huisvesting Gentbrugge-Ledeberg – Gentbrugge

Merelbeekse sociale woningen – Gent
Elk zijn Dak – Zomergem

Totaal arrondissement Gent

Oudenaarde

Vlaamse Ardennen – Oudenaarde
De Nieuwe Haard – Ronse

Totaal arrondissement Oudeaarde

Sint-Niklaas

Gew. Mij Huisvesting Beveren – Beveren
Tuinwijk – Lokeren

Gew. Mij. voor Volkswoningen – St.-Gillis-Waas

Sint-Niklase Mij. v/d Huisvesting – Sint-Niklaas
Bouwmij. van Temse – Temse

Totaal arrondissement Sint-Niklaas

Totaal provincie Oost-Vlaanderen

	Belg	Niet Belg-EU	Niet EU	Aantal toewijzingen
4090	66	5	0	71
4360	36	1	0	37
4360,1	10	0	0	10
	112	6	0	118
4080	15	0	2	17
4110	302	8	65	375
4140	165	26	6	197
4150	247	5	27	279
4160	261	13	23	297
4160,1	14	0	0	14
4180	51	2	17	70
4230	23	2	4	29
4370	4	0	0	4
	1.082	56	144	1.282
4270	57	1	4	62
4280	78	8	6	92
	135	9	10	154
4040	143	3	14	160
4220	62	1	14	77
4300	36	3	0	39
4310	72	2	39	113
4320	63	2	6	71
	376	11	73	460
	2.203	85	263	2.551

ArrondissementenSHM's

Halle-Vilvoorde

Providentia – Asse

Gew. Mij. voor Volkshuisvesting – Sint-Pieters-Leeuw

Huisvesting Zennevallei – Halle

Inter-Vilvoordse Mij. v/d Huisvesting – Vilvoorde

Totaal arrondissement Halle-Vilvoorde

Leuven

Goedkope Woningen – Aarschot

Diest-Uitbreiding – Diest

Volkswoningbouw – Herent

De Goede Haard – Heverlee

Dijledal – Leuven

Sociale woningen Landen – Landen

Elk zijn huis – Tervuren

Huisvesting Tienen – Tienen

Totaal arrondissement Leuven

Totaal provincie Vlaams-Brabant

Brugge

Het Lindenhof – Blankenberge

Brugse Maatschappij voor Huisvesting – Brugge

Interbrugse Maatschappij – Brugge

Heist-Best – Knokke-Heist

VHM-woningen Knokke-Heist

Haard en Kouter – Brugge St. Kruis

Totaal arrondissement Brugge

Ieper

Ons Onderdak – Ieper

De Leie – Wervik

Totaal arrondissement Ieper

	Belg	Niet Belg-EU	Niet EU	Aantal toewijzingen
2228	126	5	16	147
2290	96	3	5	104
2350	52	5	8	65
2630	110	2	13	125
	384	15	42	441
2010	17	0	2	19
2250	30	1	0	31
2351	29	0	0	29
2360	21	0	2	23
2420	98	2	40	140
2455	17	0	1	18
2600	110	4	16	130
2610	52	0	8	60
	374	7	69	450
	758	22	111	891
3060	35	1	3	39
3070	109	2	7	118
3100	134	0	0	134
3150	66	0	1	67
3150,1	0	0	0	0
9910	9	0	0	9
	353	3	11	367
3200	128	4	3	135
3421	64	13	1	78
	192	17	4	213

Arrondissementen

SHM's

Kortrijk

Mijn Huis – Harelbeke
Goedkope Woning – Kortrijk
Eigen Gift – Eigen Hulp – Kuurne
Eigen Haard is Goud Waard – Menen
Ons Dorp – Menen
Helpt Elkander – Waregem
De Vlashaard – Wevelgem
Eigen Haard – Zwevegem
Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaatschappij Kortrijk

Totaal arrondissement Kortrijk

Oostende

Eigen Haard is Goud Waard – Gistel
De Gelukkige Haard – Oostende
Oostendse Haard – Oostende

Totaal arrondissement Oostende

Roeselare

De Mandelbeek – Ingelmunster
Izegemse Bouwmaatschappij – Izegem
De Mandel – Roeselare

Totaal arrondissement Roeselare

Tielt

Tieltse Bouwmaatschappij – Tielt

Totaal arrondissement Tielt

Veurne

De Nieuwpoortse Volkswoning – Nieuwpoort
Veurnse Bouwmaatschappij – Veurne

Totaal arrondissement Veurne

Totaal provincie West-Vlaanderen

Totaal Vlaams Gewest op 31/12/2001

	Belg	Niet Belg-EU	Niet EU	Aantal toewijzingen
3140	130	1	13	144
3230	51	2	9	62
3240	58	1	5	64
3250	18	1	1	20
3280	27	2	5	34
3410	49	3	5	57
3431	34	0	8	42
3440	56	0	0	56
9920	33	0	3	36
	456	10	49	515
3120	16	0	0	16
3315	70	2	1	73
3320	89	0	0	89
	175	2	1	178
3210	37	0	0	37
3220	14	0	0	14
3330	181	3	11	195
	232	3	11	246
3380	6	0	1	7
	6	0	1	7
3310	17	0	1	18
3390	50	0	2	52
	67	0	3	70
	1.481	35	80	1.596
	7.832	324	1.339	9.495

Vraag nr. 29
van 29 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Streekcharters – Social-profitsector

Streekcharters geven de visie weer van de streekplatforms op de gewenste sociaal-economische ontwikkeling van de regio. Ze bevatten daarenboven een aantal Hefboomtrajecten om de doelstellingen te realiseren.

Al te vaak wordt de social-profitsector als hefboom voor een regio bijna niet gebruikt.

1. Welke streekcharters werden reeds ingediend ?
2. Welke streekcharters stelden de social-profitsector uit hun regio als mogelijke hefboom voor ?
3. Welk percentage vertegenwoordigen deze voorstellen tegenover alle ingediende hefboomprojecten ?
4. Welke strategische hefboomprojecten met betrekking tot de socialprofit werden door de administratie Economie in aanmerking genomen ?

Onder welke andere minister vallen ze ?

Werden ze door de bevoegde minister gevaloriseerd ? Hoe ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft met streekplatformen de volgende streekcharters afgesloten :
 - in de provincie West-Vlaanderen, de streekcharters voor het arrondissement Kortrijk, voor de regio Roeselare-Tielt en voor de Westhoek ;
 - de provincie Oost-Vlaanderen, de streekcharters voor de regio Dendermonde, voor Zuid-Oost-Vlaanderen, voor het Waasland, voor de regio Gent en voor het Meetjesland ;
 - in de provincie Vlaams-Brabant, het streekcharter voor het Hageland ;
 - in de provincie Antwerpen, de streekcharters voor het arrondissement Mechelen, voor de regio Antwerpen en voor de Kempen ;

- de provincie Limburg, de streekcharters voor Midden-Limburg en voor Noord-Limburg.

Voor de regio Brugge werd weliswaar een streekvisie ingediend bij de administratie Economie, doch de besluitvorming hierover werd doorverwezen naar de geëigende en inmiddels opgestarte ruimtelijke en andere planningsprocessen. Voor het arrondissement Oostende en voor Haspengouw wordt op korte termijn geen voorstel van streekvisie verwacht.

Inmiddels dienden enkele streekplatformen voorstellen in voor een actualisering van hun streekcharter. Momenteel wordt onderzocht hoe deze voorstellen kunnen worden geconcretiseerd.

2. De social-profitsector komt in de streekcharters aan bod op twee verschillende manieren, namelijk hefboomprojecten met de klemtoon op de de social-profit als sector (m.a.w. binnen het beleidsdomein Welzijn en Gezondheidszorg) en strategieën en projecten met de klemtoon op activiteiten die in de eerste plaats mikken op de herinschakeling van kansengroepen (de zogenaamde meerwaardeneconomie).

Streekplatformen die de social-profitsector (welzijns- en gezondheidsaanbod, bejaardenzorg enz.) uitdrukkelijk als een strategische hefboom voor de welvaartsontwikkeling van de streek beschouwen zijn Kortrijk, Zuid-Oost-Vlaanderen, het Meetjesland, de Kempen, Noord Limburg en Midden-Limburg.

Behoudens het streekcharter voor het arrondissement Mechelen en dat voor Noord-Limburg bevatten daarnaast alle streekcharters hefboomprojecten die op een of andere manier via initiatieven in de sociale economie de integratie van de kansengroepen in het arbeidsgebeuren trachten te bevorderen. Deze projecten zijn vrij divers gaande van de structurele ondersteuning van de sociale economie op vlak van bijvoorbeeld managementondersteuning en financieringsformules tot en met het opzetten van concrete buurtdiensten. De streekplatformen van de Westhoek en Midden-Limburg kaderen projecten m.b.t. kinderopvang ook binnen een aanpak van arbeidsaanbodbelemmerende factoren.

3. Hefboomprojecten over de verschillende beleidsdomeinen heen zijn uiteraard moeilijk te vergelijken of samen op te tellen.

Een ruwe raming voor de 8 streekcharters die inmiddels een balans aan het opmaken zijn over wat reeds is gerealiseerd en een aanzet doen tot actualisering van het streekcharter, levert volgend beeld op: ongeveer de helft van de hefboomprojecten situeert zich in de sfeer van bedrijfsterreinen en bedrijfsgebouwen, openbare werken en mobiliteit. De andere helft van de hefboomprojecten beslaat diverse beleidsdomeinen met telkens verschillende projecten op vlak van toerisme en recreatie, (verbrede) landbouw en huisvesting en ten slotte een hele reeks projecten die moeilijk te categoriseren zijn in beleidsvelden maar te maken hebben met ondersteuning van KMO's, opleiding en vorming, arbeidsmarktbeleid, kansengroepen, de social-profitsector, ICT, milieuproblematieken enz.

4. Het blijft de bedoeling dat streekcharterprojecten worden gerealiseerd door toedoen van de functioneel bevoegde minister. Gezien het niet de bedoeling is de beleidsuitvoering van andere beleidsdomeinen vanuit Economie te doorkruisen, heeft de minister bevoegd voor Economie zodoende weinig mogelijkheden voor het (financieel) ondersteunen van social-profitprojecten.

De enkele projecten die wel werden ondersteund vanuit Economie zijn

- peterschapsprojecten (3) voor de social-profit en herinschakelingsinitiatieven, mede met de bedoeling na te gaan in hoeverre er bin-

nen de social-profitsector vraag is naar dergelijke formules ;

- een ondernemerschapswedstrijd en bedrijfsbegeleiding voor sociaal innoverend ondernemen (Kanaal 127).

De meeste andere projecten ressorteren onder de bevoegdheid van hetzij de Vlaams minister bevoegd voor Werkgelegenheid, de heer Renaat Landuyt, hetzij de Vlaams minister bevoegd voor Welzijn en Gezondheid, mevrouw Mieke Vogels. In een aantal gevallen situeert het knelpunt dat de realisatie van een project belemmert zich echter in een heel ander beleidsdomein, bijvoorbeeld Ruimtelijke Ordening. Dat is vaak ook de reden om dit project via het streekcharter aan te kaarten bij de Vlaamse regering.

De administratie Economie beschikt niet automatisch over de meest recente stand van zaken voor de uitvoering van de projecten die onder andere bevoegdheden ressorteren. Wel kan globaal worden gesteld dat in het kader van de regelgeving over de Meerwaardeneconomie en via de middelen van ESF reeds verscheidene projecten gesubsidieerd werden. Tevens functioneren verscheidene welzijnsoverlegplatformen als eerste aanzet om de social-profitsector in de streek verder uit te bouwen. Echte concrete voorstellen dienen dan nog uitgewerkt te worden.

het Hageland m.b.t. (intergemeentelijke) buurtdiensten

ESF

de regio Roeselare-Tielt m.b.t. de integratie van kansengroepen via de sociale economie

Site Noord via ESF, Meerwaardeneconomie

de regio Kortrijk m.b.t. de meerwaardeneconomie; Kanaal 127

Dendermonde : kringloopcentrum gerealiseerd

Kortrijk ziekenhuis

ZOV welzijnsoverleg (gerealiseerd) en jeugdwerk

Kempen : welzijns- en gezondheids, bejaarden,

Noord-Limburg, masterplannen voor de zorginstellingen + bouw ziekenhuis Overpelt

aanbodbelemmerende zaken

Westhoek : kinderopvang

voor de regio Kortrijk, Roeselare-Tielt,

het Hageland m.b.t. (intergemeentelijke) buurtdiensten

de regio Roeselare-Tielt m.b.t. de integratie van kansengroepen via de sociale economie

de regio Kortrijk m.b.t. de meerwaardeneconomie; Kanaal

de regio Dendermonde: kringloopcentrum (kansengroepen)

de regio Antwerpen, structurele versterking van de sociale economie

de Kempen m.b.t. kenniscentrum sociale economie

het Waasland m.b.t. uitbouw en professionalisering sociale economie

Midden-Limburg, in kader van kansengroepenbeleid

Gent

Vraag nr. 31
van 6 december 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 38
 van 6 december 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1494

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 33
van 13 december 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling

Decretaal is bepaald dat én alle raden van bestuur én alle adviesorganen tegen 1 januari 2002 een minimale vertegenwoordiging van één derde mannen/vrouwen moesten hebben.

Ik stel vast dat volgende organen die onder de bevoegdheid van de minister vallen hieraan niet voldoen:

- Commissie centra (VIZO) ;
- Commissie leersecretarissen (VIZO) ;
- Commissie vormgeving (VIZO) ;
- Beroepscommissie ambulante handel (VIZO) ;
- Beroepscommissie auto (VIZO) ;
- Beroepscommissie bakkerij (VIZO) ;
- Beroepscommissie bandage, orthopedisch schoeisel, orthese en prothese (VIZO) ;
- Beroepscommissie begrafenissen (VIZO) ;
- Beroepscommissie centrale verwarming (VIZO) ;
- Beroepscommissie coiffure (VIZO) ;
- Beroepscommissie dentaaltechniek (VIZO) ;
- Beroepscommissie distributie (VIZO) ;
- Beroepscommissie drukkerij (VIZO) ;
- Beroepscommissie fotografie (VIZO) ;
- Beroepscommissie hondentrimmen (VIZO) ;
- Beroepscommissie horeca (VIZO) ;
- Beroepscommissie manège (VIZO) ;
- Beroepscommissie operator onderwaterwerken (VIZO) ;
- Beroepscommissie sanitaire installatie, gas en metalen dakbedekkingen (VIZO) ;
- Beroepscommissie slagerij (VIZO) ;
- Beroepscommissie vastgoedexpertise (VIZO) ;
- Beroepscommissie vastgoedmakelij (VIZO) ;
- Beroepscommissie verzekeringen (VIZO) ;
- Praktijkcommissie (VIZO) ;
- Sectoriële commissie hout en bouw (SERV) ;
- Adviescomité bij het samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa ;
- Vlaamse Commissie voor preventief bedrijfsbeleid ;
- Adviescomité bij het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant.

Los van het feit dat dit decreet meer democratie beoogde en mogelijke problemen door een gebrek aan participatie van mannen/vrouwen wou voorkomen en dat decreten ook door de overheid uitgevoerd moeten worden, zijn er mogelijk juridische gevolgen voor beheersdaden en/of beslissingen en/of adviezen die gesteld/genomen/gegeven werden.

1. Welke stappen zette de minister concreet voor elk van deze organen/instellingen om aan het betrokken decreet te voldoen ?
2. Werd er een beroep gedaan op de Pluspuntbank ? Met welk gevolg ?
3. Werden er vervangingen doorgevoerd in de samenstelling van het orgaan/instelling sinds het aantreden van de minister ?

Zo ja, werd een "vacature" kenbaar gemaakt? Waar? Werd de vervanging specifiek aangevend om de doelstelling van het decreet te bereiken?

4. Welke adviezen/beslissingen werden door deze organen gegeven/genomen na 1 januari 2002 ?

NB Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 150), Vogels (nr. 61), Vanderpoorten (nr. 37), Landuyt (nr. 26), Dua (nr. 66), Van Mechelen (nr. 54), Van Grembergen (nr. 42), Gabriels (nr. 33) en Vanhengel (nr. 9).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 34 van 13 december 2002 van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Exportstatistieken – Pfizer-transit

In "l'Echo" van 19 september jongstleden staat te lezen dat in de exportstatistieken, zowel wat de export als wat de import betreft, de "transit" wordt opgenomen van bijna de gehele Europese productie van Pfizer in Nossegem. Hierdoor zou Vlaanderen een economische vooruitgang kunnen boeken.

Wordt inderdaad de bijna-totaliteit van de productie van Pfizer opgenomen in de exportstatistieken?

Antwoord

De import en export van het bedrijf Pfizer in Zaventem wordt inderdaad opgenomen in de statistieken van de buitenlandse handel, en dit zowel in de Belgische import- en exportcijfers als in de Vlaamse exportcijfers (er zijn geen regionale importcijfers beschikbaar).

De internationale handel van dit bedrijf is zo omvangrijk dat de totale cijfers erdoor gunstig worden beïnvloed. Het gaat hier niet om transit in de zuivere zin van het woord, aangezien een Belgische BTW-plichtige goederen aankoopt en weer verkoopt. Bij transit in de zuivere zin van het woord komt er – buiten eventueel de transporteur – geen Belg aan te pas. Het is dan ook enkel transit in zuivere zin die nooit wordt opgenomen in de statistieken van de Buitenlandse handel.

De verordeningen van de Europese Commissie (Eurostat) verplichten de lidstaten om enkel transit in de zuivere zin van het woord te weren uit hun statistieken, en verplichten ze dus ook om handel zoals die van Pfizer wel op te nemen.

De statistieken die de Nationale Bank, voor rekening van het Instituut voor Nationale Rekeningen (INR), publiceert onder de titel "volgens het communautaire concept", respecteren deze verordeningen. De Nationale Bank publiceert, eveneens voor rekening van het INR, echter ook reeksen "volgens het nationale concept", en daaruit wordt handel door niet-ingezetenen weggelaten. Aangezien Pfizer in Zaventem enkel een vertegenwoordiger is van een buitenlandse vestiging van Pfizer, maken aangiften van deze BTW-plichtige deel uit van het geheel van gelijkaardige aangiften dat door de Nationale Bank uit de "statistieken volgens het nationale concept" wordt weggelaten.

Aldus voldoen de exportstatistieken ten volle aan de richtlijnen van de Europese Commissie zelfs door opname van de import- en exportcijfers van het bedrijf Pfizer in Zaventem.

Vraag nr. 35 van 13 december 2002 van mevrouw ANN DE MARTELAER

Sociale huisvesting – Projectsubsiëring

Tijdens de bespreking in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid van 10 december 2002 antwoordde de minister dat hij de middelen die in de begroting 2002 ingeschreven werden voor wetenschappelijk onderzoek heeft overgebracht naar de middelen m.b.t. projectsubsiëring en meer bepaald de bouw en renovatie van sociale woningen. Het betreft een budget van ongeveer 1.800.000 euro.

Kan de minister een overzicht geven van de SBR-projecten (subsidie bouw en renovatie) die met deze middelen zullen gefinancierd worden?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreffende de sociale huisvesting – projectsubsidiering laat ik u graag onderstaande tabel

Dossiers bijkomende kredieten

dossier-nummer	gemeente	project	raming	subsidie	# woningen	nieuw- bouw	reno- vatie	huur/ koop
BG.34022.037.022	Kortrijk	Klakkaarde	324.063,67	172.248,26	3	3	0	huur
BG.12005.002.003	Bonheiden	Zwarte Leeuwstraat	1.823.174,81	1.102.648,80	21	16	5	huur
BG.36008.014.002	Izegem	Groeninge	78,747,60	57.208,09	1	0	1	huur
BG.31005.026.004	Brugge	Zeebrugge-Veerbootstr.	781.210,46	515.598,91	12	0	12	huur
Totaal			3.007.196,54	1.847.704,06	37	19	18	

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID,
GELIJKE KANSEN EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 45
van 29 november 2002
van de heer CARL DECALUWE

Regionaal ziekenhuis Kortrijk – Timing en budget

Door de gewestplanwijziging van 2001 werd de bestemming van de zone Canaertstraat aangepast met het oog op de oprichting van het nieuw algemeen ziekenhuis in Kortrijk.

Inmiddels zijn de gronden door het fusieziekenhuis AZ Groeninge aangekocht. De realisatie van het nieuwbouwproject zal echter niet volgens de oorspronkelijk geplande timing kunnen verlopen (2006), aangezien de noodzakelijke investerings-

kredieten niet ineens ter beschikking kunnen worden gesteld door de Vlaamse overheid.

Met het oog op de bijsturing van het project heeft AZ Groeninge een aangepast masterplan opge maakt, op basis van een fasegewijze aanpak en een langere realisatietermijn.

1. Wat is de vooropgestelde timing voor de realisatie van het nieuw regionaal ziekenhuis in Kortrijk ?
2. In hoeveel uit voeringsfasen kan het project budgettair opgesplitst worden ?

Welke garanties zijn er voor een vlotte opeenvolgende financiering van de aansluitende fasen ?

3. Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. De thans door de VZW Algemeen Ziekenhuis Groeninge vooropgestelde timing voor de realisatie van het nieuw regionaal ziekenhuis in Kortrijk is weergegeven in de volgende tabel.

Projecten	Aantal bedden dag- en nachthospitalisatie	Aantal bedden dag-hospitalisatie	Totaal aantal bedden	Indiening bij VIPA	Start werken	Einde werken
1	160	25	185	2001	2004	2007
2	156	40	196	2002	2004	2007
3	156	0	156	2004	2006	2008
4	90	30	120	2005	2006	2008
5	77	30	107	2006	2007	2008
6	144	30	174	2011	2013	2015
7	62	0	62	2014	2016	2018
Totaal	845	155	1.000			

Het technisch-financieel plan waarin deze timing opgenomen wordt heb ik op 9 december 2002 goedgekeurd; op dezelfde datum heb ik de subsidiebelofte verleend voor het eerste project.

Op 6 december jl. heeft de VZW de aanvraag ingediend tot het verkrijgen van de subsidiebelofte voor het tweede project. De subsidiebelofte voor dit tweede project kan, indien het dossier gunstig geadviseerd wordt door de administratie, verleend worden in de loop van maart – april 2003.

2. Het technisch-financieel plan dat door de initiatiefnemer in 2001 werd ingediend, kon om budgettaire redenen niet goedgekeurd worden.

De initiatiefnemer besliste vervolgens in 2002 een afgeslankt technisch-financieel plan in te dienen waarbij een (kleiner) basisziekenhuis (project 1) wordt gebouwd dat in de daaropvolgende jaren stelselmatig kan worden uitgebreid, waarna de respectieve, daardoor overbodig geworden, campussen één na één zullen gesloten worden.

3. De middelen daartoe worden uitgetrokken op het vastleggingsbudget voor de sector Ziekenhuizen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

**Vraag nr. 47
van 29 november 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Thuiszorg – Onderzoek leefsituatie

De minister heeft aan het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën (CBGS) de opdracht ge-

geven om een leefsituatieonderzoek uit te voeren bij thuiswonende 55-plussers.

In dit onderzoek zou worden gepeild naar de subjectieve inschatting van de nood aan thuiszorgvoorzieningen, niet alleen van respondenten, maar ook van de huisgenoten. Daarnaast zou het voorzieningsgebruik in kaart worden gebracht. Een eerste analyse van de onderzoeksresultaten zou de minister ontvangen in de loop van september 2002.

Eveneens zou een onderzoek bij rustoordbewoners worden opgestart over hun zorgvraag.

1. Is de eerste analyse van de onderzoeksresultaten m.b.t. thuiswonende 55-plussers in het bezit van de minister ? Wat zijn de resultaten ?
2. Welke impact heeft dit op het huidige aanbod van thuiszorgvoorzieningen ?
3. Is het onderzoek bij rustoordbewoners opgestart ? Wat is de concrete opdracht ? Welke timing is afgesproken ?
4. Waar kan het parlement de resultaten van dit onderzoek bestuderen ?

Antwoord

1. De eerste resultaten van het leefsituatieonderzoek bij Vlaamse ouderen (LOVO 1) zijn nog niet in het bezit van mijn kabinet.
2. Er was toegezegd om een eerste monografie aan te leveren tegen eind september 2002. Die timing kon onmogelijk aangehouden worden als gevolg van verschillende factoren :

- a) de vertraging bij het enquêtebureau in de afname van de interviews ;
 - b) de omstandigheid dat het enquêtebureau onvoldoende interviews heeft kunnen afnemen (het ontbrekende aantal werd in eigen beheer gerealiseerd) ;
 - c) het door het enquêtebureau aangeleverde databestand diende grondig te worden gezuiverd. Het uitgezuiverde bestand was in augustus beschikbaar voor analyses maar in september dienden nog wegingscoëfficiënten te worden berekend.
3. Begin oktober 2002 werd vanuit het CBGS het aanbod gedaan naar mijn kabinet om de analyses van reeds afgewerkte modules ter beschikking te stellen zodat inzage kon worden genomen van de eerste onderzoeksresultaten. Op dat aanbod werd niet ingegaan; de voorkeur ging uit naar een globaal rapport met alle beschikbare resultaten uit de enquête.

Een aantal hoofdstukken is op dit ogenblik klaar voor verdere editing : ouderen en huisvesting, ouderen in relatie tot arbeid, ouderen en hun gezondheid, het welbevinden van ouderen. Deze teksten zijn beschikbaar. Een aantal hoofdstukken is in eerste versie klaar: de gezinssituatie van ouderen en hun sociale relaties, ouderen en tijdsbesteding.

4. Het is niet eenvoudig uit te maken welke de impact is van onderzoeksgegevens op het aanbod aan thuiszorgvoorzieningen. Dit kan slechts indirect en op langere termijn worden gemeten.

De vraag naar thuiszorgvoorzieningen is een thematiek die als afgeleide van onderzoek zal worden onderzocht in de loop van 2003.

5. Het onderzoek bij rustoordbewoners (LOVO 2) is in voorbereiding. Het instrument (een gestructureerde vragenlijst) is in aanmaak (opdracht uitbesteed aan het HIVA) en zal eind december 2002 worden voorgelegd.

De voorbereiding van het veldwerk zelf zal in de tweede helft van 2003 gebeuren (hiervoor zal een extra kracht worden aangetrokken). Het onderzoek beoogt vooral de kwaliteit van leven in het rusthuis na te trekken en poogt een antwoord te geven op de vraag waarom de ene oudere opteert voor het rusthuis terwijl een andere oudere in een vergelijkbare situatie thuis blijft.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 47
van 29 november 2002
van de heer JOS DE MEYER

Bebossing en agrarische structuur – Stand van zaken

De minister en de Vlaamse regering hebben bij het begin van deze legislatuur de ambitieuze doelstelling geformuleerd om tegen 2007 niet minder dan 10.000 ha bijkomend bos te realiseren.

Meerdere (stads)bosuitbreidingsinitiatieven werden afgerond. Sommige studies lopen nog. Andere werden opgestart. Bebossing van landbouwgronden met bijkomende inkomenssteun is eveneens mogelijk gemaakt.

1. Hoe is dit toegekende quotum van 10.000 ha verdeeld over de vijf Vlaamse provincies ?

Is het correct dat het hoogste percentage ligt in de provincie waar de minister woont ?

Welke criteria werden daartoe gehanteerd ?

2. Kan de minister van de acht regio's van Oost-Vlaanderen een overzicht bezorgen van de zoekzones, de oppervlakte, het bestaande aantal ha bos en het bestaande aantal ha groenbestemming, de verdeling in ha van de bestemmingswijziging naar "bos", het effectieve aantal ha ?

Welke criteria worden hierbij gehanteerd ?

3. a) Wat is de stand van zaken in de studies over bosuitbreiding ?

Wat zijn daarin de conclusies ?

- b) In welke fase worden de betrokken steden en gemeenten hierover geconsulteerd ? Of kunnen zij dit studieproces mee opvolgen en mee sturen ?

- c) Worden deze studies uitsluitend opgemaakt door de administratie ? Hoeveel ambtenaren zijn hierrond aan het werken ?

Zijn er ook externe studies besteld ? Zo ja, welke ? Wat is hiervan de kostprijs ?

d) Wanneer wordt de uitvoeringsfase van deze studies verwacht ?

e) Komt er ook een openbaar onderzoek waar- bij de burgers, de eigenaars en de pachters betrokken worden ?

Hoe wordt deze inspraakprocedure opgevat ?

4. Hoeveel ha landbouwgrond met subsidiëring is er de voorbije jaren bijgekomen ? Graag een overzicht per jaar, per provincie en de vermelding van de financiële steun per jaar ?

5. Terloops informeer ik ook even naar de stand van zaken bij de afbakening van de agrarische structuur: wanneer mag de afbakening van de beloofde 750.000 ha worden verwacht ?

Het is inderdaad ruim bekend dat de provincies Oost- en West-Vlaanderen als bosarme provincies het meest nood hebben aan bijkomend bos. De basis voor het geciteerde cijfermateriaal werd gelegd in 1996 in een studie "De Gewenste Bosstructuur" die opgesteld werd in opdracht van Aminimal afdeling Bos en Groen. Deze cijfers werden op basis van wetenschappelijke criteria opgesteld en nadien door de administratie gecorrigeerd aan de hand van de afspraken in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het is dus correct dat ik in de provincie woon die in absolute cijfers het meest nood heeft aan bijkomend bos maar tot die conclusie was men dus reeds gekomen voor ik minister werd.

De criteria hierbij gehanteerd zijn :

- multifunctionaliteit (meekoppeling met recreatieve mogelijkheden),
- aaneensluiten van bossen ;
- nood aan stadsbossen ;
- aanwezigheid van oude boskernen ;
- nood aan schermbossen ;
- aanwezigheid van geomorfologische structuren ;
- mogelijkheden voor realisatie van zeldzame bosgemeenschappen

Antwoord

1. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bepaalt geen quorum per provincie voor bosuitbreiding. Bij de voorbereiding van de afbakening van het buitengebied wordt door de administratie een taakstelling over de vijf provincies als volgt gehanteerd :

West-Vlaanderen 2.500 ha

Oost-Vlaanderen 3.000 ha

Antwerpen 1.500 ha

Limburg 1.500 ha

Vlaams-Brabant 1.500 ha

2. Tabel 2 : Overzicht van de 8 bosregio's in Oost-Vlaanderen

Aandachtsgebied	Oppervlakte zoekzone	bestaand bos (Boskartering 2000)	Verdeling van bestemmingswijziging naar "Bos"	Verdeling effectief te bebossen
Dender	2256	521	430	430
Gent	3828	268	600	600
Lokeren	10322	2249	350	350
Meetjesland	9879	2302	300	400
Schelde	1533	147	100	130
Tussen Schelde en Dender	8176	1396	500	700
Vlaamse Ardennen	8866	1592	520	660
Waasland	1855	515	200	230

De verdeling van de taakstelling over de aandachtsgebieden is voor wijzigingen vatbaar aangezien het een ambtelijke visie betreft van de afdeling Bos en Groen. Door middel van lokale studies wordt deze visie verfijnd. Dit materiaal wordt ingebracht bij de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen en de afbakening van het buitengebied. Zoals reeds gesteld valt de voorbereiding hiervan onder de bevoegdheid van collega Van Mechelen.

De gehanteerde criteria zijn hierboven beschreven

3. a) Voor Kortrijk is de localisatiestudie, de inrichtingsvisie en het operationeel bebosningsplan afgewerkt en het doel is een bosproject van 267 hectare uit te bouwen. Voor Gent is de localisatiestudie afgewerkt. Op termijn worden vier sites beoogd en het Vlaams gewest heeft de inrichtingsvisie afgewerkt voor de Kastelensite en daarvoor wordt momenteel een plan op perceelsniveau uitgewerkt. Er wordt een bebossing beoogd van 300 ha in een site van 1200 hectare.

In Oostende is de localisatie- en inrichtingsstudie afgewerkt en wordt een stadsbos beoogd van 300 hectare.

In Merelbeke-Melle-Oosterzele, Roeselare, Veurne, Nieuwpoort – Koksijde, Waregem en Turnhout zijn localisatiestudies afgewerkt die kunnen ingebracht worden in de afbakeningsprocessen in het kader van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Voor Antwerpen, het Waasland, het Meetjesland en Aalst zijn localisatiestudies lopende.

- b) Vaak zijn de steden en gemeenten mede-opdrachtgever van de studie. Een vertegenwoordiging van steden en gemeenten zit in de stuurgroep.
- c) In Vlaanderen is een bosuitbreidingsteam van 5 personen verantwoordelijk voor de opvolging van één of meer studies. Zij besteden hier slechts een beperkt deel van hun tijd aan.

Alle studies worden opgemaakt door externe bureaus. Het betreffen meestal onderhandelingsprocedures zonder voorafgaande bekendmaking, waarbij de inschrijvingen beperkt zijn tot 62.500 Euro, BTW excl. De kosten worden meestal gezamenlijk gedra-

gen door de opdrachtgevers (Vlaams Gewest, provincie(s), gemeente(n))

- d) Indien de studies met gunstig gevolg zijn afgewerkt, een locatie is geselecteerd en er verwervingsmogelijkheden zijn, kan de uitvoeringsfase van de projecten gestart worden. De uitvoering van de projecten wordt gespreid over meerdere jaren. De studies kaderen ook in de voorbereiding van de afbakeningsprocessen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. De planningshorizont van het RSV is 2007.
- e) De localisatiestudies worden begeleid door een stuurgroep. De samenstelling van deze stuurgroep wordt lokaal besproken maar bestaat veelal uit vertegenwoordigers van de diverse betrokken administraties en de lokale besturen. De verdere inspraakprocedure (via klankbordgroepen, enquêtes, infomomenten, ...) wordt in overleg met de lokale stuurgroep vastgelegd naargelang de lokale behoeften.

Ook de intensiteit en het aantal af te leggen stappen kan verschillend zijn naargelang de omvang van het project en de graad van consensus die al dan niet reeds over het project bestaat.

Verskillende mogelijke stappen zijn :

- een localisatiestudie
- een inrichtingsvisie (voor de geselecteerde locaties)
- een operationeel inrichtingsplan op perceelsniveau
- in overleg met de huidige gebruikers en eigenaars wordt dan een verwervingsplan opgemaakt waarna de bebossing kan uitgevoerd worden.

De planologische procedure verloopt onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening volgens de procedures en bepaald in het decreet ruimtelijke ordening.

4. De subsidiëring van de landbouw wordt op een andere manier uitgevoerd. Een belangrijk deel van de subsidies is evenwel hectare-gerelateerd.

Zo werd er in het kader van de akkerbouwgewassen in 1999 voor 221.952 hectare Europese subsidies uitbetaald. In 2000 betrof dit 232.380 hectare o.m. omdat ook de vlasteelten voor subsidiëring in aanmerking kwamen.

Andere oppervlakte-gerelateerde subsidies zoals de geïntegreerde fruitteelt zijn niet opgenomen in deze cijfers. Landbouwers kunnen ook investeringssteun genieten en nu is er ook een tendens naar de ondersteuning van de landbouwer voor inspanningen inzake leefmilieu en natuurbehoud.

5. De afbakening van de agrarische structuur is de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening. Dit kadert in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de afbakening moet afgerond zijn in 2007.

De Vlaamse regering heeft in juli 2002 een bijkomende beslissing genomen voor de verdere operationalisering van de afbakening van het buitengebied. Hiervoor worden 10 bijkomende personeelsleden aangeworven bij de afdeling ruimtelijke planning van Arohm. Ik heb de minister van Ruimtelijke Ordening het nodige basismateriaal overgemaakt in de vorm van de gewenste agrarische structuur en de gewenste natuurstructuur en er is beslist tot een administratieoverschrijdende projectwerking zodat de leefmilieuadministraties verder ondersteuning kunnen leveren aan de ruimtelijke ordeningsprocessen waaronder de afbakening van de agrarische structuur.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 29/1

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
6	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1425
7	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1425
8	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1425
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
117	29.11.2002	M. Van den Eynde	<i>N1 Antwerpen-Mechelen – Wegdek</i>	1426
118	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N36 kruispunt Krekelmotestraat Rumbeke – Heraanleg</i>	1426
119	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>A10 Oudenburg – Op- en afrit</i>	1427
120	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N37 Oostlaan Ardoioe – Heraanleg</i>	1427
121	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N370 Wingene-Zwevezele – Fietspaden</i>	1428
122	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>A14 Marke – Geluidsschermen</i>	1428
123	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>R8 Bissegem – Geluidsschermen</i>	1429
124	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N382 Waregem – Geluidsschermen</i>	1430
125	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>A17 Populierenhof Aalbeke – Geluidsschermen</i>	1430
126	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>A17 Bellegemstraat Aalbeke – Geluidsschermen</i>	1431
127	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>R32 omleiding Roeselare – Stand van zaken</i>	1432
128	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>R36 stadsring Kortrijk – Heraanleg kruispunt</i>	1432
129	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N324 Middelkerke – Onderhoud</i>	1433
130	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N367 doortocht Gistel – Heraanleg</i>	1433
131	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N368 kruispunt Zuidwege – Heraanleg</i>	1434
132	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N388 Westende – Onderhoud</i>	1434
133	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N50 kruispunt N323a Kortrijk – Heraanleg</i>	1435
134	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>Spuikombrug Oostende – Onderhoud</i>	1435
135	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>R30 ring Brugge – Fietspaden</i>	1436
136	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N8 doortocht Wevelgem – Stand van zaken</i>	1436
137	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N8 doortocht Kortrijk – Stand van zaken</i>	1437
138	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N9 Zuienkerke – Heraanleg</i>	1437
139	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N34b Straussbrug Brugge – Herstelling</i>	1438
140	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N35 Diksmuide – Heraanleg</i>	1438
141	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N34 Oostende – Onderhoud</i>	1439

142	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N382 Anzegem – Fietspaden</i>	1439
143	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>N43 Kortrijk-Aalbeke – Onderhoud</i>	1440
144	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>R32 Roeselare – Fietspad</i>	1441
145	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1441

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking

	45	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Regionaal ziekenhuis Kortrijk – Timing en budget</i>	1513
	47	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Onderzoek leefsituatie</i>	1514
	48	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beschut wonen – DAC'ers</i>	1442
	49	29.11.2002	P. Ceysens	<i>Zorgverzekering – Tegemoetkoming materiaalkosten</i>	1443
	50	29.11.2002	F. Vermeiren	<i>Fusie Vilvoordse ziekehuizen – Stand van zaken</i>	1444
△	51	29.11.2002	J. Van Looy	<i>OCMW-voorzitter – Schorsing pensioen</i>	1445
	52	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Inburgering – Diplomavergelijking</i>	1446
	55	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Psychiatrische verzorgingstehuizen – Kameroppervlakte</i>	1448
	56	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geestelijke gezondheidszorg – Federaal initiatief</i>	1448
	58	13.12.2002	M. Van den Abeelen	<i>Zwaarlijvige kinderen – Opvangplaatsen</i>	1450

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

	31	06.12.2002	H. Claes	<i>Hogescholendecreet – Bevorderingprocedures</i>	1451
	33	13.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kleuterschool Drogenbos – Leerlingenaantal</i>	1452
	34	13.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Nationaliteiten (2)</i>	1452

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	19	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Pliniusproject Tongeren – Stand van zaken</i>	1454
	22	29.11.2002	F. Vermeiren	<i>Watertoerisme – Ontwikkeling</i>	1457
	23	06.12.2002	J. Verfaillie	<i>Jeugdvakantiecentrum De Lork (Kemmel) – Werken</i>	1458
	24	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1458

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	47	29.11.2002	J. De Meyer	<i>Bebossing en agrarische structuur – Stand van zaken</i>	1515
	48	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken</i>	1459
	50	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Gemeentelijk Waterbedrijf – Haalbaarheidsstudie</i>	1460
	52	29.11.2002	J. De Meyer	<i>Ammoniakreductiebeleid – Onderbouwing</i>	1460
	53	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Bosuitbreiding – Stand van zaken</i>	1463
	54	29.11.2002	C. Decaluwe	<i>Milieuheffing – Vrijstelling voor gehandicapten</i>	1464

55	06.12.2002	M. Van den Eynde	<i>Afvalimport – Beleid</i>	1465
56	06.12.2002	M. Van den Abeelen	<i>Afvalwaterheffing – Bedrijven</i>	1467
57	06.12.2002	A. Moreau	<i>Grondbank – Stand van zaken</i>	1468
58	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Leuvense Vaart Tildonk – Baggerspecie</i>	1469
59	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>GSM-masten – Vlarem</i>	1470
60	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>GSM-masten – Integrale voorwaarden</i>	1470
61	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rioleringswerken Zuid-Limburg – Coördinatie</i>	1471
62	06.12.2002	M. Van den Eynde	<i>Afvalexport – Stand van zaken</i>	1473
63	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Voortijdig ontslagen topfunctionarissen</i>	1474
64	13.12.2002	M. Van den Eynde	<i>TNT-verontreinigingen – Sanering</i>	1475
65	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1475
68	13.12.2002	A. De Martelaer	<i>Vloedgracht Zoutleeuw – Sluizenstelsel</i>	1476
69	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1476
70	20.12.2002	M. Van den Eynde	<i>Dioxinebronnen – Opsporing</i>	1477

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

46	29.11.2002	J. Maes	<i>Industriegebied Hanebeek Zonnebeke – RUP</i>	1478
47	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>Ruimte voor jongeren – Overleg met afdeling Jeugd</i>	1478
48	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1479
49	13.12.2002	J. Loones	<i>Bouwvergunningen – Informatie</i>	1479
51	13.12.2002	M. Van den Eynde	<i>Bedrijventerreinen – Bevoegdheidsverdeling</i>	1481
52	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Migrantenbeleid – Doelgroep</i>	1482
54	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1482
56	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Betrokkenheid bij adviesraden</i>	1484
57	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>GSM-masten – Inventaris</i>	1484

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

28	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Agnetenklooster Tongeren – Restauratie</i>	1485
29	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Commanderij St.-Pieters-Voeren – Verkoop</i>	1486
30	29.11.2002	J. Van Looy	<i>OCMW-voorzitter – Schorsing pensioen</i>	1486
31	29.11.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Afdeling Aankoopbeheer – Samenwerking met andere overheden</i>	1486
32	06.12.2002	H. De Lobel	<i>Provinciale en gemeentelijke beleidsplannen – Vorm</i>	1487
33	06.12.2002	I. Vertriest	<i>Milieuverantwoord productgebruik – Standaardbestek</i>	1489
35	06.12.2002	J. Verfaillie	<i>Pilkem Ridge (Ieper) – Stand van zaken</i>	1490
36	06.12.2002	C. Decaluwe	<i>Jeugdbewegingen – Infrastructuur</i>	1490
37	06.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Sociaal Impulsfonds – Kansarme gezinnen</i>	1493

△ 38	06.12.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare instellingen – Ontslagen topfunctionarissen</i>	1494
------	------------	-----------------------------	---	------

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

26	29.11.2002	F. Dewinter	<i>Antwerpse SHM's – Toewijzingsreglementen</i>	1494
29	29.11.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Streekcharters – Social-profitsector</i>	1508
33	13.12.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Advies- en beheerraden – Man-vrouwsamenstelling</i>	1511
34	13.12.2002	C. Van Eyken	<i>Exportstatistieken – Pfizer-transit</i>	1512
35	13.12.2002	A. De Martelaer	<i>Sociale huisvesting – Projectsubsiëring</i>	1512